

ครั้งที่ ๗/๒๕๒๓

วันพฤหัสบดีที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๓

๑. เรื่องแจ้งที่ประชุม

- คณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติमितไม่ให้
ให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เสนอ รวม ๙ ฉบับ

๔๑๐

๒. กระทั่งถาม

- เรื่อง เงินพัฒนาจังหวัด (ของนายเจริญ เขาวนประยูร)
- เรื่อง คณะกรรมการสภาตำบล (ของนายชัย ชิดชอบ)
- เรื่อง การคุ้มครองแรงงานไทยในต่างประเทศ (ของ
นายคณิน บุญสุวรรณ)

๔๑๑

๔๑๙

๔๓๑

๑๑๒

(ค)

	หน้า
๓. เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่..) พ.ศ.....	๔๔๓
๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่..) พ.ศ.....	๔๗๘
๔. เรื่องที่ค้างพิจารณา	
— การนำอาวุธปืนติดตัวของประชาชน (นายประวิทย์ เพียรภาค กับคณะเป็นผู้เสนอ)	๕๑๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๓ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๗/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๖๘ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ประธานคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ได้แจ้งมาว่า ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ครั้งที่ ๒๖ วันพุธที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๒๓ ที่ประชุมคณะกรรมการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และมีมติไม่ให้คำรับรอง มีดังนี้ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ และนายไกรสร ตันติพงศ์ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เรืออากาศตรีฉลาด วรรณิตร เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดสุวรรณภูมิ พ.ศ. (นายดุลย์ดวงเกตุ และนายไวภูณัฐ ศิริสังข์ไชย เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. (นายพลศักดิ์ สุดสนธิ์ และนายอนุวัฒน์ บัวพรหมมี เป็นผู้เสนอ)

๔๑๐

๕. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพระปกเกล้าฯ จันทบุรี พ.ศ. (นาย วิชิต ศุขะวิริยะ และนายคล้าย จิตพิทักษ์ เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยตะวันออก พ.ศ. (นายตรงค์ สิงห์โตทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๗. ร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทบวงมหาวิทยาลัย ไปเป็นของมหาวิทยาลัยตะวันออก ทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. (นายตรงค์ สิงห์โตทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๘. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายตรงค์ สิงห์โตทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๙. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. (นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ้นถาม เนื่องจากได้มีกระตุ้นถามค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่แล้ว เป็นกระตุ้นถามด่วนของคุณสมาน ชมภูเทพ เชิญคุณสมาน ชมภูเทพ ครับ คุณสมานติดใจหรือไม่ครับ ถ้าไม่ติดใจจะได้ว่าต่อไป ไม่ติดใจก็ต่อไปครับ กระตุ้นถามลำดับที่ ๒ กระตุ้นถามของคุณเจริญ เขาวนั้ประยูร เรื่อง เงินพัฒนาจังหวัด ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณเจริญครับ

นายเจริญ เขาวนั้ประยูร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพอย่างสูง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายเจริญ เขาวนั้ประยูร สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคกิจสังคม ขอตั้งกระทู้ถามรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับเงินพัฒนาจังหวัด ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่า การเสนอโครงการพัฒนาจังหวัดในแต่ละท้องถิ่นนั้น ทางอำเภอ เป็นผู้เสนอเอง ควบคุมการจ้างเอง ตรวจสอบการจ้างเองทั้งหมด บางแห่งทางสภาตำบล ไม่รู้เรื่องเลย การเสนอโครงการไปก็ไม่ตรงกับเป้าหมายที่ประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล ต้องการ เป็นการผิดพลาดมาก โครงการต่างๆ ที่ทำไปแล้ว ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์ดังที่รัฐบาลมุ่งหมายและประชาชนต้องการ การพัฒนาจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร อนึ่ง งบประมาณพัฒนาจังหวัดตามโครงการต่างๆ นั้น ได้เริ่มมีมาตั้งแต่ปีที่แล้ว สมควรให้สภาตำบล สภาจังหวัด ซึ่งมาจากประชาชน ได้มีส่วนรู้เห็นควบคุมการใช้จ่ายเงินทุกกรณีด้วย และการเสนอโครงการต่างๆ ก็ควรจะมาจากความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน ผ่านสภาตำบล ทางอำเภอ รวบรวมส่งไปยังจังหวัดตามลำดับ จึงจะได้โครงการที่ตรงเป้าหมายและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง และเพื่อให้การพัฒนาจังหวัดตรงตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ขอทราบว่าจะให้สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบล หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ร่วมในการพิจารณาโครงการพัฒนาจังหวัดจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

๒. แผนพัฒนาจังหวัดจะได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นโดยเหตุสุดวิสัยทุกครั้งไปจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ขอขอบคุณ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่า จะให้สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาตำบล หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ร่วมกันพิจารณาโครงการพัฒนาจังหวัดจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใดนั้น กระผมขอเรียนว่าในทางความเป็นจริงนั้น สมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาตำบลซึ่งประกอบด้วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และราษฎรผู้ทรงคุณวุฒิ

เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาแผนงานและโครงการพัฒนาจังหวัดกันอยู่แล้ว กล่าวคือ สมาชิกสภาตำบลจะเป็นผู้สำรวจรวบรวมปัญหาและความต้องการแยกเป็นรายหมู่บ้าน การจัดลำดับความสำคัญของปัญหา การพิจารณาวางแผนงานและโครงการเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนก่อนที่จะเสนอไปยังอำเภอและจังหวัดตามลำดับ ในทางความเป็นจริง ปลัดอำเภอและพัฒนากรจะเป็นเพียงที่ปรึกษาคอยแนะนำชี้แจงเท่านั้น ส่วนสมาชิกสภาจังหวัดจะเป็นผู้รับผิดชอบในการเสนอแนะโครงการพัฒนาจังหวัดในเขตอำเภอที่ตัวเองรับผิดชอบ รวมทั้งพิจารณาโครงการพัฒนาจังหวัด ในส่วนที่ใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนควบคุมดูแลการดำเนินงานตามโครงการในส่วนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดและสภาตำบลรับผิดชอบด้วย โครงการพัฒนาจังหวัดจึงผ่านการพิจารณาของสมาชิกสภาตำบลและสมาชิกสภาจังหวัดดังกล่าวอยู่แล้ว แต่เข้าใจว่า สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้เห็นลักษณะที่ว่าไม่ค่อยจะเด่นชัดมากนักนั้น ก็เพราะได้มีองค์กรในทางพัฒนาอีกองค์กรหนึ่งเข้ามามีบทบาทร่วมด้วย คือคณะกรรมการวางแผนพัฒนาจังหวัด ซึ่งเรียกกันย่อๆว่า ก.พ.จ. ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ประธานสภาจังหวัด นายกเทศมนตรีทุกเทศบาลในจังหวัด และประธานกรรมการสุขาภิบาลทุกแห่งในจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรแต่งตั้งไม่เกิน ๗ คน ผู้แทนส่วนราชการหรือผู้ทรงคุณวุฒิ ในท้องถิ่นซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรแต่งตั้งไม่เกิน ๗ คน เป็นกรรมการเข้ามามีบทบาทร่วมด้วย และบทบาทที่ว่านี้ก็เข้าไปในลักษณะของการจัดเรียงลำดับความสำคัญให้เหมาะสมตามงบประมาณของการพัฒนาจังหวัดที่ได้รับเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นในทางปฏิบัติจริงๆ แล้วก็คงจะขอเรียนได้ว่า สภาจังหวัดก็ดี สภาตำบลก็ดี หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งก็เป็นองค์ประกอบของสภาตำบลก็ดี ล้วนแล้วแต่ได้มีบทบาทในการเสนอโครงการพัฒนาจังหวัดด้วยกันทั้งสิ้น

ส่วนในข้อ ๒ ที่ถามว่า แผนพัฒนาจังหวัดจะให้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุการณ์ ซึ่งอาจจะมีขึ้นโดยเหตุสุดวิสัยทุกครั้งไปจะได้หรือไม่นั้น ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด กระผมจะขอเรียนว่า แผนพัฒนาจังหวัดจริงๆ นั้นได้กำหนดแนวทาง เป้าหมาย รวมทั้งแผนงานโครงการในการพัฒนาจังหวัดในพื้นที่ที่ประสบภัยธรรมชาติ เช่น ฝนแล้ง ประสบ

อุทกภัยหรืออัคคีภัย เป็นต้น สำหรับจังหวัดที่เคยประสบปัญหาดังกล่าวนั้น อย่างไรก็ตามก็ติดหากปรากฏเหตุการณ์สุดวิสัย ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั่วไปขึ้นในช่วงเวลาใด แผนงานหรือโครงการซึ่งบรรจุไว้แล้วในแผนพัฒนาจังหวัดนั้นก็ยังสามารถที่จะปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงได้ เพียงแต่ว่าจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของการพัฒนาที่กำหนดเอาไว้แล้วเท่านั้น คือขั้นตอนแรกนั้นแผนงานหรือโครงการดังกล่าวนั้น จำเป็นที่จะต้องได้รับการอนุมัติเห็นชอบจากคณะกรรมการวางแผนพัฒนาจังหวัดด้วย ที่กระผมเรียนไว้แล้วในข้อ ๑ เป็นเบื้องต้น หลังจากนั้นแล้วแผนงานหรือโครงการที่จะขออนุมัติเปลี่ยนแปลงนั้น จำเป็นจะต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งซึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกลางพัฒนาจังหวัด” ซึ่งประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนระดับปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และกองวางแผนภาค สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพราะฉะนั้นโดยหลักการที่ว่านี้ ก็คงไม่มีปัญหาอะไรที่มีเหตุผล ความจำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่สงสัย เพียงแต่ว่าแผนงานหรือโครงการที่ใครจะได้รับการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงนั้น จำเป็นจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการทั้ง ๒ ระดับตามที่กระผมกราบเรียนไว้แล้ว

นายเจริญ เชาวน์ประยูร (เชียงใหม่) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ได้มาตอบกระทู้ถามของกระผม แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มาตอบกระทู้ถามของกระผมนั้นท่านได้ตอบไปตามที่ท่านสั่งการ ที่ท่านได้ตอบมาแล้วนั้นกระผมทราบ ในฐานะที่กระผมเคยอยู่ท้องถิ่นมานานพอสมควร กระผมเคยเป็นกรรมการในระดับท้องถิ่นมาหลายระดับ สมัยเงินผันกระผมเป็น พปช. จังหวัด สมัยเงินพัฒนาจังหวัด กระผมเป็นกรรมการพัฒนาจังหวัดโดยตำแหน่ง กระผมได้ติดตามเรื่องนี้มา คำสั่งต่าง ๆ ก็เป็นไปอย่างที่ท่านว่า แม้ว่ากระทรวงมหาดไทยจะได้มีหนังสือชักข้อไป ยกตัวอย่างเช่นเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๒๒ มีข้อหนึ่งที่บอกว่า “โครงการพัฒนาใดมีพื้นที่ตั้งของโครงการอยู่ในเขตตำบลใด และประชาชนในเขตตำบลนั้นเป็นผู้ได้รับประโยชน์โดยตรง ให้

สภาตำบลนั้นเป็นหน่วยดำเนินการที่ดี” หรือในวรรคท้ายบอกว่า “ทางราชการมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมสมรรถภาพของสภาตำบลอันเป็นองค์ประกอบรองขั้นพื้นฐาน ให้มีความสามารถในการดำเนินกิจการของตนเอง” ดังนั้นโดยหลักการแล้วจึงมุ่งที่จะให้สภาตำบลเป็นหน่วยงานดำเนินการให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ส่วนอำเภอมีหน้าที่เพียงควบคุมดูแลกำกับและติดตามผลการปฏิบัติงานของสภาตำบลให้บังเกิดผลดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้อันนี้กระผมทราบดีว่าเป็นเจตนาดีของทางราชการ แต่ตามข้อเท็จจริงแล้วงบประมาณต่าง ๆ นั้นในทุกวันนี้ส่วนมากอำเภอจะเป็นผู้กำหนด กระผมทราบดีว่ารัฐบาลทุกรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้บ้านเมืองได้มีความเจริญรุ่งเรืองในทุกวิถีทาง แต่ผู้ที่รับนโยบายของรัฐบาลไปในส่วนภูมิภาคนั้นจะเป็นสภาตำบลที่ดี หรือสภาจังหวัดที่ดี หรือว่าจังหวัดที่ดี กระผมใคร่จะเรียนว่า สภาตำบลนั้นยังอยู่ใต้อิทธิพลของข้าราชการประจำอยู่ ส่วนสภาตำบลนั้นเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น ท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่จะขอให้ท่านได้มีการซักซ้อมความเข้าใจ ที่ท่านตอบกระผมมานั้น กระผมเข้าใจว่าท่านส่งไปจริง ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ มี กระผมศึกษาและอ่านทบทวนหลายครั้งหลายหนมิได้เป็นอย่างนั้น บางแห่งเขาต้องการอย่างหนึ่งแล้วก็ไปยึดยึดให้เขาอย่างหนึ่ง ยกตัวอย่างเช่นเงินพัฒนาฤดูแล้ง ๓,๕๐๐ ล้านบาทนี้ก็เหมือนกัน ไปบีบบังคับเขาให้เอาเฉพาะอันที่ ๑ เรื่องน้ำอย่างเดียวทั้ง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหามันเมืองได้ อย่างทุกวันนี้เงินทองก็หายากอยู่แล้ว อะไรก็ผิดระเบียบ ขอมมา ทางราชการบอกว่าผิดระเบียบทำไม่ได้ต้อง ๓๐—๕๐—๗๐ อะไร ถ้าเกินจากนั้นก็ขออนุมัติมากระผมว่าเราจะต้องแก้ไขปัญหามันเมืองให้ถูกจุด บ้านเมืองจึงจะไปรอด ปัญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ไม่ใช่จะเกิดเฉพาะที่จังหวัดเชียงใหม่ เกิดทั่วประเทศ กระผมคุยกับทุกพรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนมากมีความคิดเห็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงใคร่จะเสนอแนะว่าอะไรต่าง ๆ ที่ท่านออกคำสั่งไปมากเหลือเกิน เดียวก็เปลี่ยนแปลงเดี๋ยวก็ซักซ้อมความเข้าใจไป แต่โดยทางปฏิบัติเครื่องไม้เครื่องมือของท่านนั้นยังเป็นแบบเดิมอยู่ การกระจายอำนาจยังไม่ได้เป็นไปอย่างถูกต้องแท้จริง เพราะฉะนั้นโครงการต่าง ๆ นี้คือ

ประการที่ ๑ กระผมใคร่จะเสนอแนะว่า ขอให้ท่านกำชับไปว่าอะไรต่าง ๆ ที่ได้ให้เงินไปยังส่วนภูมิภาคนั้น ขอให้แก้ไขให้ตรงจุดให้ตรงที่เขาคือต้องการอย่างแท้จริง

ประการที่ ๒ ขอให้ประชาสัมพันธ์ให้มากกว่าเงินส่วนนี้เป็นเงินที่รัฐบาลได้กระจายมาสู่ส่วนภูมิภาค โดยมีความมุ่งหวังที่จะแก้ปัญหามันเมืองตามที่สภาตำบลต้องการ กระผมจึงใคร่จะขอเรียนถามท่านเป็นครั้งที่ ๑ ว่า ท่านจะกำชับให้ส่วนภูมิภาคได้แก้ปัญหาดัง ๆ ให้ตรงจุดเป้าหมายตามหนังสือสั่งการทุกฉบับซึ่งรัฐบาลทำไปนั้นจะได้หรือไม่ พร้อมกับกำชับไปในเรื่องการให้คุณให้โทษแก่ผู้ปฏิบัติด้วย ถ้าหากมีเรื่องร้องเรียนมาอย่างไร ถ้ามีปัญหาลแล้วจะต้องดำเนินการตามขั้นตอน ซึ่งตัวบทกฎหมายได้บัญญัติไว้

ประการที่ ๓ ท่านจะได้กำชับไปยังส่วนภูมิภาคให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์โดยทุกวิถีทาง ทั้งทางสื่อมวลชน ทั้งทางวิทยุกระจายเสียง ทั้งให้ส่วนราชการเป็นผู้ดำเนินการเองจะได้หรือไม่ กระผมขอถามตอนนี้เพียงเท่านี้ก่อน

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงใหม่ได้กรุณานำมาบอกกล่าวในสภานี้ ก็คงจะมีกันอยู่บ้าง แต่ว่าอย่างไรก็ตาม กระผมขอเรียนว่า ข้อเท็จจริงที่ว่านี่ก็เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวกับตัวบุคคลเท่านั้น และในทางความเป็นจริงนั้น กระทรวงมหาดไทยเองก็ได้เร่งรัดและกำชับกำชาในเรื่องเหล่านี้มาตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อครั้งที่รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับโครงการสร้างงานในชนบทนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยได้กำชับนโยบายเรื่องนี้ไปยังข้าราชการในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยในส่วนภูมิภาคเป็นพิเศษ นอกเหนือจากที่กระทรวงมหาดไทยจะได้กำชับส่งเป็นหนังสือไปยังข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้แล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ดี หรือตลอดทั้งข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยในระดับสูงขึ้นไปก็ดี ก็ได้ออกไปตรวจตราการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการในส่วนภูมิภาคในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้ ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะได้ดำเนินการตรวจตราให้เห็นว่าได้มีการปฏิบัติไปตามนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยได้สั่งกำชับกำชาไปหรือไม่ แต่ก็อาจจะเป็นไปได้ว่า อาจจะมีหลงเหลือกันอยู่บ้างที่ยังปฏิบัติกันอย่างเคยปฏิบัติกันมา ซึ่งในเรื่อง

๔๑๖

อย่างนี้กระทรวงมหาดไทยก็คงจะต้องขอความกรุณาจากท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติใน สภานี้ว่า ถ้าได้พบเห็นข้าราชการในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยซึ่งยังมีได้ปฏิบัติไปตามนโยบายที่กระทรวงมหาดไทยได้กำชับกำชาไปนั้น ก็ขอความกรุณาได้โปรดรายงานให้กระทรวงมหาดไทยได้รับผิดชอบด้วย ขอรับว่าจะดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในทันที

สำหรับข้อสังเกตทั้ง ๒ ประการของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ไม่ว่าในเรื่องที่จะให้กระทรวงมหาดไทยนั้นได้กำชับไปอีกครั้งหนึ่งให้ข้าราชการในความรับผิดชอบได้ปฏิบัติตามนโยบายอย่างเคร่งครัดก็ดี หรือในประการที่จะให้ทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีความสำนึกว่าตนเองเป็นเจ้าของโครงการก็ดี เปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีบทบาทร่วมด้วยในการเสนอโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดก็ดี กระผมขอรับเอาไว้ทั้ง ๒ ประการ แล้วจะรีบดำเนินการตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านฝากเป็นข้อสังเกตเอาไว้

นายเจริญ เชาว์ประยูร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ เชาว์ประยูร ส.ส. เชียงใหม่ ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะได้ชักชวนความเข้าใจไปยังจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศอีกครั้งหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้นโยบายของรัฐบาลนี้ได้สัมฤทธิ์ผล และประโยชน์จะได้ตกแก่ราษฎรผู้ซึ่งได้เสียภาษีอากรให้แก่รัฐ กระผมใคร่จะถามเกี่ยวข้อข้องกันนะครับ แม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องนี้โดยตรงว่า การที่ได้กำหนดระเบียบต่าง ๆ ไปเกี่ยวกับการใช้เงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยจะได้หารือในคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับสภาตำบลให้เกิดคล่องตัวในการปฏิบัติงานในการเสนอโครงการ เพราะว่าเวลานี้ยังเหลืออยู่และก็เวลานั้นเล็กน้อยนี้อาจจะเป็นประโยชน์ โดยที่ถ้าหากเขาไม่สามารถทำตามระเบียบการใช้จ่ายเงินข้อ ๑ ได้ก็ให้ทำข้อ ๒ โดยขอเปลี่ยนแปลงโครงการมา แต่ถ้าโครงการนั้นเป็นโครงการริบด่วนและจะได้ประโยชน์ จะขออนุมัติตามข้อ ๔ ซึ่งเป็นอำนาจของส่วนกลางเป็นราย ๆ ไปเป็นเรื่องเป็นราวไปจะได้หรือไม่ ถ้าท่านตอบเป็นที่พอใจ กระผมก็จะขอกราบขอบคุณ ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นประโยชน์แก่ราษฎรทั่วประเทศ

นายบัญญัติ บรรทัดฐาน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอเรียนว่า ข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของจังหวัดเชียงใหม่ นั้น จริง ๆ แล้วในทางปฏิบัติก็ทำได้อยู่แล้ว เพียงแต่ว่าจำเป็นจะต้องได้รับการอนุมัติหรือเห็นชอบด้วยจากคณะกรรมการสร้างงานในชนบทเท่านั้นเอง ในทางปฏิบัติที่เป็นมานั้น กระทบขอเรียนว่า ก็มีการเสนอขออนุมัติเปลี่ยนแปลงโครงการมาเป็นจำนวนมากมายหลายโครงการ และก็ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการสร้างงานในชนบทที่วานี้ไปเกือบจะทุกโครงการ เว้นแต่ในกรณีที่จะเห็นว่าขัดกับนโยบายและหลักการจนเกินไปเท่านั้น

ในเรื่องส่วนที่เกี่ยวกับสภาตำบลนั้น กระทบขอเรียนว่า กระทรวงมหาดไทยนั้นได้ตระหนักในเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา กระทรวงมหาดไทยยังมีนโยบายยังมีเป้าหมายที่จะพยายามปรับปรุงให้สภาตำบลนั้นเป็น องค์การปกครองท้องถิ่นที่มีความพร้อมและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติมากขึ้น กระทบเข้าใจว่าสาเหตุประการสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เกิดความขลุกขลักทางด้านสภาตำบล ในช่วงระยะเวลาของงานสร้างงานในชนบทที่ผ่านมา ก็อาจจะเป็นเพราะความเร่งด่วนของโครงการซึ่งอาจจะเริ่มต้นล่าช้าไปก็เป็นได้ แต่เรื่องอย่างนี้กระทบเข้าใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะยอมรับข้อเท็จจริงอยู่ว่า รัฐบาลนี้เข้ามาบริหารบ้านเมืองในช่วงระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนัก เพราะฉะนั้นการดำเนินงานในลักษณะที่วานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการเริ่มต้นนั้นก็อาจจะล่าช้าไปบ้าง แต่เรื่องอย่างนี้รัฐบาลก็ได้เตรียมหนทางที่จะแก้ไขเอาไว้แล้ว โดยการที่จะบรรจุเงินในลักษณะเดียวกับโครงการสร้างงานในชนบทที่ปฏิบัติกันมานั้นไว้ในงบประมาณประจำปีตามปกติ เพราะฉะนั้นในกรณีที่วานี้ กระทบเข้าใจว่าทางสภาตำบลนั้นก็คงจะมีเวลาในการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าตามสมควร ความขลุกขลักก็ดี อุปสรรคข้อขัดข้องหลายอย่างหลายประการก็ดีเท่าที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่ผ่านมานั้นก็คงจะไม่เกิดขึ้นในโอกาสต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

นายเจริญ ชาวนันท์ประยูร (เชียงใหม่) : กระทบขอฝากข้อสังเกตเป็นครั้งสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ กระทบใคร่จะขอฝากท่านประธานเรียนไปถึงรัฐบาลในกรณีที่ระเบียบการต่าง ๆ ไม่ค่อยจะเหมาะสมหรือรัดกุมนั้น กระทบว่าระเบียบการต่าง ๆ คือมนุษย์เป็นผู้เขียนขึ้น ถ้าหากว่าไม่เหมาะสมก็ชอบที่จะแก้ไขให้ถูกต้อง และเพื่อจะให้เกิดเป็น

๔๑๘

ประโยชน์ส่วนรวม กระผมคิดว่ารัฐบาลนี้ น่าจะทำได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เงิน ๓,๕๐๐ ล้านบาทนั้น อาจจะทำได้อยู่ในระยะนี้ทั้งช่วงนี้ กระผมถึงขอฝากรัฐบาลไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลท่านก็รับฝากไว้ก็แล้วกันนะครับ กระทั่งลำดับที่ ๓ ของคุณชัย ชิดชอบ เรื่อง คณะกรรมการสภาตำบล ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณชัยครับ

(นายสมาน ชมภูเทพ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับคุณชัย ประทับมา ว่าอย่างไรครับคุณสมาน

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กระผมใคร่ขอหารือหนึ่งครับ เพราะว่าเรื่องกระฐูของกระผมเมื่อกันี่สืบสนเพราะทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศท่านก็ได้ยืนยันเป็นหนังสือมาว่า ครั้งที่แล้วไม่ได้ตอบกระฐูของกระผม ปรากฏว่าทางรัฐสภาเอง กระผมไปสืบถามดูทางเลขาณีตัวดีละครับไม่ได้ส่งหนังสือหรือส่งหนังสือไปให้ท่าน ท่านตอบมาแล้วก็เอาเรื่องไปแช่เย็นเสีย ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้น่าได้ทำหนังสือตอบยืนยันกระผมมาแล้วว่าครั้งที่แล้วยอมรับว่าสืบสน เพราะหนังสือนี้ล่าช้าไป แต่ปรากฏว่าเอาเรื่องของกระผมบรรจุเข้ามาแล้วไม่ได้แจ้งให้กระผมทราบ เดี๋ยวนี้น่าปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีเขายืนยันบอกพร้อมที่จะตอบ เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมใคร่หารือท่านผู้เป็นประธานได้โปรดกรุณาว่า ความสืบสนนี้ ความบกพร่องของทางสภาเอง ทางเลขาธิการสภาเอาเรื่องไปแช่เย็นไว้ กระผมใคร่ขอประธานอนุญาต ซึ่งกระฐูของกระผมไม่ได้ตกไปครับ ท่านก็เต็มใจพร้อมที่จะตอบใคร่ขอประธานอนุญาตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมานครับ กระฐูนี้เมื่อถึงวาระถาม แล้วไม่ได้ถามก็ตกไปแล้วนะครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ครับ ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อกันี่วาระที่ ๑ เพราะว่าเราสืบสนอยู่หนึ่งคิดว่ากระฐูนี้ก็น่าจะไม่ได้บรรจุ แต่ถามท่านรัฐมนตรีก็ปรากฏว่าท่านเอาหนังสือยืนยันมาครับ นี่ครับจากกระทรวงการต่างประเทศ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มิได้ครับ ขอโทษนะครับ บรรลุอยู่ในระเบียบวาระแล้ว ซึ่งแจกล่วงหน้าไปหลายวันแล้ว ก็เป็นอันว่าผ่านไป ไม่เป็นไรครับก็เท่ากับถอนไปเท่านั้นเอง ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณชัย ชิดชอบ เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดประชาชนเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพ กระทู้ฉบับนี้ของกระผม กระผมได้เคยเสนอผ่านท่านประธานมาตั้งแต่สมัยเกรียงศักดิ์ ๒ โน่นครับ แต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลใหม่ โดย ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ก็อนุเคราะห์ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนใหม่ท่านอนุเคราะห์จะตอบกระทู้ของกระผม โดยท่านประธานได้บรรจุระเบียบวาระนี้ กระผมก็ใคร่จะขอลาถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศชาติในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ ขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

เนื่องจากระเบียบบริหารของทางราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน เริ่มประกาศมีคำสั่งออกใช้ตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยให้มีสภาตำบลให้ราษฎรมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตน โดยให้ราษฎรพิจารณาเลือกตัวบุคคลในท้องถิ่นแต่ละหมู่บ้านเป็นกรรมการสภาตำบลขึ้น และมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิธีการและระเบียบปฏิบัติโดยกระทรวงมหาดไทยจนถึงปัจจุบันเรียกว่าผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละหมู่บ้านขึ้น ตามระเบียบของทางราชการให้ประชาชนเป็นคนเลือก และบุคคลที่ถูกเลือกเหล่านี้ก็ทำหน้าที่ช่วยเหลือราชการด้วยดีตลอดมาจนถึงปัจจุบัน แต่ปรากฏว่าผลของการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเป้าหมายเท่าที่ควร เพราะสภาตำบลเป็นฐานของระบอบประชาธิปไตย ซึ่งรัฐบาลนี้จะให้ประชาธิปไตยแก่ประชาชน ตามคำแถลงนโยบายและรัฐบาลจึงควรเสริมสร้างสภาตำบลให้ได้มาตรฐานในระบอบประชาธิปไตย เพื่อจรรโลงระบอบประชาธิปไตยนำประเทศชาติไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในส่วนท้องถิ่น กระผม นายชัย ชิดชอบ จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า

๑. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาตำบลทั่วประเทศมีจำนวนเท่าใด กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยตำแหน่งจำนวนเท่าใด มีระเบียบวิธีปฏิบัติอย่างไร

๒. ทางรัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยได้จัดสรรงบประมาณอุดหนุนแต่ละปีเท่าใด มีระเบียบวิธีจัดสรรการเงินอุดหนุนอย่างไร หรือไม่ เพราะเหตุใด

๓. ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเคยดำรงเงินเดือนค่าตอบแทน ค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ให้แก่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลแต่ละแห่งหรือไม่ และเคยจัดสรรไปแล้วเท่าใด ถ้าไม่เคย เพราะเหตุใด

ขอให้ท่านประธานได้กรุณาให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยชี้แจงให้ละเอียดให้กระผมทราบ ขอขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกשמ ศิริสัมพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขออนุญาตตอบกระทู้ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ ท่านได้ตั้งถามเกี่ยวกับเรื่องสภาตำบลในคำถามแรกที่ท่านผู้มีเกียรติถามว่า ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นกรรมการสภาตำบลทั่วประเทศมีจำนวนเท่าใดและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยตำแหน่งจำนวนเท่าใด และมีระเบียบวิธีปฏิบัติอย่างไรนั้น กระผมขอเรียนตอบว่า คณะกรรมการสภาตำบลทั่วประเทศมีจำนวน ๑๑๘,๐๒๕ คน แยกเป็นคณะกรรมการที่มาจากการเลือกตั้งจำนวน ๕๐,๘๓๙ คน เป็นคณะกรรมการหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการแต่งตั้งมามีจำนวน ๖๗,๑๘๖ คน ระเบียบวิธีการปฏิบัติงานโดยปกติของสภาตำบลนั้น มีดังต่อไปนี้

๑. บริหารงานสภาตำบลหรือดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากทางจังหวัด จัดการบริหารงานสภาตำบล ได้แก่ เช่น การพิจารณาจัดทำงบประมาณประจำปี การพิจารณาจัดทำโครงการพัฒนาตำบลด้านต่าง ๆ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นกิจการที่อยู่ในหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องอุปโภคและการพัฒนาตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อย

๒. หน้าที่ที่ ๒ คือพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการและงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เพื่อให้โครงการต่าง ๆ เป็นไปตามความเหมาะสม

๓. หน้าที่ที่ ๓ นั้นให้ความร่วมมือและประสานงานในโครงการสนับสนุนให้มีการร่วมมือจากองค์การอาสาสมัคร หรือองค์การสาธารณกุศล ตลอดจนพิจารณาแก้ไขปัญหาขัดข้องและอุปสรรคในการพัฒนา

๔. หน้าที่ที่ ๔ คือเผยแพร่การดำเนินการของทางราชการให้ราษฎรทราบ

๕. หน้าที่ที่ ๕ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น ซึ่งกำหนดไว้สำหรับคณะกรรมการสภาตำบล กล่าวคือเป็นคณะที่ปรึกษาของกำนัน ในการปฏิบัติหน้าที่ระงับทุกข์บำรุงสุขของประชาชน

๖. หน้าที่ที่ ๖ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการจะได้มอบหมาย

ในคำถามที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่า ทางรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงมหาดไทยได้จัดงบประมาณอุดหนุนปีละเท่าใด และมีระเบียบการจัดสรรเงินอุดหนุนอย่างไร หรือไม่ เพราะอะไรนั้น กระผมขอเรียนตอบว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่ออุดหนุนสภาตำบลนั้น แต่ละสภามิบังคับดำเนินการตามโครงการของสภาตำบล เฉลี่ยแล้วสภาตำบลละประมาณ ๓๒,๐๐๐ บาท ต่อปี ในปีงบประมาณที่จะดำเนินการในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่จะเข้าสู่สภาในเร็ว ๆ นี้ แต่เดิมมาตรการปกครองได้ของงบประมาณอุดหนุนจากรัฐบาลสภาตำบลละ ๑๐,๐๐๐ บาท รวมยอดทั้งสิ้นเป็นเงิน ๕๘ ล้านบาท ซึ่งก็ยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณาของรัฐบาล เรื่องนี้กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนชี้แจงว่า เฉพาะรัฐบาลนี้และกระทรวงมหาดไทยในขณะนั้นนั้นได้มีนโยบายแน่นอนในการที่จะให้ความสำคัญแก่สภาตำบล ในการที่จะพิจารณาทั้งในด้านการพัฒนาและการมีบทบาทในระบอบประชาธิปไตย จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้ริเริ่มโครงการเรียกว่า “โครงการสร้างงานในชนบท” ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ทราบดีอยู่แล้วซึ่งมีงบประมาณอยู่ ๓,๕๐๐ ล้านบาท สำหรับในฤดูแล้งปีนี้และกำลังดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยโครงการสร้างงานในชนบทก็ระบุไว้ชัดเจน ให้อำนาจแก่สภาตำบลเป็นผู้ริเริ่มโครงการต่าง ๆ

อนึ่ง กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยว่า ในปีงบประมาณต่อไปซึ่งจะปรากฏในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ซึ่งสภาที่มีเกียรติ

แห่งนั้นก็คงจะได้เป็นผู้พิจารณา เป็นที่เกือบจะแน่นอนแล้วว่ารัฐบาลจะได้พิจารณากำหนดเงินอุดหนุนเป็นพิเศษจำนวนหนึ่งซึ่งค่อนข้างจะเป็นที่แน่นอนให้แก่สภาตำบล อันนี้กระผมขอประทานกราบเรียนให้ท่านสมาชิกทราบ และก็คงจะปรากฏในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งสภาแห่งนี้ก็คงจะได้มีโอกาสพิจารณากันเมื่อถึงวาระอันสมควร

ในคำถามที่ ๓ ที่ถามว่า ทางกระทรวงมหาดไทยเคยดำริที่จะจัดเงินค่าตอบแทน ค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะให้แก่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลแต่ละแห่งหรือไม่ และเคยจัดสรรไปแล้วเท่าใด ถ้าไม่เคยเพราะเหตุใดนั้น กระผมขอเรียนตอบว่าเท่าที่ผ่านมาั้นกระทรวงมหาดไทยยังไม่สามารถที่จะจัดสรรเงินงบประมาณในเรื่องค่าตอบแทน ค่าเบี้ยประชุม ค่าพาหนะให้แก่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลแต่ละแห่งได้ ที่ไม่สามารถจัดสรรได้นั้นก็เพราะว่าติดขัดในเรื่องงบประมาณแผ่นดิน แต่ถึงอย่างไรก็ตามกระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยว่า รัฐบาลนี้ก็เห็นปัญหาในเรื่องนี้อยู่ เราจะเห็นได้ว่าถึงแม้จะเป็นระเบียบในลักษณะการชั่วคราวปรากฏในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยโครงการสร้างงานในชนบท ข้อ ๑๙ ก็กำหนดให้คณะกรรมการสร้างงานในชนบทระดับจังหวัด จัดสรรเงินค่าพาหนะสำหรับคณะกรรมการสภาตำบลในกรณีเกี่ยวกับโครงการสร้างงานในชนบท ในการติดต่อราชการตามระเบียบนี้ โดยเหมาจ่ายให้สภาตำบลละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

อนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียน ถือโอกาสนี้ชี้แจงต่อสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยว่า ในขณะนี้เนื่องจากรัฐบาลนี้มีนโยบายดังที่เคยแถลงต่อรัฐสภาแล้วว่า จะมีการกระจายอำนาจและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยในท้องถิ่น รัฐบาลได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสภาตำบลใหม่ทั้งหมด ในการนี้เวลากระทรวงมหาดไทยกำลังดำเนินการพิจารณาแก้ไข ตลอดจนยกร่างพระราชบัญญัติใหม่เกี่ยวกับกิจการสภาตำบลใหม่หมดทั้งสิ้น ฉะนั้นข้อสังเกตใดๆ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้กระทรวงมหาดไทยจะขอน้อมรับไปเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดกฎหมายใหม่เกี่ยวกับสภาตำบล กระผมขอประทานกราบเรียนในชั้นนี้เพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมจะไม่เย็นเยื่อครับ จะพยายามรวบรัด เพราะว่าวาระอื่นมีความสำคัญ แต่ว่ากระทู้ถามของกระผมนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ที่เป็น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกำลังสนใจในเรื่องนี้ ดังที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย คือท่านดอกเตอร์ เกษม ศิริสัมพันธ์ ซึ่งกระผมฟังท่านพูดแล้วก็รู้สึกว่เคลิบเคลิ้ม ในมธุรสวาจาของท่านมาก กระผม ขอขอบคุณครับ แต่ว่ากระผมยังข้องใจ เรื่องอะไรครับ สภาตำบล ท่านประธานที่เคารพ ก็คงจะทราบ เพราะท่านประธานของกระผมที่ กระผมรักนี้ท่านก็เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ก็คงจะทราบปัญหาที่ดี และ ผู้แทนที่ทรงเกียรติแห่งสภาผู้ผ่านการเลือกตั้งมาทุกคน ก็คงจะทราบดีว่าสภาตำบลนั้นมีความหมายอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ นับตั้งแต่มีสภาตำบลตามประกาศของทาง ราชการ โดยคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ มาจนถึงปัจจุบันนี้ ๒๔ ปีแล้ว ท่านประธานครับ ถ้าเป็นคนเกือบใกล้บรรลุนิติภาวะแล้ว แต่สภาตำบลของเรา ก็ยังอย่างนี้ ฐานะประชาธิปไตยก็อย่างนี้ ทางมหาดไทยก็ให้ยาหอมมาตลอดครับท่าน ประธาน กระผมเคยเป็นประธานสภาตำบลมาและเคยร่วมในการประชุมทุกครั้งเป็นสิบ ๆ ปีท่านประธานครับ กระผมก็ยังมีความข้องใจว่า ทำไมกระทรวงมหาดไทยให้ยาหอมสภา ตำบลมาตลอด จะให้เงินอุดหนุนครั้งละหมื่นบาท ก็อุดหนุนไปเพื่อพัฒนา แต่ท่านประธานครับ กองทัพหรือว่าการทำงานทุกอย่าง ทั้งสำคัญครับ ถ้าไม่อ้อม ถ้าไม่มีหยูกยา บัจจัย ๔ แล้ว งานนั้นก็ไม่ต้องเดินนะครับท่านประธาน กระผมจึงมีความข้องใจดังที่เขา มีคำพูดอยู่คำหนึ่งว่า “เงินดีงานเดิน เงินดีงานวิ่ง เงินนิ่งงานก็หยุด” ครับท่านประธาน ฉะนั้นสภาตำบลนี้รวม ๒๔ ปีมาแล้วนะครับ เปลี่ยนแปลงคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยมา ๒ ครั้ง ก็ไม่ได้ผล จากคำสั่งที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ กับคำสั่งที่ ๒๗๕/๒๕๐๙ จนมีการปฏิวัติ รัฐประหารสมัย จอมพล ถนอม ก็มีประกาศของคณะปฏิวัติซึ่งเป็นกฎหมายฉบับที่ ๒๖ จนขณะนี้แล้วท่านประธานสภาตำบลก็ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไร อายุ ๒๔ ปีแล้วยังทำอะไร ไม่ได้ รัฐบาลยังไม่เหลียวแล เราจะเอาฐานประชาธิปไตย เหมือนต้นไม้ ท่านประธาน เอาแต่ยอด แต่รากจะตายมีตายแหล่ไม่ดู จะเก็บผลอย่างเดียว เหมือนกับชาวบ้านเขาเคย

พูดนะครับ ถ้าเป็นภาษาพื้นเมืองของกระผมที่บุรีรัมย์เขาพูดอย่างนี้ท่านประธาน กระผม
 ฝากท่านประธานไว้ด้วย “กระเบ็งเทอสะแระจะแกชีบาย” เขาว่าอย่างนี้ท่านประธาน ถ้า
 ภาษาลาวคือภาษาพื้นไทยเราภาคอีสาน “ควยเฮ็ดนำหมากินเข้า” มันอย่างนี้ท่านประธาน
 สภาตำบลมีการเสริมสร้าง รั้วครับ ตอนนี้อย่างนี้ใหญ่แล้ว อายุบรรลุนิติภาวะแล้ว แต่รัฐบาล
 ไม่เคยเหลียวแล กระผมจึงใคร่จะฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ให้ดูแลสภาตำบลบ้างครับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเขาเสียสละ รัฐบาลไหนก็ตามท่าน
 ประธาน ดำเนินการไม่ว่างานอะไรสภาตำบลโยนไปให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กรรมการ
 ผู้ทรงคุณวุฒิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีค่าตอบแทนบ้าง พอค่ายาไส้ แต่กรรมการผู้ทรง
 คุณวุฒิตามระเบียบต้องประชุมเดือนละครั้ง ได้อะไรครับท่านประธาน ค่าแพ็บ ค่าสบู่
 ค่าก๋วยเตี่ยวกลางวัน ค่าน้ำเปล่า ยังไม่มีเลยครับ ใช้เขาเปล่า ๆ อย่างที่กระผมพูดไปแล้ว
 เราจะเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตย กระผมจึงใคร่จะกราบเรียนถามท่านประธานฝากไป
 ยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ท่านจะพิจารณาในเรื่องงบประมาณ ปี ๒๕๒๓
 โดยจัดสรรสักเล็กน้อยเพื่อเป็นน้ำใจแก่สภาตำบลได้หรือไม่ เรื่องค่าตอบแทนในการ
 ประชุมประจำเดือนแต่ละครั้ง เพื่อเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยตามที่ มีหน้าที่ เช่น
 การบริหารงานตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอ หรือดำเนิน
 งานตามโครงการที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบ พิจารณานะครับ บางทีตลอดวัน เกียงกัน
 หน้าดำหน้าแดง เกียงกันมากกว่าสภานี้ก็มี ท่านประธาน แล้วก็เผยแพร่ดำเนินการ
 ข้าราชการต่าง ๆ นี้สภาตำบลจะต้องไปดำเนินการทั้งสิ้น ตลอดทั้งปฏิบัติหน้าที่ตามที่
 ราชการมอบหมายทุกอย่าง เรื่องสภาตำบลนะครับท่านประธาน กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็น
 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามตำแหน่ง แต่ว่ากรรมการที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนนั้น
 แหละครับท่านประธาน เขาเสียสละจริง ๆ ควรให้สินน้ำใจเขาบ้าง ท่านประธานให้ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบชี้แจงให้กระผมได้มีความมั่นใจสักนิดว่า จะจัด
 สรรค่าตอบแทนให้เขาได้หรือไม่ เพราะรายจ่ายอื่นนะครับมี แต่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องฐาน
 ของระบอบประชาธิปไตยในการสร้างสรรค์พอดีท่านนายกมาแล้วกระผมก็ขอฝากท่านด้วย
 ครับ ในเรื่องค่าตอบแทนการประชุมของคณะกรรมการสภาตำบล กระผมขอถามเป็น

ข้อแรก วาระแรกก่อน ขอความกรุณาตอบให้กระผมสบายใจเสียหน่อยครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงมหาดไทยขอน้อมรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะอย่างยิ่งในข้อสังเกตที่ว่า สภาตำบลก็ได้มีกำเนิดมาเป็นเวลานานถึง ๒๔ ปีแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้เป็นฝั่งเป็นฝา กระผมขอถือว่าเรื่องข้อสังเกตของท่านประการนี้เป็นข้อสังเกตที่ถูกต้อง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้ขอยืนยันต่อท่านประธานและต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า รัฐบาลนี้จะได้นำดำเนินการอย่างแน่ชัด ใน การที่จะดำเนินการให้สภาตำบลมีลักษณะรับรองตามกฎหมาย และมีลักษณะเป็นนิติบุคคล โดยแน่นอน และเชื่อว่าในเวลาอันสมควรสภานี้ก็จะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่จะดำเนินการให้สภาตำบลได้เป็นฝั่งเป็นฝาสมกับที่ได้ผ่านประสบการณ์มาเป็นเวลา ๒๔ ปีของ องค์การที่มีหน้าที่ในการบริหารประเทศชาติเหมือนกับที่ใกล้ชิดกับประชาชนที่สุด คือสภา ตำบล ในประเด็นนี้กระผมใคร่ขอยืนยันว่า รัฐบาลนี้จะได้นำดำเนินการ และกระทรวงมหาดไทยกำลังเร่งรัดในการที่จะจัดร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับสภาตำบล เพื่อนำเสนอต่อ สภานี้ได้โปรดพิจารณา เมื่อถึงเวลาอันสมควรซึ่งคงจะไม่นานนัก กระผมขอประทาน กราบเรียนยืนยัน

อีกประการหนึ่ง ในประเด็นที่ท่านถามเกี่ยวกับงบประมาณที่จะให้เป็นค่าเบี้ย- เลี้ยงหรือค่าพาหนะและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของ สภาตำบลนั้น กระทรวงมหาดไทยตระหนักในความจริงข้อนี้ว่า จำเป็นที่จะต้องมีค่าใช้จ่าย หรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งทางรัฐบาลก็ควรจะเกื้อหนุนต่อสมาชิกสภาตำบลซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มาทั้งจากการเลือกตั้งและการแต่งตั้งในระบบปัจจุบัน แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทย ก็แล้วแต่งบประมาณที่จะเป็นไปได้ ถ้าเป็นประการหนึ่งประการใดกระผมก็ใคร่จะประทาน กราบเรียนต่อท่านประธานว่า เมื่อถึงเวลาอันควรมีพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีมา แล้ว กระทรวงมหาดไทยก็หวังในการสนับสนุน

อีกประการหนึ่ง กระผมก็ได้ประทานกราบเรียนแล้วว่า จะเห็นได้ว่าจากระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยโครงการสร้างงานในชนบทซึ่งผมได้อ้างถึงเมื่อกี้ ก็ได้แสดงให้เห็นแล้วว่ารัฐบาลได้ให้ความสำคัญและเห็นความสำคัญในเรื่องการที่จะอุดหนุนเกี่ยวกับเรื่องค่าใช้จ่ายของสมาชิกสภาตำบลที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้แก่ประเทศชาติเหมือนกัน กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงดังนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนถามในวาระที่ ๒ ตามที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบกระผมมานั้น กระผมก็อยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานเพื่อจะเรียนถามต่อไปว่า ท่านรัฐมนตรีท่านทราบหรือไม่ครับ โครงการสร้างงานของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ๓,๕๐๐ ล้านบาท ที่ท่านตั้งในข้อ ๑๙ อนุมัติ ๒,๐๐๐ บาท ท่านทราบหรือไม่ครับ กรรมการสภาตำบลผู้ทรงคุณวุฒิได้ประโยชน์อะไรบ้าง ท่านประธาน ท่านทราบหรือไม่ ท่านไม่เคยทราบเลย กระผมจะเรียนให้ทราบ เงิน ๒,๐๐๐ บาทได้คน ๕ คนเท่านั้นเองครับ คน ๕ คนเท่านั้นในสภาตำบล กำนัน เลขาการสภาตำบล จากครูแล้วก็ผู้ใหญ่บ้านอีก ๒ คน อย่างมากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนเดียวเท่านั้นที่เป็นกรรมการมีสิทธิไปเบิก ๒,๐๐๐ บาท เงิน ๒,๐๐๐ บาท ถูกหักอีก หักจากใครครับท่านประธาน ก็หักจากยอดเงิน ๒,๐๐๐ บาทเป็นค่ากระดาษเครื่องเขียนของอำเภอบ้าง เพราะว่ากระผมเห็น ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดของกระผม เกือบทั่วไปครับ ไม่ได้หรอกครับ ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนฝากผ่านท่านประธานไปทางท่านนายกรัฐมนตรีด้วย กระผมไม่ได้พูดถึงเงิน ๒,๐๐๐ บาท ค่าแรงงานนะท่านประธาน แรงงานของกรมกรวันละ ๓๕ บาท ท่านประธาน ๓ เดือน เงิน ๒,๐๐๐ บาท ๕ คน ท่านประธานอย่าไปพูดถึงปัญหานั้น กระผมจะชี้แนะ ท่านประธาน และขอเรียนถามด้วย ท่านจะทำได้หรือไม่ ไม่ต้องใช้งบประมาณของแผ่นดินเลย ท่านประธานคือให้สภาตำบลนี้เขามีอำนาจในการจัดตั้งงบประมาณรายได้ของเขา ที่กฎหมายให้สิทธิเขา เช่นเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเราไม่พูดถึง ภาษีบำรุงท้องที่ในเขตตำบลนั้น ภาษีโรงเรือนที่เก็บในเขตตำบลนั้น เงินอากรฆ่าสัตว์นี้ไม่เคยได้เลย เพราะอำเภอเอาไปหมด ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันยิ่งไม่มีเลย รายได้อื่น ๆ ผู้กตึบบ้างอะไรบ้าง หรือที่ผู้ว่า-

ราชการจังหวัดเอาเงิน ๒๐ เพอร์เซ็นต์ ในเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เก็บจากภาษีบำรุงท้องที่ทางจังหวัดมารวมแล้วมาจัดสรรออก กระผมใคร่จะกราบเรียนผ่านท่านประธานแล้วถามไปว่า ถ้าท่านจะออกคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ให้เขาจัดงบประมาณ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ของรายได้ของสภาตำบลมาเป็นค่าตอบแทนหรือค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะของตำบล จะออกคำสั่งอย่างนี้ได้หรือไม่ ไม่เดือดร้อนงบประมาณของแผ่นดินที่จะไปกระจายพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองเลย ๑๐ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะตอนนี้มีระเบียบ ๕ เพอร์เซ็นต์ เป็นค่าวัสดุเครื่องเขียน ให้ตั้งได้ ๕ เพอร์เซ็นต์ ๕ เพอร์เซ็นต์ บางที่บางตำบลบางที่มี ๕๐๐ บ้าง พอถึงงบประมาณสิ้นปี ทางอำเภอเอาใบสำคัญไปเบิกเป็นค่ากระดาษเครื่องเขียนของอำเภอ แต่ในตำบลนั้นไม่ได้เลย ท่านประธาน ความจริงเป็นอย่างนี้ กระผมเรียนถามท่านสั้น ๆ เท่านั้น ท่านจะทำได้หรือไม่ ออกคำสั่งไปให้ปฏิบัติได้หรือไม่ เพราะไม่มีระเบียบหรือกฎหมายอะไรเลย ถ้าท่านสั่งอย่างนี้ กระผมก็คิดว่ากรรมการของสภาตำบลของประชาชนทั่วประเทศ ๔๐ กว่าล้านคนจะมีความคล่องตัวหัวใจออก เกิดอยากที่จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกระจายข่าวคราวทางราชการช่วยเหลือกิจการราชการอะไรหลายอย่างหลายประการตามที่ราชการสั่ง กระผมคิดว่าจะได้ประโยชน์มหาศาลกระผมกราบเรียนถามเป็นประเด็นข้อ ๒ ขอขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์ ในประเด็นแรกเสียก่อน คือในเรื่องเกี่ยวกับโครงการสร้างงานในชนบทนั้น กระผมเพียงแต่ขอเรียนชี้แจงว่า เงินตามระเบียบในข้อ ๑๙ นั้น เป็นเงินเหมาจ่ายไปเลย ให้แก่กรรมการสภาตำบลซึ่งแล้วแต่ท่านจะไปใช้จ่ายอย่างไรเกี่ยวกับการดำเนินการติดต่อราชการตามระเบียบนั้น

ในประการต่อมาที่ท่านถามว่า จะให้กระทรวงมหาดไทยสั่งให้ทางสภาตำบลกันเงินให้ไว้เป็นเงินค่าตอบแทนแก่สมาชิก เฉพาะอย่างยิ่งผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลเป็นถึง ๑๐ เพอร์เซ็นต์ได้หรือไม่ กระทรวงมหาดไทยขอรับไปพิจารณาก่อน แต่ในเรื่องนี้ที่ว่าสั่งได้หรือไม่ได้นั้น กระผมใคร่ประทานกราบเรียนตั้งข้อสังเกตว่าในปัจจุบันนี้รายได้ของ

๔๒๘

ท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น จะเป็นค่าภาษีบำรุงท้องที่ก็ดี ภาษีโรงเรือนก็ดี ตลอดจนรายได้อื่น ๆ ยังมีอยู่จำกัด เมื่อยังมีอยู่จำกัดแล้วความคิดอันหนึ่งซึ่งน่าที่เราจะต้องประกอบการพิจารณาว่า รายได้เหล่านั้นก็ควรจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เช่นเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันกระทรวงมหาดไทยก็ขอรับในเรื่องข้อสังเกตของท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับเรื่องค่าตอบแทนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลไปประกอบการพิจารณา แต่อย่างไรก็ตามกระผมใคร่จะกราบเรียนประธานว่า ดังที่กระผมได้กราบเรียนชี้แจงแล้ว รัฐบาลนี้กำลังพิจารณาและก็คงจะนำเสนอต่อสภาอันทรงเกียรตินี้ คือ เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับสภาตำบล ซึ่งจะทำให้สภาตำบลมีลักษณะเป็นนิติบุคคลและสามารถมีรายได้ของตัวเองจากภาษีอากรในท้องถิ่นในบางส่วนในบางเรื่อง ซึ่งเรากำลังพิจารณาอยู่เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วลักษณะของสภาตำบล เมื่อมีการแก้ไขตามที่รัฐบาลดำริอยู่ในขณะนี้ และถ้าสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้เห็นชอบด้วย ก็คงจะดำเนินการได้

อีกประการหนึ่ง กระผมใคร่จะกราบเรียนด้วยว่า รัฐบาลนี้ก็กำลังพิจารณาเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลังกำลังพิจารณาร่วมกันในการที่จะปรับปรุงรายได้ต่าง ๆ ของท้องถิ่นเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้ดีขึ้น เมื่อท้องถิ่นมีรายได้ดีขึ้นแล้วสิ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติปรารถนาในเรื่องเกี่ยวกับค่าตอบแทนของท่าน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลนั้น ก็คงจะเป็นไปได้ กระผมใคร่จะกราบเรียนเป็นข้อสังเกตชี้แจงกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ความปรารถนาและความประสงค์ของสมาชิกผู้มีเกียรตินั้น เป็นสิ่งที่น่าถูกต้อง แต่เวลานี้เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งรัฐบาลนี้ก็ได้ยืนยัน กระผมเองก็ได้ตอบยืนยันสถานี้แล้วว่ารัฐบาลจะดำเนินการกระจายอำนาจ และปรับปรุงแบบของการบริหารงานส่วนท้องถิ่น เฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของสภาตำบลให้เป็นฝั่งฝายอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นความวิตกกังวลของท่านนั้นก็คงจะได้รับการปัดเป่าตามเวลาอันสมควร เมื่อเรามีการแก้ไขระบบโครงสร้าง ตลอดจนกฎหมายเกี่ยวกับกฎหมายสภาตำบลเมื่อถึงคราวนั้น กระผมขอขอบพระคุณที่ได้ชี้แจงครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผม ชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

ชี้แจงมานั้น กระผมก็ยังไม่หายข้องใจ ท่านประธานครับ เนื่องจากอะไรก็แล้วแต่สมควร
 คือว่าเวลาสมควรของท่านไม่รู้ว่ามีเมื่อไร ร่างจะได้มาเสนอต่อสภา กระผมต้องยกตัวอย่างคือ
 ว่า พระราชบัญญัติเกี่ยวแก่สภาตำบล ดูเหมือนมีสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ได้เสนอไป
 แล้วและผ่านคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติไปแล้วก็ตั้งนาน และท่าน
 ประธานคงจะรู้ ก็ยังเก็บหมกเอาไว้แล้วถึงงานกระทรวงมหาดไทยไม่ใช่หน่อย แม้แต่ขณะ
 นี้ปลัดกระทรวงมหาดไทยก็ยังไม่มีความเห็น อย่างนี้เป็นต้น ก็ช้าเรื่อย กระผมยังเป็น
 ห่วง เอาเรื่องง่าย ๆ ก่อนครับที่กระผมเรียนถามท่าน คือว่าท่านก็เป็นผู้รู้ ท่านก็เป็นผู้
 เชี่ยวชาญ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านก็เป็นนักกฎหมาย ปัญหาเหล่านี้
 กระผมคิดว่าท่านคงจะยืนยันต่อสภาแห่งนี้ได้ว่า ที่กระผมเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ ไม่ใช่
 ท่านจะไปพิจารณาอย่างนั้นอย่างนั้น กระผมก็เห็นใจ คือว่าการทำอะไรก็ต้องถูกหลักเกณฑ์
 ถูกระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติ เพราะว่าการทำงานนั้นจะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ
 แต่กระผมก็ขอร้องใจนะครับท่านประธาน กฎหมายรัฐธรรมนูญกับบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๓
 เขียนไว้ชัดแล้วท่านก็ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านมาร่วมรัฐบาล กระผมดีใจ
 ที่สภาแห่งนี้รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลของประชาชนเกือบครึ่ง โดย ฯพณฯ นายก
 รัฐมนตรี ท่านเห็นว่าประชาชนมีความสำคัญ ท่านก็ได้แต่งตั้งผู้แทนราษฎรไปนั่งเป็นฝ่าย
 บริหาร กระผมรู้สึกภูมิใจ แต่ว่ากระผมก็มาท้อใจเมื่อฟังอะไรก็ตามแต่ ระยะเวลากระผมก็
 รู้สึกท้อแท้ ก็อยากจะกราบเรียนถามว่า ท่านจะกรุณาตั้งที่กระผมกราบเรียนถามไปเมื่อ
 สักครู่นี้ เพราะว่ากรรมการสภาตำบลทั่วราชอาณาจักรตั้งที่ท่านเรียนมาแล้วว่าแสนกว่าคน
 เขากำลังฟังเรื่องนี้อยู่ ถ้าท่านได้ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ที่จะให้เป็นประโยชน์แก่สภา
 ตำบลหรือคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามที่ถามของกระผมนี้ กระผมคิดว่าประโยชน์นั้น
 เป็นการกระจายในการที่ทำให้ประชาชน หรือคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภาตำบลทั่ว
 ราชอาณาจักรแซ่ซ้องสาธุการให้รัฐบาลชุดนี้ กระผมจึงคิดว่าถ้าท่านจะกรุณาดำเนินการ
 ออกคำสั่งอย่างที่เคยออกคำสั่งที่ ๒๒๒/๒๔๙๙ กับ ๒๗๕/๒๕๐๙ แล้วกระผมใคร่จะกราบ
 เรียนว่า ท่านควรจะสั่งการได้ คำสั่งของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการสั่ง
 ให้เขามีอำนาจสร้างงบประมาณของเขาเอง หรือว่าเขาจะได้รายได้บ้าง แต่เขาก็สรร ๑๐

เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เขาได้ ๑๐,๐๐๐ บาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เขาก็ได้ ๑,๐๐๐ บาท อะไรทำนองนี้ ไม่เสียหายอะไร เพื่อช่วยเหลือเขา เพื่อให้เขาตื่นตัว เพื่อให้เขาช่วยเหลือราชการ อันนี้กระผมขานะครับ ขอให้ท่านได้ช่วยกรุณาตอบยืนยันกระผมว่า ถ้าท่านรอกฎหมายของท่านกระผมว่าโน่นครับเบญจเพศแล้ว คืออายุ ๒๕ ปี ก็ยังไม่จับครับท่านประธาน กระผมจึงใคร่จะขอความกรุณา ๒๔ ปีจะย่างเข้า ๒๕ ปี จะเข้าเบญจเพศแล้วยังไม่รู้ว่ารัฐบาลท่านจะเป็นอย่างไร หรือว่าท่านจะได้เป็นอะไรอีก กระผมก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นกระผมคิดขอให้ท่านยืนยันต่อสภานี้ให้กระผมด้วย กระผมจะได้ ไปบอกกล่าวเมื่อกระผมกลับไปบ้าน สภาตำบลในท้องที่จังหวัดของกระผมตั้ง ๑๐๐ กว่าสภาตำบล และกระผมใคร่จะเรียนถามท่านประธานว่า ให้ท่านรัฐมนตรีตอบกระผมว่า คำสั่งของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เป็นกฎหมายหรือไม่ ถ้าเป็นกฎหมายแล้วทำไมไม่ใช้คำสั่งของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๖ เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการ กระผมก็ไม่มีอะไรข้องใจอยากจะย้ำท่านนี้ครับ ถ้าท่านตอบกระผมไม่พอใจ กระผมก็จะไปบอกว่ารัฐบาลชุดนี้โดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ฯลฯ ประเทือง กิริติบุตร และท่านดอกเตอร์เกษม ศิริสัมพันธ์ ท่านไม่เอาด้วยกับเราหรอก ท่านหลอกใช้ กระผมจะไปบอกอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านยืนยันให้กระผมด้วย ขอขอบคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตอบชี้แจงท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดบุรีรัมย์อีกครั้งหนึ่งในข้อที่ท่านขอร้องหรือท่านถามเมื่อกี้เกี่ยวกับเรื่องที่จะให้ทางกระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งให้จัดสรรเงิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของสภาตำบลให้เป็นค่าตอบแทนนั้น กระผมได้ตอบชี้แจงไปครั้งหนึ่งแล้วและกระผมขอเรียนยืนยันว่า ทางกระทรวงมหาดไทยจะขอรับเรื่องนี้ไปพิจารณา และจะได้ดำเนินการตามความเหมาะสมโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้เราเองก็ยอมรับในเรื่องความจำเป็นในเรื่องนี้ แต่ในการที่จะให้ออกคำสั่งหรือรับปากกันแน่นอนว่าแค่ไหนอย่างไรนั้นก็ต้องพิจารณาโดยรอบคอบ และก็ขอพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งแต่จะดำเนินการโดยรวดเร็วและขอความร่วมมือและความกรุณาจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอได้โปรดเข้าใจว่ารัฐบาลก็ดี กระทรวงมหาดไทยก็ดี ไม่ได้เคยคิดจะหลอกใครให้ทำงาน

ฟรี ๆ เลย ถ้ามีสิ่งใดจะทำก็จะทำได้เท่าที่กำลังความสามารถ ตลอดจนเงื่อนไขทางกฎหมายที่มีอยู่ในขณะนี้ กระผมขออน้อมรับอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทู้ถามลำดับที่ ๔ ของคุณจรัส พัวช่วย เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณจรัสครับ

นายจรัส พัวช่วย (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายจรัส พัวช่วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคกิจสังคม กระผมได้ตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด และสมาชิกสภาเทศบาลตั้งแต่ปลายเดือนเมษายนที่ผ่านมา ซึ่งขณะนั้นทางกระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล หลังจากนั้นมาอีกประมาณเดือนกว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน และวันที่ ๒๙ มิถุนายน ที่ผ่านมา ซึ่งหลายฝ่ายที่ต้องการจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาจังหวัดและสมาชิกสภาเทศบาล ก็ได้รับความพอใจตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดแล้ว กระผมก็ไม่ขอติดใจ ขอเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทู้ถามลำดับที่ ๕ ของคุณคณิน บุญสุวรรณ เรื่อง การคุ้มครองแรงงานไทยในต่างประเทศ ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญคุณคณินครับ

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม คณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคกิจสังคม กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยได้ปรากฏเป็นข่าวอยู่เสมอว่า คนไทยจำนวนมากที่เดินทางไปรับจ้างทำงานในประเทศตะวันออกกลาง ต่างได้รับความเดือดร้อนด้วยสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น ถูกสำนักงานจัดหางานเถื่อนในประเทศหลอกลวง เดินทางไปถึงแล้วไม่มีงานทำ ไม่ได้รับค่าจ้างตามที่ตกลงกันไว้ในสัญญา ตกระกำลำบากเนื่องจากไม่มีใครดูแลเรื่องสวัสดิการ

ไม่มีที่อยู่อาศัย ถูกทางราชการของประเทศนั้นกลั่นแกล้งจับกุมแล้วยึดหนังสือเดินทาง ถูกคุมขังแล้วถูกลงโทษอย่างอื่น โดยไม่ได้รับความเป็นธรรม และไม่ได้รับความสะดวกในการส่งเงินค่าจ้างกลับประเทศไทยเป็นต้น นับเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจสำหรับบรรดาคนงานไทยเหล่านั้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะแต่ละคนต้องละทิ้งครอบครัวและบ้านเกิดเมืองนอนไปทำงานก็เพราะความยากจน แม้จะลำบากก็สู้ทนด้วยหวังว่าจะได้เก็บหอมรอมริบส่งเงินมาจุนเจือครอบครัวทางประเทศไทย แต่กลับถูกโกงบ้าง ถูกหลอกบ้าง เป็นสภาพที่ขมขื่นใจเป็นที่สุด และอีกประการหนึ่ง การที่คนไทยต้องประสบกับภาวะเช่นนี้ นับเป็นการเสียหายและเสียศักดิ์ศรีแก่ประเทศไทยมาก เพราะเขานี้จะทำอย่างไรกับคนของเรา เขาก็ทำได้โดยไม่ต้องเกรงใจ เนื่องจากเราไม่สามารถปกป้องให้ในฐานะที่คนไทยที่ใช้แรงงานเหล่านั้นเป็นทรัพยากรอันมีค่าอย่างหนึ่งของประเทศ และการเดินทางออกไปทำงานในต่างประเทศของบุคคลเหล่านั้น น่าจะถือได้ว่าเป็นการเสียสละความสุขส่วนตัวซึ่งก่อให้เกิดผลดีแก่เศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมาก เพราะช่วยแก้ปัญหาการว่างงานในประเทศได้ส่วนหนึ่ง และเป็นการนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศได้ปีละไม่ใช่น้อย เราจึงควรหาทางใช้ทรัพยากรมีค่าดังกล่าวนี้อย่างมีประสิทธิภาพ คຸ້ມຄ່າและได้ประโยชน์ตอบแทนอย่างเต็มที่ทั้งต่อผู้ใช้แรงงานเอง และต่อประเทศชาติเป็นส่วนรวมด้วย จึงขอเรียนถามว่า

๑. ในขณะนี้ ตัวเลขที่แน่นอนของคนไทยที่เดินทางไปทำงานในประเทศตะวันออกกลางมีอยู่รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเท่าไร ไปประเทศใดบ้าง ในจำนวนนี้แบ่งเป็นงานประเภทใดบ้าง แต่ละประเทศมีจำนวนเท่าใด มีกรีดยที่จัดส่งไปโดยสำนักงานหางานที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายคิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์ และมีอยู่ที่เปอร์เซ็นต์ ที่ได้รับค่าจ้างเต็มตามที่ได้ตกลงกันในสัญญาหรือได้รับค่าจ้างเต็มที่ตามความสามารถและความชำนาญอย่างที่ควรจะเป็น

๒. ค่าจ้างแรงงานที่คนไทยได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายส่วนตัวแล้วสามารถส่งกลับมาให้ครอบครัวในประเทศไทยได้เต็มตามจำนวนหรือไม่ การส่งเงินดังกล่าวมีอุปสรรคหรือไม่สะดวกอย่างไรบ้าง ทางราชการมีบริการช่วยเหลือหรือดูแลให้การส่งเงินเป็นไปโดยสะดวกและเต็มตามจำนวนหรือไม่

๓. สำนักงานจัดหางานที่ทำธุรกิจส่งคนไทยไปทำงานที่ตะวันออกกลางมีทั้งสิ้นเป็นจำนวนเท่าไร ในจำนวนนี้มีกี่แห่งที่ยังไม่ได้จดทะเบียนหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายทางราชการมีมาตรการ หรือได้ดำเนินการกับสำนักงานจัดหางานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายเหล่านี้อย่างไรบ้าง

๔. รัฐบาลไทยมีสำนักงานแรงงานที่จะดูแลคุ้มครองสิทธิ และสวัสดิการของคนไทยประจำในประเทศตะวันออกกลางกี่แห่ง อยู่ในประเทศใด และมีบริการอะไรบ้าง สำนักงานเหล่านี้มีจำนวนและเจ้าหน้าที่ที่เชี่ยวชาญเพียงพอหรือไม่ ที่จะให้บริการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ได้มีการสำรวจบ้างหรือไม่ว่า ในจำนวนคนไทยที่อยู่ในตะวันออกกลางทั้งสิ้นมีอยู่กี่รายที่อยู่ในระหว่างตกงาน หนังสือเดินทางหมดอายุ หรือหมดอายุสัญญาว่าจ้างและต้องอยู่เฉย ๆ โดยยังมีได้ต่อสัญญา หรือเดินทางไปแล้วไม่มียานพาหนะทางราชการมีมาตรการใดบ้างที่จะช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เกษม ศิริสัมพันธ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอประทานอนุญาตตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดชลบุรีดังต่อไปนี้

ในคำถามแรกที่ถามว่า ตัวเลขที่แน่นอนของคนไทยที่เดินทางไปทำงานในประเทศตะวันออกกลางมีอยู่รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวนเท่าไร ไปประเทศใดบ้าง ในจำนวนนี้แบ่งเป็นงานประเภทใดบ้าง แต่ละประเทศมีจำนวนเท่าใด มีกี่รายที่จัดส่งไปโดยสำนักงานหางานที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย คิดเป็นกิโลเปอร์เซ็นต์ และมีอยู่ที่เปอร์เซ็นต์ที่ได้รับค่าจ้างเต็มตามที่ได้ตกลงกันในสัญญา หรือได้รับค่าจ้างเต็มตามความสามารถและความชำนาญอย่างที่เหมาะสม เรื่องนี้กระผมขอประทานกราบเรียนตอบว่า ขณะนี้มีคนไทยเดินทางไปทำงานในประเทศตะวันออกกลางประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน ไปทำงานในประเทศซาอุดีอาระเบีย คูเวต ตูนิเซีย อิหร่าน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ กาตาร์ บาห์เรน เยเมน และอิรัก คนไทยส่วนใหญ่เหล่านี้ไปทำงานประเภทงานก่อสร้างอาคาร ถนน และสะพานเกือบทั้งสิ้น ส่วนงานที่ทำเป็นช่างประเภทอื่น หรืองานบริการอื่นนั้นมีจำนวนน้อย ส่วนที่ว่าคนไทยไป

ทำงานในแต่ละประเทศมีจำนวนเท่าใดนั้น กระทบต้องขอประทานกราบเรียนรับว่า ไม่สามารถตอบได้จำนวนที่แน่นอน เพราะมีคนไทยจำนวนมากที่เดินทางไปทำงานกันเองก็ดี โดยไม่ผ่านทางกรมแรงงานของกระทรวงมหาดไทย หรือผ่านสำนักงานจัดหางานของเอกชนซึ่งอยู่ในการรับรองหรือจดทะเบียนต่อกรมแรงงาน และบางทีก็ไปโดยสำนักงานซึ่งจัดหางานโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายก็มีอยู่ แต่ที่สามารถเรียนได้เฉพาะที่ไปทำงานโดยผ่านกรมแรงงาน และสำนักงานจัดหางานเอกชนที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งในระหว่างปี ๒๕๑๘ ถึงปี ๒๕๒๒ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๐,๖๔๒ คน โดยกรมแรงงานจัดส่งไปทำงานที่ประเทศอิรัก ๑๗๕ คน และอีก ๓๐,๔๖๗ คนนั้นดำเนินการโดยสำนักจัดหางานเอกชน ซึ่งแจ้งขออนุญาตจากกรมแรงงานจำแนกตามประเทศที่ไปทำงานดังนี้ ซึ่งกระทบขอประทานอนุญาตอ่านชี้แจงให้ทราบ ซาอุดีอาระเบีย ๑๙,๗๓๗ คน บาห์เรน ๔,๐๒๙ คน อิหร่าน ๓,๑๙๙ คน คูเวต ๒,๓๖๔ คน ญี่ปุ่น ๒๓๙ คน กาตาร์ ๒๔๑ คน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ๔๐๘ คน เยเมน ๖ คน อิรัก ๑๗๕ คน อิสราเอล ๒๓๔ คน จอร์แดน ๑๐ คน รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๓๐,๖๔๒ คน ซึ่งจำนวนเหล่านี้จัดการดำเนินการโดยสำนักงานเอกชนคิดเป็นร้อยละ ๖๑.๒๘ ของคนงานไทยที่ไปทำงานทั้งหมด สำหรับคนงานไทยทุกคนที่ส่งไปโดยกรมแรงงานและสำนักงานจัดหางานของเอกชนที่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น ได้รับค่าจ้างเต็มตามสัญญาและเป็นไปตามความสามารถความชำนาญ และเงื่อนไขในสัญญาทุกประการ

ในข้อที่ ๒ ที่ถามว่า ค่าจ้างแรงงานที่คนไทยได้รับหลังจากหักค่าใช้จ่ายส่วนตัวแล้ว สามารถส่งกลับมาให้ครอบครัวในประเทศไทยได้เต็มตามจำนวนหรือไม่ การส่งเงินดังกล่าวมีอุปสรรคหรือไม่ สะดวกอย่างไรบ้าง ทางราชการมีบริการช่วยเหลือหรือดูแลให้ส่งเงินเป็นไปโดยสะดวกและเต็มตามจำนวนหรือไม่ ขอเรียนตอบว่า ค่าจ้างแรงงานที่คนไทยได้รับนั้น ได้ส่งกลับมาให้ครอบครัวในประเทศไทยได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ที่ได้รับ ส่วนอีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ก็คงจะต้องเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เขาจะต้องใช้จ่ายระหว่างที่ทำงานอยู่ในต่างประเทศ การส่งเงินกลับนั้นถ้าเป็นคนงานที่ไปโดยทางกรมแรงงานส่งไป หรือโดยสำนักงานจัดหางานของเอกชนที่จดทะเบียนกับกรมแรงงานแล้วส่งไปไม่เคยมี

อุปสรรคเลย เพราะคนงานจะต้องส่งเงินผ่านธนาคารที่ได้เปิดบัญชีไว้ในประเทศไทยก่อนที่จะออกเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า สำหรับคนงานที่ไปโดยกรมแรงงานส่งไปเองก็ดี ซึ่งก็มีจำนวนน้อย หรือว่าที่ไปเป็นจำนวนมากโดยสำนักงานจัดหางานของเอกชน ซึ่งได้จดทะเบียนไว้กับกรมแรงงานนั้น จะมีการอบรมก่อนเดินทางไปทำงาน และในการอบรมนั้นเจ้าหน้าที่กรมแรงงานจะได้ชี้แจงและดำเนินการให้ความสะดวกในการเปิดบัญชีธนาคารไว้ก่อนแล้ว ในการที่จะเตรียมส่งเงินเข้าประเทศ ให้ความรู้และชี้แจงตลอดจนวิธีการนำส่งเงินจากต่างประเทศเข้าบัญชี ปัญหาจึงไม่เกิดขึ้น สำหรับคนงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศที่ผ่านกรมแรงงานและผ่านสำนักงานจัดหางานเอกชนซึ่งจดทะเบียนต่อกรมแรงงาน

ที่นี้ที่ถามว่า สำนักงานจัดหางานที่ทำธุรกิจส่งคนไทยไปทำงานที่ตะวันออกกลาง มีทั้งสิ้นจำนวนเท่าไร ในจำนวนนี้มีกี่แห่งที่ยังไม่ได้จดทะเบียนหรือยังไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ทางราชการมีมาตรการอย่างไรหรือได้ดำเนินการกับสำนักงานที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างน้ออย่างใดบ้าง เรื่องนี้กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงว่า สำนักงานจัดหางานเอกชนที่ได้รับการจดทะเบียนให้ดำเนินการจัดหางานได้มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๕๒ แห่ง ส่วนสำนักงานจัดหางานเอกชนที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายไม่อาจทราบจำนวนได้ และทางราชการก็ได้ดำเนินการแก่สำนักงานจัดหางานเหล่านี้อย่างเต็มที่หรืออย่างเข้มงวดแล้ว เรื่องนี้กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมให้ท่านสมาชิกจะได้หายข้อข้องใจ ในกฎหมายปัจจุบันคือพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๑๑ มาตรา ๗ นั้นได้กำหนดไว้ว่า ไม่ให้มีการจัดหางานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมแรงงาน และในมาตรา ๒๘ ได้กำหนดโทษผู้ที่ละเมิดผิดกฎหมายตามมาตรา ๗ คือจัดหางานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมแรงงานหรือจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๑๑ แต่มาตรา ๒๘ ของกฎหมายในปัจจุบันนี้ได้มีลักษณะโทษในลักษณะซึ่งเบาเหลือเกินคือปรับเพียง ๑,๐๐๐ บาท แล้วจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน เรื่องนี้ซึ่งเป็นเหตุที่เรียกว่าโทษเบาคือปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท และจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน และหรือทั้งจำทั้งปรับแล้ว ก็เคยปฏิบัติกันมาบางทีก็มีการปรับเปรียบเทียบที่โรงพักเมื่อเวลาจับกุมกันขึ้น อย่างที่ทาง

กรมแรงงานดำเนินการจับกุมแล้วก็ไปปรับเปรียบเทียบกัน ปรับเพียง ๑,๐๐๐ บาทก็คุ้ม ต่อมาเมื่อเดือนเมษายนนี้เอง รัฐบาลนี้ โดยมีมติคณะรัฐมนตรีก็ได้เห็นภัยหรือว่าได้เห็นความเดือดร้อนของประชาชน เนื่องจากการที่ถูกสำนักงานจัดหางานเอกชนที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหลอกลวงผู้สุจริต อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดชลบุรีท่านได้กล่าวแล้ว เสียออกไปทำมาหากินในต่างประเทศ สละความสุขส่วนตัว ก็นับว่าทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติถูกหลอกลวงไปเป็นจำนวนมาก เมื่อเดือนเมษายนคณะรัฐมนตรีจึงมีมติว่า

๑. ต่อไปนี้เมื่อมีการจับกุมบุคคลซึ่งหางานโดยไม่ชอบจัดสำนักงานไปทำงานต่างประเทศ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้วก็ให้ดำเนินคดีเด็ดขาด ไม่ให้มีการปรับ ต้องดำเนินคดีถึงศาล ไม่ให้มีการปรับเปรียบเทียบที่ โรงพักกันอีก และสั่งให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้หนึ่งนอนใจ เวลานี้กำลังดำเนินการแก้ไขกฎหมาย และกำลังอยู่ในการพิจารณาในระดับของที่ปรึกษากฎหมายของกระทรวงนโยบาย กรมก็ขอทราบเรียนเป็นการชั่วคราวไว้ในที่นี้ได้ว่า ก็จะเพิ่มโทษให้หนักขึ้น โดยจะเพิ่มโทษจากปรับ ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๑ แสนบาท จำคุก ๑ เดือน ให้เป็น ๖ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ เพราะว่าถ้าเพิ่มโทษมากขึ้น การที่จะทำงานโดยกระทำการละเมิดกฎหมายว่าด้วยการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานในมาตรา ๗ คือจัดหางานโดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามกฎหมายนั้นแล้วก็จะได้เข็ดหลาบกันบ้างในเรื่องนี้

อีกประการหนึ่งนั้นทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้หนึ่งนอนใจในปัญหา นี้ก็ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประชาชนในชนบทเฉพาะอย่างยิ่งซึ่งในเวลานี้มีการตื่นตัว ในการที่จะไปหางานทำในต่างประเทศในชั้นนี้ทางกระทรวงมหาดไทยได้กำชับให้กรมแรงงานดำเนินการในด้านประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประชาชนทราบ คือส่งบัญชีรายชื่อสำนักงานเอกชนซึ่งได้จดทะเบียนต่อกรมแรงงานแล้ว ไปไว้ที่สำนักงานแรงงานจังหวัดทั่วทุกแห่ง ทั่วทั้งประเทศ แล้วก็ให้แจ้งไปยังที่อำเภอแจ้งไปยังที่กำนันทั่วประเทศหมด และก็ขอให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และทางจังหวัด อำเภอประกาศให้ราษฎรทราบว่า ผู้ใดสนใจจะไปทำงานในต่างประเทศก็ควรจะมาตรวจดูได้ที่กำนัน ที่อำเภอ และที่สำนักงานแรงงานจังหวัดว่า บริษัทหรือสำนักงานหางานของเอกชนใดที่จะไปอั้นนั้น ได้จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย

หมายหรือไม่ เพราะฉะนั้นในแง่นี้กระทรวงมหาดไทยได้พยายามดำเนินการในเรื่องนี้ โดยเด็ดขาดต่อไปแล้ว

คำถามข้อที่ ๔ ที่ถามว่า รัฐบาลไทยมีสำนักงานแรงงานที่ดูแลคุ้มครองสิทธิ และสวัสดิการของคนไทยประจำอยู่ในประเทศตะวันออกกลางกี่แห่ง อยู่ประเทศใด และมีบริการอะไรบ้าง สำนักงานเหล่านี้มีจำนวนและเจ้าหน้าที่ที่เชี่ยวชาญเพียงพอหรือไม่ ที่จะให้บริการดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ เรื่องนี้กระผมขอประทานอนุญาตท่านประธานเรียนตอบว่าขณะนี้สำนักงานแรงงานประจำอยู่แห่งเดียวที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย สำนักงานนี้มีหน้าที่ให้ความคุ้มครองดูแลคนไทยที่ไปทำงานในประเทศซาอุดีอาระเบียและประเทศที่ใกล้เคียงติดต่oprะสานงานในการจัดหางานให้แก่ นายจ้าง ให้ความรู้ และข่าวสารแก่นายจ้างและคนงานไทยและประสานงานกับรัฐบาลซาอุดีอาระเบียและประเทศอื่นในความรับผิดชอบในขณะนี้ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่จาก ก.พ. นี้มีจำนวน ๙ คน เป็นข้าราชการ ๓ คน เป็นลูกจ้างชั่วคราว ๓ คน ซึ่งข้าราชการ ๓ คนได้เดินทางไปปฏิบัติงานแล้ว เมื่อปลายเดือนธันวาคม ๒๕๒๒ ส่วนลูกจ้างชั่วคราวก็ได้ส่งไปแล้วเมื่อต้นเดือนเมษายนนี้ ๑ คน เป็นล่ามแล้วต่อไปก็จะได้ส่งไปให้ครบตามจำนวนนั้น เรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยก็ตระหนักดีว่าถ้าจะเปรียบเทียบปริมาณงานกับปัญหาอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ก็ว่าอัตรากำลังเจ้าหน้าที่มีจำนวนยังไม่เพียงพอซึ่งกระทรวงมหาดไทยจะได้พิจารณาดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ต่อไป

ในข้อที่ ๕ ที่ถามว่า ได้มีการสำรวจบ้างหรือไม่ว่า ในจำนวนคนไทยที่อยู่ในตะวันออกกลางทั้งสิ้นมีอยู่ที่รายที่อยู่ระหว่างตงงาน หนังสือเดินทางหมดอายุหรือหมดอายุสัญญาว่าจ้างและต้องอยู่เฉย ๆ โดยยังมิได้ต่อสัญญาหรือเดินทางไปแล้วไม่มีงานทำ ทางราชการมีมาตรการใดบ้างที่จะช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ ในเรื่องนี้เนื่องจากกำลังเจ้าหน้าที่จำกัดอย่างที่ได้เรียนแล้วในข้อที่ ๔ และเพิ่งเริ่มดำเนินการได้ประมาณ ๕-๖ เดือนเท่านั้นเอง ข้อมูลจึงยังไม่ครบบริบูรณ์ในขณะนี้ แต่อย่างไรก็ดีเมื่อเจ้าหน้าที่ได้ทราบว่ามิคนไทย ที่ได้รับความเดือดร้อนในกรณีใด ๆ ก็ตาม ก็ได้ให้ความช่วยเหลือทุกวิถีทางเท่าที่ตัวเลขในขณะนี้ เจ้าหน้าที่ที่ประจำในประเทศซาอุดีอาระเบียได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่มี

ความเดือดร้อนในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานแล้วประมาณ ๖๐๐กว่าราย กระผมขอประทาน
ชี้แจงเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายคณิต บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณ
ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ดอกเตอร์เกษม ศิริสัมพันธ์ ที่ได้กรุณาตอบ
กระทู้ถาม ซึ่งกระทู้ถามและคำตอบทั้งหมด ๕ ข้อนั้นก็มีความกระจ่างแจ้งพอสมควร แต่
กระผมใคร่อยากจะขอตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติม เพื่อที่ว่าอาจจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลเกี่ยวกับ
นโยบายในเรื่องการคุ้มครองแรงงานไทยในต่างประเทศนี้บ้าง ท่านประธานที่เคารพเรื่องคน
งานไทยถูกหลอกลวงไปทำงานที่ตะวันออกกลาง และไปตกระกำลำบากนี้เป็นเรื่องใหญ่และ
เป็นปัญหาสำคัญมาก ซึ่งกระผมมีความรู้สึกที่ไม่เฉพาะแต่เป็นเรื่องราวของคนในจังหวัด
ใดจังหวัดหนึ่งเท่านั้น เป็นเรื่องของคนทุกจังหวัดทั่วประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งคน
ในชนบทซึ่งต้องละทิ้งถิ่นฐานบ้านเมืองไปเสี่ยงโชคเสี่ยงชีวิตทำมาหากินในต่างประเทศ
เรื่องราวแบบนี้กระผมได้รับการร้องเรียนอยู่เสมอ ๆ และเป็นเรื่องในทำนองซ้ำ ๆ ซาก ๆ อยู่
เช่นนี้และกระผมก็เชื่อว่าท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอื่น ๆ ก็คงได้รับคำร้องเรียน
ในลักษณะเช่นนี้เช่นเดียวกัน เมื่อเช้านี้กระผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากคุณทรงธรรม
บุญญาดี ส.ส. เชียงราย ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม บอกกระผมว่ามีหนังสือฉบับหนึ่งส่งมา
จากตะวันออกกลาง ร้องเรียนขอความเป็นธรรม เนื่องจากสงสารคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ
ตะวันออกกลางนั้นต้องตกระกำลำบากเหลือเกิน เรื่องเหล่านี้กระผมคิดว่า ทางรัฐบาลน่าจะ
จะได้รีบดำเนินการโดยด่วนที่จะจัดการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหานี้ เพราะกระผมถือ
ว่าการหลอกลวงคนงานไทยซึ่งเป็นคนไทยด้วยกันและเป็น ทรัพยากรที่มีค่าที่เราน่าจะหวง
แหนเอาไว้ไปทำงานตกระกำลำบากเช่นนี้ กระผมถือว่าเป็นอาชญากรรมร้ายแรงที่บ่อนทำลาย
ทรัพยากรอันมีค่าของชาติ เรื่องราวที่ร้องเรียนกันมากมีซ้ำ ๆ ซาก ๆ กัน เรื่องในทำนอง
เดียวกันบางคนนั้นถึงขนาดที่ว่าต้องขายที่ขายนาที่หนียมสินเขามา เพื่อที่จะให้ได้เงินจำ
นวน ๒๐,๐๐๐ บาทหรือ ๓๐,๐๐๐ บาทหรือ ๔๐,๐๐๐ เพื่อที่จะไปให้สำนักงานจัดหางานเถื่อน
เหล่านี้ และเมื่อถูกส่งไปแล้วก็ปรากฏว่าถูกปล่อยแพไม่มียานทำถูกส่งกลับมา ลักษณะเช่น
นี้ประสบอยู่ตลอดเวลา และเรื่องี่ร้องเรียนมากก็เป็นในทำนองนี้ตลอดเวลา เพราะฉะนั้น

รัฐบาลน่าจะเห็นแล้วว่าจุดนี้เป็นจุดที่บ่อนทำลายอย่างแท้จริง น่าจะได้รับดำเนินการโดยด่วน กระทบขอประทานอนุญาตยกตัวอย่างว่า ในประเทศอื่น ๆ ซึ่งเขาส่งคนงานออกไปทำงานในต่างประเทศ อย่างเช่น เกาหลี ปากีสถาน อินเดีย หรือฟิลิปปินส์ นั้นเขามีมาตรการที่จะคุ้มครองดูแลสวัสดิการคนของเขาอย่างดีที่สุด กระทบเชื่อว่าเขามีความห่วงใยในทรัพย์สินอันมีค่าของเขาแล้วเขาสามารถที่จะใช้ประโยชน์ทั้งผู้ใช้แรงงานเองและประโยชน์ของประเทศชาติของเขาด้วย อันนี้กระทบเพียงตั้งเป็นข้อสังเกต

ในท้ายที่สุดนี้กระทบในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยากจะขอร้องขอประทานโทษแทนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายด้วยว่า ขอร้องให้รัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันนี้ ได้กรุณายืนยันต่อที่ประชุมนี้ได้หรือไม่ว่า จะดำเนินมาตรการอย่างเด็ดขาดในอันที่จะจัดปัญหาเหล่านี้ ให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว เพราะเป็นความเดือดร้อนที่ทับถมทวีกันมาเป็นเวลานานแล้ว ถ้าหากมีกฎหมายหรือมาตรการใด ๆ ในทางนิติบัญญัติซึ่งสภานี้จะช่วยเหลือหรืออนุเคราะห์ให้รัฐบาลได้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานนี้ ก็กรุณาเสนอมาเถอะครับ กระทบเชื่อว่าสมาชิกสภาแห่งนี้ก็คงพร้อมแล้วก็ยินดีที่จะให้ความสนับสนุนอย่างเต็มที่ ขอขอบพระคุณครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบขอตอบชี้แจงข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดชลบุรีดังต่อไปนี้

ในประการแรก สำหรับข้อสังเกตของท่านเกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนที่ถูกหลอกลวงโดยสำนักงานจัดหางานเถื่อนและเป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชนนั้น กระทรวงมหาดไทยขออภัยและยอมรับว่าเป็นความจริง และกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้นิ่งนอนใจในปัญหานี้และรู้ว่าเป็นเรื่องซึ่งก่อความเดือดร้อนแก่ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง แต่ในเรื่องนี้ก็ตั้งที่ได้กราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว กระทรวงมหาดไทยได้เห็นทางที่จะแก้ไข ๒ อย่าง ที่ถูกแล้วในทางหนึ่งก็คือว่า เมื่อไปถึงต่างประเทศถูกหลอกลวงถูกโกงไปแล้ว ก็ต้องช่วยเหลือดำเนินการกัน และอีกทางหนึ่งคือต้องกันเอาไว้ก่อนที่จะไม่ให้มีการถูกโกงกันมากนักหรือให้หมดไปสิ้นไป ในเรื่องนี้ก็อย่างที่ได้กราบเรียนชี้แจง

ทางกระทรวงมหาดไทยได้กำชับให้กรมแรงงานดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ โดยส่งบัญชีรายชื่อสำนักงานจัดหางานเอกชนที่ถูกต้องตามกฎหมายลงไปถึงระดับตำบลแล้ว ถึงกำหนดแล้วกระผมก็ใคร่อยากจะประทานอนุญาตท่านประธาน ขอความร่วมมือจากสภานี้และจากสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายซึ่งท่านเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับประชาชนได้ช่วยกัน บอกประชาชนว่าอย่าหลงเชื่อคนที่แอบอ้างเที่ยวหางาน จะจัดหางานให้ทำในต่างประเทศ ก่อนจะตกลงขายสวนขายนานหรือว่าจะทุ่มตัวไปต่างประเทศนั้น อย่างน้อยที่สุดก็ควรจะไปเช้คกับกำนันหรืออำเภอเสียก่อนว่าคนเหล่านี้อยู่ในนามของบริษัทหรือห้างร้านหรือว่าสำนักงานซึ่งได้จดทะเบียนถูกต้องกับทางกรมแรงงานหรือไม่ อันนี้กระผมใคร่จะขอประทานอนุญาตท่านประธานขอความร่วมมือจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายของสภานี้ ซึ่งท่านเป็นตัวแทนของราษฎรและใกล้ชิดราษฎรทุกท่านก็คงจะรู้ความเดือดร้อนนี้ดี ขอให้ชี้แจงแก่ราษฎรว่าก่อนจะทำอะไร ก่อนจะหลงเชื่อใครนั้นขอให้ตรวจสอบกับทางราชการซึ่งทางกรมแรงงานก็ได้รับส่งเรื่องนี้ไปให้ถึงระดับกำนันแล้วก็ใกล้ชิดกับประชาชนพอสมควร ก็ไม่ยากนักที่จะตรวจสอบกัน ก่อนที่จะหลงเชื่อคำกล่าวอ้างของคนซึ่งตั้งใจจะหลอกลวงประชาชน

ส่วนในข้อสังเกตของท่านสมาชิกที่ว่า จะขอให้กระทรวงมหาดไทยยืนยันในเรื่องการดำเนินการเด็ดขาดในการปราบปรามสำนักงานจัดหางานเถื่อนนั้น กระผมก็ขอเรียนยืนยันได้เพราะเมื่อกึ่งนี้เองได้อำมติของคณะรัฐมนตรีแล้วว่า มติของคณะรัฐมนตรีนั้นได้ยืนยันแล้วว่า แต่ต่อไปตั้งแต่เดือนเมษายนมา มีการกวาดล้างจับกุมได้แล้ว จะไม่มีการปรับเปรียบเทียบ ถึงแม้ว่าโทษจะน้อย ในขณะที่เรากำลังดำเนินการแก้ไขกฎหมายก็ดำเนินการถึงชั้นศาลทุกเรื่องไป ไม่มีการปรับเปรียบเทียบ และการดำเนินการทางด้านแก้ไขกฎหมายก็ได้เร่งรีบดำเนินการแก้ไขกฎหมายเพิ่มโทษความผิดสถานนี้อย่างที่ได้เคยกราบเรียน สำหรับพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองการหางานซึ่งจะต้องมีการแก้ไขกฎหมาย ก็คงจะเสนอต่อสภาในไม่ช้านี้ กระผมขอขอบคุณในข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะเข้าใจทั้ง ๒ ฝ่ายชัดเจนแล้ว

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพอใจในคำตอบของ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ดอกเตอร์เกษม ศิริสัมพันธ์ และกระผมขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างยิ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ไม่สังกัดพรรคการเมือง อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) กระผมขอเสนอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระประชุมครั้งนี้เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรวาระที่ ๓ ไปแล้ว และถูกยับยั้งโดยวุฒิสมาชิก ตามมาตรา ๑๒๘ (๒) และตามมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติไว้ว่า ถ้าสภาผู้แทนลงมติยืนยันร่างเดิมก็ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย บัดนี้ประชาชนทั่วประเทศกำลังรอคอยกฎหมายฉบับนี้อยู่ กระผมเห็นสมควรจะเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระจากระเบียบวาระ ๕.๓ และ ๕.๔ มาพิจารณาก่อนระเบียบวาระอื่น ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านใดเห็นด้วย ก็ขอได้โปรดกรุณารับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เชิญครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมนตรี พงษ์พานิช สมาชิกจากพระนครศรีอยุธยา พรรคกิจสังคม กระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ เท่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอมาเมื่อกี้ เนื่องจากว่าระเบียบวาระที่เข้าสู่ที่ประชุมสภาแห่งนี้ ยังมีระเบียบวาระที่มีความจำเป็นและก็เร่งด่วนอยู่ด้วยเหมือนกัน ระเบียบวาระนั้นก็คือ เป็นร่างพระราชบัญญัติขนส่งทางบก ซึ่งคณะ

กรรมวิธีการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว เรื่องนี้ความเดือดร้อนของประชาชนเกิดขึ้นทั่วประเทศเช่นเดียวกัน สภาแห่งนี้คงจะทราบแล้วว่าการใช้รถที่ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับรถปีคอปฟ์ เกี่ยวกับรถที่มีน้ำหนักช่วงตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมถึง ๑,๕๐๐ กิโลกรัม กำลังได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอให้ประชุมไปตามระเบียบวาระที่ได้บรรจุไว้ ท่านผู้ใดเห็นด้วย ขอให้โปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมครับ จะให้มีมติหรือไม่ครับ

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : มีสิครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หรือว่าจะตกลงกัน เพราะอย่างไรก็ต้องถึงอยู่แล้วเหลืออยู่อีกไม่เท่าไร

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : กระผมเข้าใจว่าจะไม่ถึงครับท่านประธาน เพราะว่ามีระเบียบวาระอยู่ ๒ ระเบียบวาระ คือ ระเบียบวาระที่ ๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์กับ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก จะต้องมีการว่ากันเป็นมาตรา ต้องมีคณะกรรมการขึ้นนั่งประจำที่ กระผมเข้าใจว่าจะไม่ถึง แต่ว่าเรื่องนี้ประชาชนทั่วประเทศกำลังสนใจมาก และอีกอย่างหนึ่งกระทรวงมหาดไทยก็จะเสนอแก้มาอีก กระผมว่าจะเป็นอย่างไรกันอยู่นะครับ ร่างพระราชบัญญัติเก่าก็ยังไม่ได้พิจารณาแล้วท่านประธานก็ไม่ได้เอาเข้ามาบรรจุในระเบียบวาระ ปล่อยให้เวลาล่วงเลยมาจนเกิน ๑๔๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ เดียวกันจะเป็น ๒๐๐ วันแล้ว ไม่ใช่ ๑๔๐ วันแล้วเพราะฉะนั้นกระผมเห็นสมควรว่าเอามาพิจารณาเสียเลย จะเอาหรือไม่เอาก็ให้รู้ไปเสียเลย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ขอมติที่ประชุม ที่ประชุมจะให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คุณทรงธรรมเสนอหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่คุณทรงธรรมเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรดำเนินการไปตามระเบียบวาระโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ดำเนินการไปตามระเบียบวาระประชุมนี้ ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือ ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลงหรือไม่ครับ ถ้าไม่มีก็จะได้นำเนินการพิจารณาในวาระที่ ๒ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

นายประยูร สดาเขตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมการ ตัดออก มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่คณะกรรมการได้แก้ไขมาตรา ๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ โดยในวรรคแรกตัดคำว่า “หรือผู้จัดการ” ออก และเพิ่มความในวรรคสองเป็นให้อำนาจทางราชการที่จะตั้งกรรมการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของสหกรณ์ จำกัด มีจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของคณะกรรมการของสหกรณ์ จำกัดนั้น ด้วยความเคารพต่อคณะกรรมการ ทางรัฐบาลยังไม่อาจจะเห็นสอดคล้องด้วยได้ เพราะเนื่องจากการดำเนินกิจการของสหกรณ์นั้น เรายึดถือหลักความต้องการของผู้เป็นสมาชิกเองเป็นเกณฑ์ การดำเนินกิจการของสหกรณ์ต่าง ๆ ย่อมต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการของสหกรณ์ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากสมาชิกเป็นผู้ดำเนินกิจการ ทางราชการควรจะเข้าไปเกี่ยวข้องให้น้อยที่สุด เพื่อให้อิสระแก่คณะกรรมการของสหกรณ์นั้น ๆ ในกรณีที่มีการของสหกรณ์ก็ดี หรือทั้งคณะกรรมการก็ดี กระทำการเสียหายต่อสหกรณ์หรือต่อสมาชิก ทางราชการก็มีมาตรการในการควบคุมอยู่แล้ว ทั้งในเรื่องการที่จะร้องทุกข์เอาโทษทางอาญากัน หรือในการที่จะเพิกถอนมติ หรือในการที่จะให้คณะกรรมการทั้งคณะหรือกรรมการซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องซึ่งทำไม่ถูกต้องนั้นพ้นจากตำแหน่งได้ เพราะฉะนั้นการที่ไปเพิ่มเติมให้นายทะเบียนสามารถแต่งตั้งกรรมการเข้าไปร่วมได้อีก ๑ ใน ๓ นั้น จะเป็นการก้าวก้าวการดำเนินกิจการของสหกรณ์มากเกินไป ถ้าคณะกรรมการมิได้มีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นพิเศษ ทางรัฐบาลใครจะขอให้คงไว้

๔๕๔

ตามร่างเดิม คือไม่เพิ่มวรรคสอง และไม่ตัดคำว่า “หรือผู้จัดการ” ซึ่งท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีเจตนาที่จะเพิ่มเข้าไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฟังคณะกรรมการกิจการก่อนหรือไม่ครับ เชิญคณะกรรมการชี้แจง

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา กรรมการ ตามที่คณะกรรมการได้เพิ่มข้อความในมาตรา ๒๔ เป็นข้อความที่ว่า “ในกรณีเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของสหกรณ์ จำกัด หรือสมาชิก นายทะเบียนสหกรณ์อาจแต่งตั้งกรรมการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของสหกรณ์ จำกัด มีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของคณะกรรมการของสหกรณ์ จำกัด ได้” อันนี้ความจริงแล้ว ข้อความที่เพิ่มขึ้นนี้ ในคณะกรรมการก็ได้พิจารณากันหลายครั้งแล้วก็ได้มีผู้แปรญัตติทั้งหมดดูเหมือนจะทุกท่านที่ยื่นคำแปรญัตติเข้ามา มีความประสงค์ที่จะให้มีการควบคุมสหกรณ์ได้อย่างทั่วถึงที่เกิดขึ้น เพราะว่าในการบริหารสหกรณ์ จริงอยู่ สหกรณ์นั้นเป็นพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตย มาจากประชาชนที่ได้รวมกลุ่มกัน แล้วก็จัดรูปคณะกรรมการขึ้นมาบริหารกันเอง แต่คณะกรรมการก็เห็นพ้องกับผู้แปรญัตติว่าในการจะส่งเสริมหรือสนับสนุนสหกรณ์นั้น รัฐบาลก็มีส่วนสำคัญที่จะต้องเข้าไปควบคุมหรือดูแลสหกรณ์อย่างใกล้ชิด บทบัญญัติแห่งกฎหมายของสหกรณ์นี้ไม่สามารถที่จะให้อำนาจสหกรณ์อำเภอหรือสหกรณ์จังหวัดเข้าไปควบคุมหรือแก้ไขสหกรณ์เมื่อเกิดปัญหาในการทุจริตได้อย่างทั่วถึง ก็มีแนวความคิดจากผู้ที่บริหารสหกรณ์หลายท่านซึ่งเป็นคณะกรรมการของสหกรณ์อยู่ด้วย แล้วก็ก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ในสภานี้ก็หลายท่านก็บอกว่าจะมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะต้องเข้าไปแก้ปัญหาของสหกรณ์ที่เมื่อเกิดการทุจริตอย่างทั่วถึงแล้ว คณะกรรมการก็ไม่มีทางออกทางอื่น ถ้าเห็นว่รัฐบาลนี้มีเจตนาที่จะส่งเสริมสหกรณ์ก็ควรที่จะเข้าไปให้ความคุ้มครองหรือป้องกันสหกรณ์ไม่ให้เกิดความเสียหายลุกลามขึ้นมากไป วิธีที่จะทำได้นั้น ก็คือให้อำนาจนายทะเบียนได้ตั้งคณะกรรมการเข้าไปร่วมเสีย เพื่อเป็นการคานอำนาจไม่ให้สหกรณ์นั้นเกิดความเสียหายขึ้น ความจริงแล้วข้อความที่เพิ่มนี้เราอยากจะเว้นไว้ แล้วก็เจตนาจะเขียนไว้ให้อำนาจทางกระทรวง

เกษตรและสหกรณ์ได้ออกกฎกระทรวงได้ แต่เราก็เกรงไปว่า การไปดำเนินขั้นตอนอย่างนั้นจะผิดเจตนารมณ์ของผู้แปรรูปซึ่งเป็นที่สมาชิกสหกรณ์ แล้วคณะกรรมการนี้ก็รับฟังเหตุผลด้วยความเคารพในความคิดเห็น จึงเห็นด้วยในการที่ได้เพิ่มข้อความขึ้นมาเช่นนี้ แต่ถ้าหากทางรัฐบาลไม่เห็นด้วยในข้อความที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้น ก็สุดแต่ที่สภานี้จะได้ช่วยกันพิจารณา ขอขอบพระคุณครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม ด้วยความเคารพ รัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าวันนี้ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีอาจจะผลออกไปสักนิดหนึ่ง การแปรรูปร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ นั้น เป็นเรื่องระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการเท่านั้น ความจริงท่านอาจจะผลออกมาหลังจากการเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปหรือนิติบัญญัติ ซึ่งอันไหนทำกัน เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะขึ้นมาก่อนอื่นที่จะดำเนินการแปรรูปแล้วมาแถลงโดยรัฐบาลไม่เห็นด้วย เป็นไปไม่ได้ กระผมขอประทานกราบเรียน เพราะฉะนั้นเหตุผลที่เดิมเข้าไปนี้จะต้องฟังเสียก่อนว่า มีเหตุผลอย่างไร ไม่ใช่ว่าสภาแห่งนี้เสนอร่างพระราชบัญญัติ รัฐบาลไม่ต้องการก็ลุกขึ้นมาบอกสมาชิกเสียเลย ท่านมาวิป (whip) กันเสียเลยในกลางสภา บอกว่ารัฐบาลไม่เอาะ อันนี้ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ขั้นตอนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น ชั้นแรกในชั้นรับหลักการ ชั้นที่ ๒ ในชั้นแปรรูป ชั้นแปรรูปนั้นจะต้องระหว่างคณะกรรมการกับผู้แปรรูปเท่านั้น กระผมก็แปลกใจท่านประธานปล่อยให้รัฐบาลขึ้นมาเสียก่อนได้อย่างไรครับ อันนี้กระผมขอภัยไม่ได้ตำหนิ กระผมอยากให้ยึดประเพณีที่ถูกต้องในสภาแห่งนี้ กระผมนั่งอยู่ในสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน กระผมนั่งอยู่ในสภานิติบัญญัติ กระผมไม่อยากจะพูดไม่อยากจะคัดค้านในสถานการณ์ที่เป็นสมาชิกในสภานั้น ๆ แต่วันนี้กระผมมานั่งอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร การพิจารณากฎหมายนั้นถ้ารัฐบาลไม่ฟังปรารภณา ท่านวิปกันไว้ว่าอันนี้ขอให้เป็นตามร่างเดิม ไม่ใช่รัฐบาลลุกขึ้นมาชี้แจงมาวิปกันอย่างเด่นชัด

กระผมจะขอประทานกราบเรียนในการแก้ไขของคณะกรรมการฯ กระผมขอ
 ประทานกราบเรียนว่า กระผมเป็นผู้แปรญัตติในข้อความนี้ แล้วอยากจะประทานกราบ-
 เรียนว่า กระผมอยู่ในวงการสหกรณ์มาเกือบ ๒๐ ปี กระผมเป็นประธานสหกรณ์ระดับ
 ท้องถิ่น กระผมเป็นประธานสหกรณ์ระดับประเทศ กระผมเป็นประธานชุมนุมสหกรณ์
 มา เป็นรองประธานสันนิบาตสหกรณ์ กระผมรู้ปัญหาของสหกรณ์ว่าควรจะแก้ตรงไหน
 กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนว่าระบบสหกรณ์ของประเทศไทยนั้นไม่ได้ล้มเหลว
 ความล้มเหลวของสหกรณ์นั้นอยู่ที่ผู้บริหาร นี่เป็นประการสำคัญ แล้วความล้มเหลวอีก
 อันหนึ่งก็อยู่ที่นโยบายของรัฐบาลไม่ต่อเนื่อง รัฐบาลไม่ได้เห็นความสำคัญของสหกรณ์
 เพราะฉะนั้นการบริหารของสหกรณ์นี้ จริงอยู่ ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 บอกว่า เป็นเรื่องของคณะกรรมการ เป็นเรื่องประชาธิปไตยเลือกขึ้นมา กระผมเห็นด้วย
 แต่เราอย่าลืมน่าสิ่งใดที่เราจะพัฒนาสหกรณ์เข้าไปนั้น เราอย่าไปอ้างคำว่า “ประชาธิปไตย”
 แมแต่ประชาธิปไตยในเรฐสภาแห่งนี้ท่านก็เรียกว่าครึ่งเบอบอยู่แล้ว เพราะอะไร เพราะตั้ง
 การประชาธิปไตยให้ประสบผลสำเร็จ กระผมเสนอแปรญัตตินี้เข้ามา กระผมเห็นช่องว่าง
 ความล้มเหลวของสหกรณ์ กระผมเห็นกระผมเป็นประธานมาดังที่ประทานกราบเรียนแล้ว
 เป็นประธานระดับท้องถิ่นมาตลอด เป็นประธานระดับชุมนุมสหกรณ์มา เป็นรองประธาน
 สันนิบาตสหกรณ์ คนที่ ๑ แล้วในปีี้กระผมกล้าคุยได้ว่า สหกรณ์เพชรบูรณ์ของกระผม
 ไปได้เลยครับ กระผมมีกำไรถึง ๑ ล้าน ๓ แสนบาท ท่านไปดูของกระผมบ้าง เมื่อปี
 ๒๕๑๔ กระผมกำไร ๑ ล้าน ๘ แสนบาท สหกรณ์กระผมพร้อม เพราะอะไรครับ เพราะ
 อยู่ที่ระบบการบริหารของกรรมการ เพราะฉะนั้นที่ล้มเหลวไปทั้งหมดอยู่ที่กรรมการ นี้
 เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ ต้องยอมรับกันว่าระบบสหกรณ์ของประเทศไทยนั้น ๑๐๐
 เปอร์เซนต์ใช้เงินของรัฐทั้งนั้น ในเมื่อเราเสนอเข้าไปอย่างนี้ต้องการแก้ปัญหา ถ้าหาก
 สหกรณ์นั้นล้มเหลว สหกรณ์นั้นเกิดการคอร์รัปชัน สหกรณ์นั้นซึ่งเอาเงินของรัฐเข้าไป
 ควรจะมีกรรมการส่วนของรัฐเข้าไปคานอำนาจกัน เราไม่ใช่ตั้งทั้งหมด เจตนารมณ์เป็น
 อย่างนั้น แต่เสียดายที่เราไม่ได้อยู่ในหมวดของคณะกรรมการ เพราะไม่ได้แก้พระ-

ราชบัญญัตินี้เข้ามา กระผมก็จำเป็นต้องเสนอแปรญัตติเอาไว้ก่อนที่จะแก้ปัญหาสหกรณ์ ที่จะพัฒนาสหกรณ์ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์นั้นต้องการอยากให้เห็นระบบสหกรณ์ของประเทศ ไทยนั้นได้เจริญไปเท่านั้นประเทศ

ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่อยากจะคุย ท่านนายก็จะเดินทางไปประเทศ ญี่ปุ่น ๒-๓ วันนี้ ท่านลองคุยกับวงการสหกรณ์ซิครับว่า เขาจะรู้จักสหกรณ์เพชรบูรณ์ โดยนายบุญจะเป็นประธานหรือไม่ กระผมกล้าคุยอย่างนั้น เพราะฉะนั้นการแก้อันนี้ เราแก้เพื่อจะแก้ช่องว่างระหว่างสหกรณ์เกิดความล้มเหลว สหกรณ์เกิดการโกงกัน สหกรณ์ เกิดเอาเงินมา เพราะเวลานี้กระผมเศร้าใจเหลือเกิน พอพูดถึงระบบสหกรณ์ขึ้นมา เรา บอกสหกิจ สหกิจ แต่ไม่มีใครคิดที่จะแก้ วันนี้กระผมแปรญัตติเข้ามาโดยคณะกรรมการ ธิการเห็นชอบ เพื่อจะแก้ในสิ่งเหล่านั้น อย่าลืมนะว่ารัฐวิสาหกิจองค์การของเรามีกรรมการ ของรัฐ แต่ระบบสหกรณ์ ถ้าสหกรณ์ใดใช้เงินของรัฐ สหกรณ์ใดโกงกันขึ้นมา สหกรณ์ใดล้มเหลว นายทะเบียนคือตัวแทนของรัฐนี้ สามารถจะตั้งกรรมการเข้าไปร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ จริงอยู่อำนาจนายทะเบียนมีอยู่แล้วตั้งที่รัฐมนตรีประจำ สำนักงานก็ได้ชี้แจง อันนี้กระผมไม่เถียง แต่อย่าลืมนะว่าเจ้าหน้าที่นั้นไม่สามารถไปดำเนินการได้ เพราะการกระทำนั้นเป็นของกรรมการ ถ้าหากเรามีกรรมการร่วมเข้าไปแล้วจะเป็น สิ่งที่ได้แย้งหรือค้านอำนาจต่อกัน กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นสิ่งที่เสียหาย เพราะฉะนั้น การที่คณะกรรมการเดิมเข้าไปนี้ กระผมว่าไม่เสียหาย เพียงแต่ท่านจะอ้างว่าไม่เป็น ประชาธิปไตย ไม่ถูกต้อง เป็นเรื่องของคณะกรรมการ แต่กระผมอยากจะถามท่านประธาน ที่เคารพ ถามรัฐบาลว่าสภาแห่งนี้เป็นประชาธิปไตยเต็มใบหรือเปล่า ทำไมแม้แต่บริหาร ระดับประเทศเราก็ยังทำอย่างนี้ได้ แต่เราจะเต็มเข้าไปตรงนี้ มีสิ่งเสียหายที่รัฐบาลรับไม่ได้ ที่เดียวหรือ เพราะการเต็มเข้าไปนี้ไม่ได้เป็นการทำลายกระบวนการสหกรณ์ เป็นการช่วย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งนั่งยืมอยู่นั้นแหละครับ เพื่อจะให้ พัฒนางานสหกรณ์ โดยที่ท่านเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าเกิดประสบผลสำเร็จ นั้นแหละเป็น สิ่งความดีความชอบของท่านรัฐมนตรีและรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมขอประธานกราบ-

เรียนว่า กระทบเห็นด้วยกับท่านกรรมการในการแก้ไขนี้ และไม่เห็นด้วยในการที่
รัฐบาลจะมาเสนอแนะว่าไม่ควรจะเอา ขอขอบคุณครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ เทอดพงษ์
ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก เมื่อสักตามความจริงกระทบก็ยกมือก่อน
บังเอิญท่านประธานไม่ได้ขึ้นมาทางนี้ ก็อยากจะชี้แจงในเรื่องนี้ เพราะมีความสงสัยอยู่มาก
ในการที่คณะกรรมการได้เพิ่มเติมข้อความซึ่งถ้าพูดกันไปถึงความหมายแล้ว ก็หมายถึง
ที่จะให้ส่วนราชการนั้นเข้าไปมีส่วนที่จะเข้ามาควบคุมกิจการของสหกรณ์ด้วย กระทบอยาก
จะเรียนสักนิดนะครับว่า งาน สหกรณ์นั้นถ้าจะว่ากันตามรูปแบบแล้วก็น่าจะเป็นรูปแบบที่
เกิดมาจากธรรมชาติ คือเกิดจากการรวมตัวของคนที่มีความเดือดร้อน หรือมีความต้องการ
ในรูปแบบเดียวกัน ก็จัดกลุ่มกันขึ้นมาเพื่อจะทำงานเพื่อจะหาทางแก้ไขหรือว่าตัดตอนของ
การผูกขาด หรือว่าพ่อค้าคนกลาง รูปแบบอย่างนี้จะต้องรวมกันขึ้นมาจากคนที่มีความ
เดียวกัน เพราะฉะนั้นการจัดตั้งสหกรณ์นั้น สมาชิกสหกรณ์แต่ละคนก็จะมาจากผู้ที่มีส่วน
ได้ส่วนเสียกัน อย่างยกตัวอย่างว่าสหกรณ์การเกษตรหรือว่าสหกรณ์หมู หรืออะไรทำนอง
นั้นนะครับ ก็จะมาจากส่วนที่ทำมาหากินในส่วนนั้น สมาชิกสหกรณ์เหล่านั้น โดยตาม
หลักตามเกณฑ์ ก็จะปกป้องดูแลในส่วนที่สหกรณ์จะดำเนินการไป กระทบอยากจะเรียน
สักนิดว่า กิจการสหกรณ์ในเมืองไทยนั้นเป็นระยะเวลา ๕๐-๖๐ ปีที่ผ่านมาไม่ได้ก้าวหน้า
ไปเลยแม้แต่สักนิดเดียว ก็ต้องเรียกว่า ไม่ได้ก้าวหน้ามาเลยแม้แต่นิดเดียวนะครับ เพราะ
ว่าอย่างที่ท่านสมาชิกซึ่งเคยเป็นประธานสหกรณ์บอกว่า ๑๐๐ เปอร์เซนต์นั้นจะต้องเอาเงิน
ของราชการ เอาเงินของรัฐเข้ามาใช้จ่าย ซึ่งตามความจริงแล้วไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องเลย สหกรณ์
จะต้องดำเนินการด้วยตนเอง จะต้องดูแลกันเองและมีรูปแบบที่เป็นไปตามหลักสหกรณ์
ไม่ได้หมายความว่ารัฐจะต้องเข้ามาดูเข้ามาก้าวกาย กระทบอยากจะเรียนสักอันหนึ่งว่า เมื่อ
ในอดีตที่ผ่านมาที่สหกรณ์ได้ล้มเหลวกันอยู่ตลอดนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วน
อย่างมากที่จะเข้าไปดำเนินการสหกรณ์เสียเอง อยากจะยกตัวอย่างสักอันนะครับ เมื่อเวลา
จัดสหกรณ์ขึ้นมาอยากจะเอาชาวไร่ชาวนามาทำเป็นสหกรณ์ก็ไปรวมๆ กันมา แล้วก็ไป
หลอกกันว่าถ้าเป็นสมาชิกสหกรณ์แล้วสามารถที่จะไปกู้เงินได้ คนทั้งหลายก็อยากจะเป็น

สมาชิก เพราะกู้เงินได้ พอกู้เสร็จแล้วก็ไปตั้งแหล่งใหม่กันขึ้นมา กู้ได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ไม่ครบบ้าง อะไรทำนองนั้น แล้วก็เลื่อนกันไปจนปัจจุบันนี้ คนที่คิดจะเป็นสมาชิก สหกรณ์ก็ชักเซ็ดขยาดก็มาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐนั่นเอง คนที่ไปทำงานนั้นมาพอมองเห็น ผลงานบอกว่าจัดตั้งสหกรณ์ได้มากก็ขยับขยายขึ้นมาเป็นหัวหน้าขึ้นมาเรื่อยๆ แต่ว่างาน สหกรณ์ไม่ได้ก้าวหน้าไปเลย

อยากจะชี้ให้เห็นว่าอันนี้เป็นผลของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เข้าไปก้าวก่ายงานสหกรณ์ ในรูปแบบสหกรณ์ที่เขียนกัน มาตามร่างพระราชบัญญัติที่ แก้วไข่มานี้ รูปแบบก็เพื่อจะหาทางหลีกเลี่ยงไม่ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้อง ด้วย แต่การเขียนกลับย้อนมาจากคณะกรรมการมาแก้ไขให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วน เข้าไปดูแลเข้าไปจัดการอีก งานอย่างนี้ก็กลับไปตั้งต้นที่เดิมใหม่ แล้วสหกรณ์ก็เริ่มจะล้ม เหลวกันต่อไป

เพราะว่าการก้าวก่ายที่มากเกินไปนั้นจะมีผลเสียอย่างมาก ท่านประธาน การทุจริตคอร์รัปชันในวงการสหกรณ์ต่างๆ นั้นแน่นอนครบก็คงจะมีกันทั่วไป แต่กระผม อยากจะชี้ให้เห็นว่าการที่จะมีการทุจริตคอร์รัปชันนั้น สมาชิกของสหกรณ์ ถ้าอย่างว่า ทางรัฐเข้าไปมีส่วนนั้น ก็น่าจะมีส่วนให้ความคิดความเห็นให้เขาได้รับทราบวาสิทธิของเขา หรือว่าความผูกพันของเขาที่มีแก่สหกรณ์นั้นมีเพียงใด การบริหารนั้นจะดำเนินการไป เพียงใด เพียงแต่เป็นตัวชี้เป็นตัวแนะเท่านั้น แต่จะเข้าไปก้าวก่ายจะไปดูแลจัดการ เป็น ผู้จัดการดำเนินการอะไรทั้งสิ้น ก็จะทำให้สหกรณ์นั้นล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำอีกต่อไป เพราะ ฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยว่าการที่คณะกรรมการเพิ่มเติมมาเพื่อที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนเป็นกรรมการอะไรเพิ่มเติมที่จะมาดูแลสหกรณ์นั้น อาจจะผิดหลักผิดเกณฑ์ที่เป็น ธรรมชาติ อาจจะผิดหลักเกณฑ์ที่ควรจะเป็นของสหกรณ์เรา กระผมคิดว่าตามของเดิมนั้น ดีอยู่แล้ว อันนี้ซึ่งก็เตรียมการกันไว้ได้พิจารณาทุกมาตราที่ผ่านมา ซึ่งกระผมก็เห็นคล้อย ตามด้วยกับที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดไป อันนี้ก็ไม่ได้มาตกลงปรึกษาอะไรกัน แต่ว่าเมื่อพูด กันมาแล้ว กระผมเห็นด้วยว่าไม่ควรที่จะมีใส่เข้าไป ควรจะใช้ร่างเดิม กฎหมายที่สภารับ มานี้ขอไว้ตามร่างเดิมครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมาชี้แจงอีกครั้งหนึ่ง ก็เพราะว่า

ถูกท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติท่านพาดพิงถึงว่ากระผมเผอเรอ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระผมได้นั่งฟังการพิจารณาของสภานี้และได้ติดตามมาโดยตลอด เมื่อผ่านถึงมาตรานี้ มิได้เห็นมีการพูดอภิปรายจากการที่แก้ไขของคณะกรรมการ ด้วยความเป็นห่วง กระผมจึงต้องขอประทานอนุญาตต่อท่านประธานลุกขึ้นพูด โดยมิใช่เป็นการอาศัยสิทธิอะไรเป็นกรณี พิเศษนอกเหนือไปจากข้อบังคับของสภาแห่งนี้ซึ่งกำหนดเอาไว้ในข้อ ๒๐ ว่า “ถ้ารัฐมนตรี ขอแถลงหรือชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม ให้ประธานพิจารณาอนุญาต” ท่านประธานได้ กรุณาอนุญาต กระผมก็เรียนชี้แจง สำหรับความเป็นห่วงของกระผมในเรื่องการเติมวรรค สองเข้ามานั้น ก็ด้วยความเป็นห่วงว่าจะก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในสภครณ์ เพราะ บุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งเข้ามาเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการดำเนินการของสภครณ์ นั้น ตามกฎหมายเดิมให้มาจากการเลือกตั้งของสมาชิก เมื่อเพิ่มวรรคนี้เข้าไปแล้ว ของจริงจะเป็นอย่างไรก็สุดแต่ แต่เป็นผลอย่างหนึ่งว่า ทำให้สามารถแต่งตั้งบุคคลซึ่งไม่ได้เป็น สมาชิกเข้ามาเป็นกรรมการได้ หรือแม้กระทั่งสมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมได้ เพราะเมื่อเติม เข้าไปเพียงวรรคนี้ โดยไม่ได้กำหนดคุณสมบัติ ไม่ได้กำหนดเงื่อนไข ไม่ได้กำหนดวิธีการอะไร ก็จะทำให้ระบบสภครณ์นั้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายเดิมที่เราต้องการให้เป็น คือ ให้เป็นไปตามความต้องการของสมาชิกอย่างแท้จริง ขอขอบคุณครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จากอุดรธานี กระผมใคร่ที่จะขอกราบเรียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติสภครณ์ครั้งนี้เพิ่มเติมสักเล็กน้อย

ก่อนอื่นนั้นกระผมอยากจะกราบเรียน กระผมก็มีประสบการณ์ในการที่ในฐานะ เป็นกรรมการของสภครณ์และผู้จัดการสภครณ์มาก่อนเช่นเดียวกัน กระผมอยากจะกราบ เรียนว่า การตั้งสภครณ์นั้นก็เป็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก่อนหน้านั้นได้กราบเรียน แล้วว่าน่าที่จะเป็นไปตามกฎแห่งธรรมชาติ คือการรวมกันของสมาชิก กระผมอยากจะขอ กราบเรียนเพิ่มไปอีกว่า สภครณ์นั้นมีหลายรูปแบบ เช่น สภครณ์ร้านค้า สภครณ์ออม ทรัพย์ สภครณ์เพื่อการเกษตร หรือสภครณ์อเนกประสงค์ อะไรต่างๆ ที่พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยสหกรณ์กำหนดขึ้น เรื่องของสหกรณ์นั้น โดยแท้จริงแล้วจุดประสงค์ก็คือเพื่อที่จะรวมกลุ่มกันขึ้นขจัดนายทุน ตัวกลางต่างๆ เหล่านั้น และในขณะเดียวกันการสหกรณ์นั้นก็เพื่อจะให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ฉะนั้นถ้าหากเราจะสังเกตว่าสหกรณ์ต่างๆ ที่เกิดความล้มเหลวานั้น กระทบก็อยากจะขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวไปว่า เนื่องจากมีข้าราชการของรัฐเข้าไปพัวพันมาก และในขณะเดียวกันก็มีเงื่อนไข มีระเบียบ แล้วก็มีอิทธิพลแอบแฝงอยู่เข้าไปเกี่ยวข้อง จึงทำให้การปฏิบัติงานของระบบสหกรณ์ โดยคณะกรรมการและคณะฝ่ายผู้จัดการไม่ค่อยจะคล่องตัวนัก

ทีนี้ในเรื่องของการพิทักษ์ผลประโยชน์ของสหกรณ์นั้น กระทบอยากจะขอกราบเรียนว่า โดยทางสหกรณ์แล้วทางราชการจะเข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรงอย่างแท้จริง มีอยู่ ๒ กรม คือ กรมส่งเสริมกับกรมตรวจบัญชี เพราะฉะนั้นหากว่าจะปรากฏในกรณีที่จะเกิดการมองไปในเจตนาว่าการจัดการของฝ่ายกรรมการและฝ่ายจัดการนั้น จะไม่เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร กระทบอยากจะขอกราบเรียนว่า โดยทางปฏิบัติแล้วนั้นสหกรณ์จังหวัดก็เป็นเจ้าหน้าที่คนหนึ่งซึ่งจะต้องเป็นผู้เข้าร่วม คือการประชุมหารือ หรือการที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องขอดูแลกิจการต่างๆ ของสหกรณ์นั้น นายทะเบียนมอบหมายให้สหกรณ์จังหวัดเป็นผู้มีอำนาจที่จะเข้าไปดูแลได้อยู่แล้ว แต่ถ้าหากว่าพระราชบัญญัติที่จะออกมานี้ยังจะไปให้อำนาจของนายทะเบียนตั้งกรรมการขึ้นมาอีกตั้ง ๑ ใน ๓ เข้าไปเกี่ยวข้อง โดยที่อ้างว่าเพื่อจะพิทักษ์ผลประโยชน์นั้น กระทบอยากจะขอกราบเรียนว่า สมาชิกต่างหากครับที่เขามีหน้าที่โดยตรงในอันที่จะต้องพิทักษ์ผลประโยชน์ ส่วนรัฐบาลนั้นก็จะมีเจ้าหน้าที่ที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องดูแลเพื่อความเรียบร้อยอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามกระทบจะขอกราบเรียนอีกนิตหนึ่งว่า ระบบของสหกรณ์นั้นความจริงแล้วจะสู้ระบบของการค้าทั่วไปได้ หรือระบบการปฏิบัติงานกับเอกชนทั่วไปได้ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นไม่สามารถที่จะสู้กับระบบเอกชนทั่วไปได้ สิ่งง่าย ๆ ก็คือความไม่คล่องตัว กระทบอยากจะขอยกตัวอย่าง อย่างเรื่องสหกรณ์ผู้ค้าหมูหรือผู้เลี้ยงหมู อย่างที่จังหวัดอุดรธานีของกระทบ ก็เช่นเดียวกันได้มีการเรียกร้องขอให้ทางรัฐบาลช่วยเหลือ พูดกันง่ายๆ ว่า ขอให้สหกรณ์นั้นเป็นทั้งผู้เลี้ยงและในขณะเดียวกันก็เป็นทั้งผู้ฆ่า ครั้งแรกที่สุดก็ดำเนินงานมาได้เพียง ๕๐ เปอร์เซนต์ แล้วในที่สุดก็ได้ทราบ

ว่าทางรัฐบาลได้มอบให้แก่ทางฝ่ายสหกรณ์ผู้เลี้ยงหมูนั้นดำเนินการ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อโดยข้อเท็จจริงปรากฏออกมาแล้วก็ยังไม่สามารถที่จะต่อสู้กับพ่อค้าได้ ทั้งนี้เพราะอะไรครับ ท่านประธาน ก็เนื่องจากความไม่คล่องตัวในการขึ้นหรือลงราคา และในการที่จะอนุมัติในการรับซื้อหรือรับขายจากสมาชิก ในทำนองเหล่านี้ นั่นคือความไม่คล่องตัวในการดำเนินการ

อีกประการหนึ่งกระผมอยากจะขอกราบเรียนย้ำอีกว่า สหกรณ์นั้นมิได้หมายความว่า จะรับเงินช่วยเหลือจากทางรัฐบาลทุกสหกรณ์ไป กระผมเท่าที่มีประสบการณ์มาเรามักจะเห็นว่าสหกรณ์นั้นส่วนมากแล้วสมาชิกจะเป็นผู้ร่วม คือเขาจะซื้อหุ้นกันขึ้นมา สรุปแล้วก็คือสมาชิกเป็นผู้ร่วมทุน กระผมจึงอยากจะขอกราบเรียนในที่ประชุมนี้ว่า ผู้รักษาผลประโยชน์อันแท้จริงนั้นก็น่าที่จะเป็นสมาชิก และกรรมการนั้น จะมีกฎของสหกรณ์บอกไว้ว่า คนที่จะเป็นกรรมการได้ก็จะต้องเป็นสมาชิกด้วย และในขณะเดียวกันทางฝ่ายจัดการหรือผู้จัดแถว แล้วก็มีเจ้าหน้าที่ที่อยู่ ในสหกรณ์นั้นก็จะต้องเป็นสมาชิกด้วย เพราะฉะนั้นกระผมจึงยังเห็นชอบด้วยกับในร่างเดิมว่า รัฐบาลนั้นหรือทางฝ่ายราชการนั้นไม่น่าจะก้าวกายเข้าไปถึงระบบ แต่ควรที่จะเป็นพี่เลี้ยงแล้วก็คอยดูแลท่านนั้น ขอขอบคุณครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปริชา (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเพื่อทำความเข้าใจกับข้อความซึ่งทางคณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นมา แล้วก็เห็นพ้องกับที่มีท่านผู้แปรญัตติไว้ในกรณีที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของสหกรณ์จำกัด การที่เราจำเป็นที่จะต้องบัญญัติข้อความอันนี้เพิ่มขึ้นมานั้นก็เพราะว่า ในหมวดควบคุมสหกรณ์ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ ในมาตรา ๔๗ ความจริงนั้นมีอยู่แล้วครับ แล้วก็ให้อำนาจนายทะเบียนสามารถถอดถอนคณะกรรมการออกได้ทั้งหมด กระผมขอประทานอนุญาตอ่านข้อความในมาตรา ๔๗ ให้ท่านสมาชิกได้ฟัง มาตรา ๔๗ “ในกรณีที่คณะกรรมการกระทำการไม่ถูกต้องในการปฏิบัติหน้าที่ของตนจนทำให้เสื่อมเสียผลประโยชน์ของสหกรณ์ จำกัด หรือสมาชิกหรือสหกรณ์ จำกัด มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเงินหรือการบัญชีตามรายงานการสอบบัญชี ตามมาตรา ๔๔ หรือกิจการหรือภาวะการเงินตามรายงานการตรวจสอบ ตามมาตรา ๔๕ ให้นาย

ทะเบียนสหกรณ์ผู้สอบบัญชี หรือผู้ตรวจการสหกรณ์แล้วแต่กรณี ซึ่งเป็นผู้รู้หรือพบข้อบกพร่องนั้นแจ้งเป็นหนังสือสั่งให้คณะกรรมการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องตามวิธีการที่นายทะเบียนสหกรณ์กำหนดให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าไม่แก้ไขให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลพอสมควร และนายทะเบียนสหกรณ์เห็นว่ายังไม่สมควรจะสั่งให้เลิกสหกรณ์จำกัด ตามมาตรา ๕๑ แล้วให้นายทะเบียนสหกรณ์มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติการดังต่อไปนี้ได้

(๑) ให้คณะกรรมการออกจากตำแหน่งกรรมการทั้งคณะหรือให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการนั้นออกจากตำแหน่งกรรมการ

(๒) ให้ระงับการปฏิบัติบางส่วน ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดข้อบกพร่องหรือเสื่อมเสียผลประโยชน์ของสหกรณ์จำกัดหรือสมาชิก

(๓) ให้หยุดดำเนินการชั่วคราวเพื่อปฏิบัติการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้แล้วเสร็จตามวิธีการภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนสหกรณ์กำหนด”

ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระทบก็เห็นว่านายทะเบียนของสหกรณ์นั้นมีอำนาจที่จะถอดถอนกรรมการได้ทั้งชุดหรือแต่ละบุคคลได้ แต่ว่าการที่จะให้นายทะเบียนไปใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ก็เห็นว่าบางครั้งเป็นการล่าช้าเกินไป สหกรณ์นั้นได้เกิดการเสียหายไปเสียแล้ว โดยต้องมีหนังสือแจ้งไปในระยะเวลา ๓๐ วัน เราต้องยอมรับความจริงกันอีกข้อหนึ่งว่า ในการบริหารสหกรณ์นั้น คณะกรรมการของสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหกรณ์การเกษตรนั้น คณะกรรมการยังมีความเข้าใจในเชิงธุรกิจน้อยมาก เมื่อมีความเข้าใจในเชิงธุรกิจน้อย ก็ทำให้การบริหารนี้อาจจะเกิดความเสียหายขึ้นได้ในกรณีอย่างนี้เพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ เราจึงเห็นว่าควรให้อำนาจนายทะเบียนสหกรณ์นั้นแต่งตั้งกรรมการเข้าไปร่วมด้วย เพราะถือว่าอย่างน้อยก็มีความเข้าใจในทางธุรกิจของสหกรณ์ ได้ดีกว่าคณะกรรมการซึ่งดำเนินการผิดพลาดมา การที่มีบทบัญญัติเพิ่มขึ้นเช่นนี้มิได้หมายความว่าต้องไปตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นทุกสหกรณ์ จะอยู่ในดุลพินิจของนายทะเบียนเท่านั้นเพื่อเป็นการพิทักษ์ผลประโยชน์ของสหกรณ์ แล้วเราก็ไม่ต้องการให้อำนาจนายทะเบียนได้ไปใช้มาตรานี้ ซึ่งปล่อยให้สหกรณ์เสียหายแล้วไปถอดถอนกรรมการ

ออกทั้งคณะ อันนั้นยังเป็นอันตรายต่อระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น เพราะฉะนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและให้ขั้นตอนของธุรกิจทางสหกรณ์ดำเนินการไปด้วยดี ก็จึงบัญญัติอันนี้ขึ้นมา ก็ขอกราบเรียนให้ทราบดังนี้ครับ

นายพัน บุญชิต (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พัน บุญชิต จากอุปราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้าเราได้อ่านกันโดยละเอียดแล้วเราจะไม่ต้องถกเถียงกันมาก และรัฐบาลก็ไม่น่าจะเป็นห่วง กระผมจะขอประธานอ่านให้ที่ประชุมได้ทราบ “ในกรณีเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของสหกรณ์ จำกัด หรือสมาชิกนายทะเบียนสหกรณ์อาจแต่งตั้งกรรมการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของสหกรณ์ จำกัด มีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของคณะกรรมการของสหกรณ์ จำกัด ได้” ท่านประธานที่เคารพ นายทะเบียนอาจจะ “อาจจะ” ท่านต้องดูถ้อยคำ จะแต่งตั้งก็ได้ หรือไม่แต่งตั้งก็ได้ ถ้าสหกรณ์ดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย มีผลกำไร ก็ไม่จำเป็นจะต้องแต่งตั้ง ถ้าหากว่าคณะกรรมการบริหารไปด้วยความล้มเหลวจะนำความเสียหายมาสู่สหกรณ์และสมาชิก ก็อาจจะแต่งตั้ง เพราะฉะนั้นเปิดกว้าง ๆ รัฐบาลไม่น่าจะเป็นห่วง และสมาชิกก็ไม่น่าจะอภิปรายกันมากมาย เพราะอาจจะตั้งก็ได้ ถ้าหากว่าล้มเหลว ไม่ตั้งก็ได้ถ้ามีกำไร อย่างสหกรณ์เพชรบูรณ์ที่ท่านอภิปรายมาแล้ว ไม่ต้องเข้าไปวุ่นวายท่าน ให้ท่านบริหารไป แต่ถ้าหากล้มเหลวละ เดียวนี้เป็นที่ยอมรับกันว่าสหกรณ์ล้มเหลวเพราะอะไร เพราะทุจริต ที่ไปไม่ได้เพราะทุจริต เพราะฉะนั้นอาจจะแต่งตั้งเข้าไปร่วม ๑ ใน ๓ กระผมขอประทานกราบเรียนเพื่อให้การโต้เถียงได้สิ้นสุดไปว่าเขาเปิดทางถ้อยคำอันนี้เปิดทาง คณะกรรมการเห็นชอบตามที่ผู้แปรญัตติ กระผมเห็นด้วย เพื่อประโยชน์ของสหกรณ์อาจจะแต่งตั้ง หรือไม่แต่งตั้งก็ได้ ขอประทานกราบเรียน ขอขอบคุณ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ตามที่คณะกรรมการได้ชี้แจงมานั้น กระผมยังเห็นว่าการไม่ใส่เข้าไปก็ไม่ได้มีผลเสียหายอะไรเลย เพราะว่าการควบคุมสหกรณ์นั้น นายทะเบียนสามารถที่จะดูแลสหกรณ์ได้อย่างละเอียดแล้ว ถ้ามีการทุจริต ถ้ามีการคอร์รัปชันกันในวงสหกรณ์กลุ่มนั้นก็สามารถที่จะจัดการดำเนินการได้ การควบคุมนั้นเป็นไปอย่าง

กว้างพอสมควรตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวว่า การที่จะมีการแค่อาจจะๆ นั้น กระผมคิดว่า การเขียนกฎหมายเพื่อจะเปิดทางให้หน่วยราชการหรือส่วนราชการที่จะเข้าไปนั้น กระผมเกือบจะเชื่อได้เลยนะครับว่าเกือบจะทั้งหมดของสหกรณ์จะต้องมีการแต่งตั้งกรรมการจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๓ เข้าไปอย่างแน่นอน เพราะที่เขียนกันไว้อย่างนี้ ในกรณีเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของสหกรณ์ จำกัด หรือสมาชิก พิทักษ์กันอย่างไรครับ ก็ต้องมีกันทุกรายการ และพิทักษ์กัน พอเริ่มต้นตั้งขึ้นมาก็คงจะมีการพิทักษ์แล้ว เพราะว่าผลประโยชน์ของสหกรณ์นั้นเริ่มมีแต่วันแรกเสนอเข้าไป ๑ ใน ๓ วันที่ เขียนอย่างนี้กว้างมากครับและเขียนไปอย่างนี้กระผมเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐเขาตั้งแน่ และตั้งเข้าไปแล้วควบคุมดำเนินการสหกรณ์ไปซักไปจูงและเสียหายกันขึ้นมาทุกครั้งไป และสหกรณ์ก็เดินไม่ได้กันอยู่อย่างนี้ มาเริ่มต้นซักกันอยู่อย่างนี้ตลอด เมื่อไรจะเกิดกันได้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมยังคิดว่าที่เขียนไว้แก่นั้นถูกต้องดีแล้ว ถ้าจะเกิดมีการทุจริตคอร์รัปชัน นายทะเบียนก็สามารถที่จะดำเนินการได้อยู่แล้วโดยมองในส่วนที่กว้าง คืออาจจะดูแล้วว่าถ้าสหกรณ์นี้ ทุจริตคอร์รัปชันก็ต้องมีการตั้งกรรมการสอบสวนก็ยังได้ อย่างที่ได้บอกไว้แล้ว ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ก็มีอยู่แล้ว กระผมคิดว่าถ้าการเขียนกฎหมายเพื่อจะเปิดโอกาสให้คนของรัฐเข้าไปแล้ว จะเป็นการเปิดช่องให้สำหรับการที่จะเข้าไปควบคุมสหกรณ์โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและที่สหกรณ์จะดำเนินการไปไม่ได้สะดวกเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นกระผมยังเห็นยืนยันว่า ร่างเดิมที่ได้เสนอกฎหมายเข้ามานั้นคืออยู่แล้วครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายบุญเกิด พิมพ์วรเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ขอกราบขอบพระคุณนะครับ พรรคของกระผมก็คือพรรคพลังใหม่ ตามปกตินั้นกระผมมักจะค้ำรัฐบาลอยู่เสมอๆ คราวนี้กระผมเห็นดีด้วย กระผมก็ไม่เข้าใจที่คณะกรรมการได้เพิ่มข้อความที่ท่านได้กล่าวมา ซึ่งท่านผู้มีเกียรติแห่งพรรคประชาธิปไตยได้กล่าวไปเมื่อสักครู่ นั้น ตัวกระผมเองก็เป็นประธานกรรมการสหกรณ์จังหวัดขอนแก่น ก็พอดีท่านผู้มีเกียรติจากเพชรบูรณ์ก็เป็นประธานกรรมการด้วย กระผมเองก็เป็นประธานกรรมการสหกรณ์คนหนึ่งถึงไม่ขึ้นถึงระดับประเทศ แต่กระผมก็เห็นว่าสหกรณ์นั้นน่าจะมาจากผู้เป็นสมาชิกรักษา

ผลประโยชน์ของเขาเอง การที่เขียนกฎหมายให้ทางราชการตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อจะไป
พิทักษ์ผลประโยชน์ซึ่งเป็นคนที่ไหน นายแมว นายหมาที่ไหนก็ไม่ทราบจะไปพิทักษ์
รักษาผลประโยชน์ของมวลสมาชิกของเขาได้อย่างไร ในเมื่อบุคคลกรรมการเหล่านี้ไม่ได้
เป็นสมาชิกของสหกรณ์รัฐบาลหรือผู้ที่เป็นนายทะเบียนอาจจะตั้งเข้ามาเกี่ยวข้องก็ได้ ซึ่ง
ผิดหลักการของการตั้งสหกรณ์ นะครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านบอกว่า กรรมการที่ตั้งขึ้นมา
ใหม่นี้จะเข้าใจในเชิงธุรกิจจะบริหารกิจการสหกรณ์ได้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าขึ้นมา ท่านจะ
รับรองได้อย่างไรที่ท่านตั้งเข้ามาเพื่อจะเข้าใจในการบริหารในเชิงธุรกิจมาเพื่อจะโกงจะกิน
สหกรณ์นั้นให้หนักเข้าไปอีกก็ได้ ไม่มีอะไรเป็นข้อที่มั่นใจ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะ
ต้องเพิ่มเข้ามาอีก กระผมว่าร่างเดิมดีอยู่แล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ครับ ยังติดใจอยู่อีก
หรือไม่ น่าที่จะเข้าใจกันได้เรียบร้อยในเรื่องนี้ง่าย ๆ เชิญครับ คุณเขวงศักดิ์

นายเขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม เขวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุปราชธานี พรรคสันติธรรม กระผม
ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านที่ลุกขึ้นมาอภิปราย กระผมเองเป็นสมาชิกฝ่ายค้าน
กระผมเป็นคนหนึ่งที่เห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาล ที่กระผมเห็นด้วยกระผมอยากจะชี้แจงต่อท่าน
ประธานด้วยเหตุและผลดังต่อไปนี้

กระผมยังไม่เข้าใจเลยว่าคณะกรรมการรู้เรื่องสหกรณ์หรือเปล่า คำว่า
“สหกรณ์” นั้น เราเอาหลักระบบธรรมชาติ คือในกรณีอยากจะให้มีการช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน อยากจะเอาคนในกลุ่มอาชีพเดียวกันหรือราษฎรผู้ยากไร้มารวมกันในรูปการช่วย-
เหลือ ท่านทราบบ้างหรือไม่ว่าในระยะนี้ทำไมสหกรณ์ถึงไม่เจริญรุดหน้าเท่าที่ควร ก็เนื่อง
จากสมาชิกที่เข้ามาเป็นสมาชิกสหกรณ์นั้นเขามุ่งที่จะให้รัฐบาลโอบอุ้มอยู่โดยตลอดเวลา
เข้ามาเป็นสหกรณ์ก็โดยจะกู้เงินจากรัฐบาลเท่านั้น ถ้าเข้ามาแล้วไม่มีการกักก็จะถอนตัวออกไป
อันนี้คือหลักซึ่งทำให้สหกรณ์ทั่วประเทศไม่เจริญก้าวหน้า เสมอมา ๆ ทุกวันเพราะฉะนั้นเมื่อ
หลักความจริงเป็นอย่างนี้ เราต้องการอยากจะให้ประชาชนทั่วประเทศ หรือกลุ่มอาชีพเดียว
กันเข้ามาช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปรวมกันเป็นสหกรณ์ แล้วรัฐบาลเข้าไปโอบอุ้มเพียง

เล็กๆ น้อยๆ โดยให้ทุนช่วยเหลือ ไม่ใช่ว่าจะต้องโอบอุ้มอยู่ตลอดเวลา เมื่อหลักการอยู่อย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน ก็ยุติกันได้ว่าสหกรณ์นั้นก็คือการรวมกลุ่มคนอาชีพเดียวกันเข้ามาเพื่อให้เขาอยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่ใช่จะรอการช่วยเหลือจากผู้มีเงิน หรือทางรัฐบาลตลอดเวลา เพราะฉะนั้นการที่มีผู้แปรญัตติท่านหนึ่งว่าจะให้นายทะเบียนผู้เป็นข้าราชการประจำเข้ามา มีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการในการควบคุมสหกรณ์นั้น ท่านอาศัยหลักอะไร กระทบอยากจะเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากต้องการอยากจะให้สหกรณ์อยู่ได้ด้วยตัวของเขาเอง มีการพัฒนาในรูปการช่วยเหลือแล้ว ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ข้าราชการประจำเข้าไปก้าวกายมากเกินไปเท่าที่ทางรัฐบาลหรือร่างเดิมได้ร่างไว้นั้น กระทบเห็นว่าสมเหตุและผล คือต้องการอยากจะให้สหกรณ์นี้ดำเนินไปในรูปการที่ให้เขาช่วยตัวเองมากที่สุด อันนี้คือหลักธรรมชาติ กระทบจึงขอสนับสนุนความคิดเห็นของท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ โอกาสนี้ด้วย กระทบขอขอบพระคุณครับ ท่านผู้เป็นประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าอภิปรายกันมาตามสมควรแล้วมีเจ้าของร่างอยู่คนหนึ่ง เจ้าของร่างนี้จะพูดก็ให้พูดและก็จะเห็นจะพอนะครับ ของเข้าใจง่าย ๆ คุณพรเชิญครับ เดี่ยวจะเสียเวลามาก

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ พร ศรีไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคกิจสังคม เป็นเจ้าของร่างซึ่งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์นี้พร้อมด้วยเพื่อนอีกหลายคน กระทบใครจะขอประธานกราบเรียนถึงประเด็นที่กำลังจะพิจารณากันอยู่ขณะนี้ สำหรับที่คณะกรรมการได้ทำการแก้ไขและก็มีเพื่อนสมาชิกได้ทำการแปรญัตติในมาตรานี้ โดยเพิ่มข้อความเข้าไปด้วยนั้น กระทบใครจะขอประธานกราบเรียนคณะกรรมการด้วยว่า ในเหตุผลที่เราต้องการจะให้เป็นการพิทักษ์ผลประโยชน์ของสมาชิก ให้นายทะเบียนแต่งตั้งกรรมการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของสหกรณ์จำกัด มีจำนวนไม่เกิน ๑ ใน ๓ ของคณะกรรมการสหกรณ์จำกัดได้นั้น กระทบใครจะขอประธานกราบเรียนในเหตุผลประการหนึ่งที่ทางฝ่ายคณะกรรมการได้กล่าวว่า เพื่อเป็นการปฏิบัติงานได้ทันที่และรวดเร็ว แต่เราลืมนึกถึงความจริงไปข้อหนึ่งว่าในการที่จะแต่งตั้งกรรมการตามข้อความที่ได้เพิ่มเติมเข้าไปนี้กับตัวบทกฎหมายเดิมที่มีอยู่แล้ว

๔๖๘

ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับนายทะเบียนเหมือนกัน เมื่อขึ้นอยู่แก่นายทะเบียนเหมือนกันแล้ว ผู้ที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการหรือสมทบเพิ่มเข้าไปนั้นก็คือ นายทะเบียนคนเดียวกัน เมื่อเป็นเรื่องของนายทะเบียน เพราะฉะนั้นเราจะพูดไปว่าช้าหรือเร็วไม่ได้ กระผมใคร่จะขอประธานทราบเรียนว่า ในมาตรา ๔๘ ซึ่งเมื่อกันท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งได้ขึ้นมาชี้แจง ก็เป็นเรื่องของมาตรา ๔๗ กระผมใคร่จะขออ่านมาตรา ๔๘ เพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณา ดังนี้ มาตรา ๔๘ “ในกรณีที่นายทะเบียนสหกรณ์สั่งให้คณะกรรมการออกจากตำแหน่ง กรรมการทั้งคณะ ให้นายทะเบียนสหกรณ์ตั้งคณะกรรมการชั่วคราวขึ้นคณะหนึ่ง” ท่านประธานที่เคารพ ก็เหมือนกับคณะกรรมการชุดนี้ที่แต่งตั้งเข้าไปเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของสมาชิกและของสหกรณ์ ให้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ และให้อยู่ในตำแหน่งไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันที่แต่งตั้ง พุดง่าย ๆ ว่าในพระราชบัญญัติเดิมมีอยู่แล้วในเรื่องการกำลัทธิอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าจะขอความดีความชอบกรรมาธิการได้เพิ่มเข้าไปในเรื่องระบบของสหกรณ์นั้น ก็มีโอกาที่จะแก้ไขได้อยู่แล้วเช่นเดียวกัน

ที่นี้กระผมเป็นห่วงอยู่ประการหนึ่งว่า โดยหลักการและอุดมการณ์ของสหกรณ์นั้น ทางราชการเราเข้าไปแทรกแซงมากเกินไป จะทำให้กิจการของสหกรณ์ขาดความคล่องตัวและรู้สึกว่าเราก็ยังไม่แน่ใจว่า คณะกรรมการที่เข้าไปในโอกาสหลังจากที่เราเพิ่มข้อความเข้าไปตามที่ว่านี้ จะไปดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดผลขึ้นแก่สหกรณ์ได้หรือไม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกฎหมายเดิมก็มีอยู่แล้วด้วยที่จะแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าการเพิ่มข้อความเข้าไปตามที่ว่านี้ กระผมใคร่จะขอปรึกษากับฝ่ายคณะกรรมการว่า จะเป็นการสมควรหรือไม่ เพราะถ้าหากเพิ่มเข้าไปแล้วรู้สึกว่าจะเป็นการยุ่งยาก นอกจากยุ่งยากแล้วไม่เป็นการแก้ปัญหาไม่ว่าในเรื่องเวลาหรือในปัญหาของสหกรณ์อย่างหนึ่งอย่างใดด้วย เพราะเรื่องของเก่าก็มีอยู่แล้วที่จะแก้ปัญหาได้ เมื่อมีการแก้ปัญหาได้ด้วยกฎหมายเก่าแล้ว ทำไมจะต้องเพิ่มข้อความตามที่ว่านี้เข้าไป กระผมขอขอบพระคุณครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นคุณปัญจะติดใจนักหนา เชิญครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผม อยากจะขอทราบเรียนว่าตามที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีสำนักนายก อังช้อยบงคับ ข้อ ๒๐ ในการที่ท่านอภิปรายนั้น กระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นข้อ ๒๐ เพราะว่าการพิจารณาในขณะนี้ เราพิจารณาในหมวดที่ ๕ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ กระผมคิดอย่างนั้น และอีกประการหนึ่งที่ท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบัญญัติเพื่อตัดปัญหานี้ ผมขออธิบายดีหรือไม่ครับ จะได้เข้าใจชัดเจนหน่อย

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เมื่อก่อนลงท้าย ท่านบอกว่ารัฐบาลไม่อาจรับได้นะครับ ท่านใช้คำนั้น กระผมถึงตั้งใจตรงนั้นว่ารัฐบาลไม่อาจรับได้ เพราะฉะนั้นกระผมถึงพูดเมื่อกี้นี้อยากจะทำความเข้าใจ เพราะท่านชี้แจงบอกว่าการเพิ่มเติมอย่างนี้รัฐบาลไม่อาจรับได้ ก็ไม่เป็นไปตามข้อ ๒๐ อันนี้ต้องเข้าใจอย่างนั้น

ที่นี้กระผมขอประธานทราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน กระผมก็อยากจะชี้แจงในฝ่ายที่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่เดิมข้อความนี้เข้าไปเพื่อความกระจ่างชัด ที่คณะกรรมการเดิมเข้าไปนั้น กระผมขอประธานทราบเรียนว่า ผลนี้จะเกิดเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการสหกรณ์ อย่าลืมนะว่าสหกรณ์นั้นที่เราประสบความสำเร็จแล้ว กระผมได้ประธานทราบเรียนแล้วว่าไม่ใช่อยู่ที่ระบบ อยู่ที่การบริหาร การบริหารนั้นอยู่ที่ใครครับ อยู่ที่คณะกรรมการ เราจะมองเห็นแล้วว่าความล้มเหลวของสหกรณ์ ทั้งหมดนั้นอยู่ที่คณะกรรมการ จริงอยู่ครับเวลานี้เราก็มายืนยันกันว่าพื้นฐานมาจากนั้นมาจากนี้ กระผมไม่เคยเถียงว่ากระบวนการสหกรณ์ นั้นมาจากพื้นฐานข้างล่างมาจากความต้องการของประชาชน แต่อย่าลืมนะว่าระบบสหกรณ์เมืองไทยเรานั้นเราสร้างมาจากการผิดรูปแบบโดยมาจากความต้องการข้างบนมีสหกรณ์มา ๖๐ กว่าปีนั้นเรามาจากทางราชการเป็นผู้กำหนด เพราะฉะนั้นระบบต่างๆ เหล่านี้ถึงไม่ถูกต้อง ประชาชนเองเขาไม่รู้เรื่อง เขาไม่ยอมรับ เพราะว่าเริ่มต้นมาอย่างนั้น เราอย่าลืมนะว่า ๖๐ กว่าปีทำไมกระบวนการสหกรณ์ล้มเหลว กระผมจะขอประธานทราบเรียนครับ กระผมไม่ได้มาอวดอ้าง ที่กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ กระผมเป็น

๔๓๐

ผู้แปรญัตติด้วย กระทบอยากจะทำอะไร กระทบอยากจะทำอะไร เห็นกระบวนการสหกรณ์นี้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ นี่เป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้นที่บอกว่าระบบสหกรณ์มาจากกรรมการเขาทำของเขาเองเป็นเรื่องที่ถูกต้องของระบบสหกรณ์ แต่ของเราเวลานี้ความล้มเหลว กระทบประทานคราบเรียนแล้วอยู่ที่การบริหาร ท่านจะเห็นได้จากตัวเลขของธนาคาร ธกส. จากสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ความล้มเหลวนั้นอยู่ที่ผู้บริหาร ในกรณีที่เต็มเข้าไปนั้นก็ในกรณีที่สหกรณ์นั้นประสบความล้มเหลวและก็ใช้เงินของรัฐไปดำเนินการ กระทบเห็นว่าทางแก้ก็คือ ควรจะต้องมีทางรัฐตั้งใครเข้าไป การตั้งทำไมเราจะต้องไปมุ่งหมายครับ ตรงนี้ไม่ได้เขียนไว้เลยว่าจะตั้ง ทางราชการอาจจะตั้งจากใครส่วนหนึ่งซึ่งเห็นว่าจะเข้าไปคานอำนาจในการบริหารในกรณีที่สหกรณ์ล้มเหลว ในกรณีที่สหกรณ์ที่ไม่ประสบผลสำเร็จนี้เป็นประการสำคัญอย่างนั้น เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่ารัฐบาลจะเข้าไปยุ่งไปก้าวก่ายแล้วจะทำให้ระบบสหกรณ์ไม่ก้าวหน้า กระทบอยากจะทำอะไรประทานคราบเรียนอย่างนี้ กระทบเคยมีความรู้สึกนึกคิดมาก่อนบอกว่าสหกรณ์เรา ๖๐ กว่าปี ๖๔ - ๖๕ ปีนี้ ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะทางราชการนั้นเข้าไปยุ่งในกระบวนการสหกรณ์ แต่หลังจากเข้าไปประสบด้วยตัวเองแล้ว มองเห็นช่องว่างว่าความสำเร็จนั้นก็มีส่วนหนึ่งซึ่งทางคณะกรรมการสหกรณ์หรือความล้มเหลวของการบริหารสหกรณ์นี้เป็นประการสำคัญ กระทบก็ถึงว่าถ้าเปิดโอกาสให้ทางราชการซึ่งเป็นผู้สนับสนุนการเงินเข้าไปมีส่วนแก้ไขในสหกรณ์ที่ล้มเหลว มีเจตนาธรรมณ์เป็นอย่างนั้น เพราะว่าดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ ส่วนใหญ่ดังที่กระทบกราบเรียนแล้วว่าใช้เงินจากรัฐบาลทั้งนั้น ในการดำเนินการ กระทบจึงขอประทานคราบเรียนว่า กระทบจึงเห็นด้วยที่จะแก้ไข เราจะพัฒนาหรือไม่ แต่พอเราจะแก้ไขขึ้นมาเราก็มาอ้างพื้นฐานว่าควรจะทำอย่างนั้น ๆ แต่พอไม่ประสบความสำเร็จแล้วก็ตกที่สหกรณ์ กระทบขอประทานคราบเรียนอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมว่าพิจารณากันมาตามสมควรแล้ว ขอมติดีกว่า ว่าควรจะทำอย่างไรต่อไปอีกหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะทำอย่างไรต่อไปโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย

นายบรรหาร ศิลปอาชา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :

กระผมจะขออนุญาตสรุปสัปดาห์นี้ได้หรือไม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ต้องสรุปครับ ถ้าสรุปแล้วเมื่อทางนี้มี
ข้อแถลงทางนี้ก็จะมีข้อซักถาม ก็จะยุ่งกันอีก ขอมติกันเลยง่าย ๆ ครับ ท่านผู้ใดเห็น
ว่าควรจะให้ตามทีคณะกรรมการแก้ไขนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิม โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิม
เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

นายประยูร สตาเซตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับคุณเชวงศักดิ์

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทน-
ราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ พรรคสันติธรรม จากอุบลราชธานี
กระผมเป็นคนหนึ่งซึ่งแปรญัตติมาตรา ๗ มาตรา ๓๑ (๓) โดยกระผมได้แปรญัตติในข้อ
ความดังต่อไปนี้ “(๓) จ่ายเป็นเงินโบนัสแก่กรรมการและเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์จำกัด
ตามที่กำหนดในข้อบังคับ แต่ไม่เกินร้อยละสิบของกำไรสุทธิ” กระผมขอแปรญัตติเป็น
“ร้อยละห้าของกำไรสุทธิ” เหตุผลที่กระผมได้แปรญัตติตั้งประธานกราบเรียนมาแล้ว ก็
เนื่องจากปรากฏว่าสหกรณ์โดยทั่วไปนั้น ในทางปฏิบัติแล้วจะเป็นกลุ่มบุคคลซึ่งพยายาม

๔๗๒

ที่จะเข้ามาสูบลีดสูบลีดเนอบรรดาสมาชิกสหกรณ์ โดยอาศัยกฎหมายสหกรณ์นี้เป็นเครื่องมือในการหาเงินทองให้กับพรรคพวกตนเอง จะเข้ามาในรูปของคณะกรรมการโดยการผูกขาดในตำแหน่งตลอดเวลา เพราะฉะนั้นในการเลือกตั้งคณะกรรมการของสหกรณ์จึงมีการวิ่งเต้นใช้เงินใช้ทองหรือว่ามีการเล่นเส้นเล่นสายเล่นพรรคเล่นพวก เพื่อที่จะเข้ามาเป็นกรรมการของสหกรณ์ควบคุมอำนาจในด้านบริหาร ซึ่งกระผมเห็นว่าโดยหลักการแล้วคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับสหกรณ์นั้นก็จะมีเงินเดือนประจำหรือค่าตอบแทนประจำอยู่แล้วเป็นรายเดือน เพราะฉะนั้นเงินสุทธิที่ได้จ่ายเป็นเงินโบนัสแก่กรรมการหรือเจ้าหน้าที่นั้นกำหนดไว้ถึงร้อยละ ๑๐ ของกำไรสุทธิ กระผมเห็นว่าเป็นจำนวนมากไป เพราะถ้าหากกำหนดไว้ถึงร้อยละ ๑๐ เช่นนี้ก็ทำให้บรรดากรรมการต่าง ๆ พยายามที่จะเข้ามาฉวยโอกาสเอาเงินทองเหล่านี้ โดยการเล่นพรรคเล่นพวกดังที่กระผมได้ประทานกราบเรียนมาแล้ว เพราะฉะนั้นในการดำเนินการโดยรูปสหกรณ์ ก็เพื่อที่จะช่วยเหลือสมาชิกที่มีกลุ่มอาชีพเดียวกันได้อยู่ร่วมกัน โดยการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แล้วมีการช่วยเหลือกันในรูปของสหกรณ์ เพื่อเป็นทางต่อต้านกับคนกลาง ซึ่งเป็นผู้สุมบริดเลียดเนือของราษฎร ชาวไร่ชาวนามาโดยตลอดเป็นเวลาหลายร้อยปีแล้ว ซึ่งกระผมเห็นว่าการบริหารงานของสหกรณ์นั้นไม่ได้อยู่ที่คณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ว่าสหกรณ์จะดำเนินไปโดยเจริญขึ้นหรือเลวลงนั้น กระผมเห็นว่าอยู่ที่ระบบและการจำกัดการควบคุมเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในสหกรณ์ด้วย กระผมจึงเห็นว่าน่าจะลดเงินโบนัสของกรรมการและเจ้าหน้าที่ลงให้เหลือไม่เกินร้อยละ ๕ ของกำไรสุทธิ ซึ่งกระผมได้ชี้แจงเหตุผลนี้ต่อคณะกรรมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว คณะกรรมการไม่เห็นด้วย กระผมจึงขอแปรญัตติเพื่อที่จะให้สภานี้ได้พิจารณาอีกชั้นตอนหนึ่ง ซึ่งถ้าหากท่านสมาชิกส่วนใหญ่เห็นด้วยก็อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานในสหกรณ์เป็นอย่างยิ่ง กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายตรงค์ สิงห์โตทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ตรงค์ สิงห์โตทอง ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ตามที่ท่านสมาชิกได้แก้ไข (๓) วรรคสาม จ่ายเป็นเงินค่าโบนัสกรรมการและเจ้าหน้าที่ของสหกรณ์จำกัด ตามที่กำหนดในข้อบังคับ แต่ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของกำไรสุทธิ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

แล้วคณะกรรมการนั้นได้ตระหนักถึงว่าอันนี้เราไม่ได้แก้ไขร่างเดิม และส่วนใหญ่แล้ว
 คณะกรรมการก็มีความเข้าใจคำว่า “กำไรสุทธิ” ก็หมายความว่า สหกรณ์นั้นเป็น
 สหกรณ์ที่ได้ผลกำไรและควรจะให้มีส่วนในการที่จะจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ ๑๐ ของกำไร
 สุทธิ แล้วในร่างข้อนี้ก็ไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของกำไรสุทธิ ถ้าสหกรณ์การเกษตรนั้น โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งถ้าทำแล้วอยู่ในสภาพที่ล้มเหลวก็คงจะไม่มีผลกำไร ฉะนั้นในหลักอัตรา
 ส่วนนั้นคณะกรรมการได้พิจารณาแล้วก็คงไว้ซึ่งร่างเดิม ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีหรือไม่ครับที่จะพูด ไม่มีนะครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : มีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีหรือครับ เชิญเลยครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พร ศรีไตรรัตน์
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคกิจสังคม กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียน
 ท่านประธานถึงเรื่องที่ผมได้ทำการแปรญัตติให้ตัดเงินโบนัสของกรรมการออก ให้คง
 ไว้ไม่เกินร้อยละ ๕ นั้น กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนในประเด็นหนึ่งที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติที่ได้ทำการแปรญัตติ ซึ่งได้กล่าวว่าความเจริญของสหกรณ์นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
 คณะกรรมการแต่อย่างใดนั้น กระผมใคร่จะขอแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ว่า เรื่องของ
 สหกรณ์นั้นระบบใดก็ตามแม้ว่าจะเป็นระบบที่ดีหรือข้อบังคับเงื่อนไขใด ๆ ก็ตามที่เป็นข้อ
 บังคับหรือเงื่อนไขที่ดี แต่ถ้าหากว่าบุคคลผู้ปฏิบัตินั้นขาดการสนใจ ขาดการเอาใจใส่
 หรือขาดความสามารถก็ไม่มีทางที่จะทำให้กิจการนั้นๆ เจริญไปได้ กระผมใคร่จะขอประทาน
 กราบเรียนว่า เรื่องเงินที่จะแบ่งให้เป็นโบนัสแก่คณะกรรมการนี้เป็นเพียงเงินสุทธิ กระผม
 เคยเป็นกรรมการสหกรณ์มาเท่าที่ปรากฏ ก็เห็นว่าในรอบปีหนึ่ง ๆ นั้นคณะกรรมการ
 สามารถที่จะได้รับเงินโบนัสนั้นเพียงปีละ ๓,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ บาท ในฐานะที่เป็นประธา
 นกรรมการอาจจะได้สักราว ๆ ๖,๐๐๐ บาท ถ้าหากเกินกว่านี้ก็ไม่มากนัก นี้กระผมกราบ
 เรียนในที่ประชุมนี้ว่า เป็นลักษณะของสหกรณ์โดยทั่วไปในประเภทสหกรณ์ออมทรัพย์
 ของประเทศของเราที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้าหากเราจะคิดเป็นรายเดือนออกไปเงินส่วน
 ผลประโยชน์ที่กรรมการในฐานะที่จะได้รับเป็นเงินโบนัส ตกในราวเดือนละ ๒๕๐ บาท

ถึง ๕๐๐ บาทเท่านั้น แต่ว่าภาระหรือกิจการต่าง ๆ ที่ทางฝ่ายสหกรณ์จะเป็นผู้ดำเนินงานมากมายเหลือเกินในรอบเดือนหนึ่ง ๆ หรือในรอบปี ถ้าหากว่าคณะกรรมการขาดการสนใจหรือว่าขาดกำลังใจเสียแล้ว จะเอากำลังใจที่ไหนไปปฏิบัติหน้าที่ในการปฏิบัติงานต่างๆ ของสหกรณ์เพื่อเป็นการช่วยเหลือสมาชิกและช่วยเหลือสหกรณ์นั้น ก็รู้สึกว่าจะมีความจำเป็นจะต้องทุ่มเทกำลังความสามารถและเวลาให้เป็นอย่างมาก สหกรณ์นั้น ๆ จึงจะสามารถดำเนินงานไปได้กระผมนึกว่าถ้าหากเราจะไปตัดอย่างนี้ จะทำให้กิจการต่างๆ ของสหกรณ์นั้นได้รับความเสียหายมากกว่าที่จะได้รับผลดี สำหรับเงิน กระผมก็ได้ชี้แจงแล้วว่าเงินที่ไม่มากนักเป็นเงินซึ่งสมาชิกเขาก็เห็นด้วยอยู่แล้ว สำหรับในเรื่องนี้กระผมเห็นว่าถ้าหากมีความจำเป็นจะต้องแก้ไข ก็แก้ไขได้โดยที่ประชุมใหญ่ของสหกรณ์นั้น ๆ ได้อยู่แล้ว ถ้าหากในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ขัดข้องหรือเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานของสหกรณ์ แต่กระผมได้รับฟังมาโดยมากสหกรณ์ต่างๆ ไปก็ไม่ค่อยตั้งใจในเรื่องนี้มากนัก เขาก็จะติดใจอยู่แต่เพียงว่าผลประโยชน์ของสหกรณ์หรือว่าการดำเนินงานของสหกรณ์เป็นไปโดยปกติราบรื่น สามารถที่จะส่งผลสะท้อนมาสู่สมาชิกได้หรือไม่เท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในเรื่องนี้เป็นความก้าวหน้าของสหกรณ์ ถ้าหากว่าเราไปตัดในเรื่องนี้ออกมาเสีย จะทำให้การดำเนินงานของคณะกรรมการได้รับการสนใจและเอาใจใส่น้อยลง กลัวว่าความเสียหายจะตกอยู่กับสหกรณ์นั้น ๆ และจะเป็นผลตกอยู่กับสมาชิกของสหกรณ์ต่อไป กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ทำการแปรญัตติและก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้ไม่เห็นด้วยกับการแปรญัตตินี้ ขอขอบพระคุณ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ผู้แปรญัตติ กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ขึ้นมาอภิปรายเมื่อกี้ และกระผมอยากจะประท้วงกราบเรียนต่อสภา ก่อนที่จะมีการลงมติ โดยหลักแล้วนะครับ สหกรณ์จะเจริญก้าวหน้าได้ก็อยู่ที่ระบบ ไม่ได้อยู่ที่คณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด นี่กระผมขอยืนยัน เพราะถ้าหากมีแต่คณะกรรมการกับเจ้าหน้าที่แล้วจะเป็นสหกรณ์ได้อย่างไร ถ้าหากไม่มีสมาชิก เพราะฉะนั้นเงินกำไรสุทธิทุกบาททุกสตางค์ก็เกิดจากเงินหมุนเวียน ซึ่งสมาชิกเข้ามามี

หรือในรูปใดรูปหนึ่ง เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนี้ก็คือ เลือดเนื้อของบรรดาสมาชิกนั่นเอง ซึ่งสมาชิกท่านผู้มีเกียรติบอกว่า เงินจำนวนนี้เพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไม่มากมายเลย ท่านมองแต่ในรูปว่าคณะกรรมการจะมีคนเดียว สหกรณ์หนึ่งจะต้องมีคณะกรรมการ บางสหกรณ์ถึง ๑๕ คน ถ้าหากคนละ ๑,๐๐๐ บาท หรือ ๒,๐๐๐ บาท จะเป็นเงินเท่าไร ท่านลองคิดเอาเอง และเงินเหล่านี้มาจากไหน ก็จะเป็นเงินที่มาจากรายได้หยาดเหงื่อแรงงานของบรรดาสมาชิกทั้งสิ้น เมื่อคณะกรรมการ เจ้าหน้าที่ที่มีเงินเดือนประจำอยู่แล้ว แล้วมีส่วนเฉลี่ยคืนให้ในรูปโบนัสเพียงร้อยละ ๕ กระทบเห็นว่ก็น่าจะเพียงพอไม่น่าจะดูดเลือดกันอีกต่อไป เป็นการซึ่งไม่สมควร เพราะถ้าหากเราต้องการมุ่งประสงค์ที่จะให้สหกรณ์เจริญก้าวหน้าในรูปของการช่วยเหลือของประชาชนผู้ยากไร้แล้ว ก็จะต้องคำนึงถึงเรื่องนี้ด้วย เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กระทบจึงขอยืนยันการแปรญัตติ แล้วแต่สภาจะได้วินิจฉัยในโอกาสต่อไป กระทบขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าขอมติได้แล้ว ไม่มีผู้พูดแล้ว ก็ขอมติว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่ผู้แปรญัตติขอแปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการธิการ เชิญเลขาธิการรัฐสภาต่อไป

นายประยูร สตาเชตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ คณะกรรมการตัดออก มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้แปรญัตติ คุณเชวงศักดิ์ เชิญครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระทบ เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี กระทบได้แปรญัตติในมาตรา ๘ โดยแก้มาตรา ๓๓ (๒) กระทบขอประธานอนุญาตท่านประธานอ่านใน (๒) ดัง

๔๗๖

ต่อไปนี้ “(๒) ฝากในสหกรณ์อื่น หรือในธนาคารใด ๆ หรือสถาบันการเงินที่ทางราชการให้การรับรอง โดยได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนสหกรณ์” นะครับ กระผมขอแปรญัตติว่า “โดยได้รับความเห็นชอบจากกรรมการจำนวนสองในสามของคณะกรรมการทั้งหมด” เหตุผลก็เนื่องจากว่าในการที่จะนำเงินสุทธิที่มีอยู่ในสหกรณ์ไปฝากไว้กับธนาคารนั้น ถ้าหากจะให้อำนาจนายทะเบียนคนเดียวเป็นผู้ชี้ขาดแล้ว กระผมเห็นว่าจะมีการดำเนินการโดยส่อไปในทางเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ เช่นกระผมขอยกตัวอย่าง อย่างถ้าหากนายทะเบียนของสหกรณ์นั้น ๆ มีความสนิทสนม หรือเกี่ยวข้องกันกับธนาคารใดธนาคารหนึ่งโดยเฉพาะ อาจจะเป็นการสนิทสนมเพราะรู้จักกัน หรือเพราะผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งก็ไม้อาจจะคำนวณได้ เช่นนี้เป็นต้น นายทะเบียนสหกรณ์ก็จะเอาไปฝากไว้กับธนาคารนั้นซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นการให้อำนาจนายทะเบียนสหกรณ์นั้นมากเกินไป จึงสมควรที่จะให้คณะกรรมการหรือกรรมการจำนวน ๒ ใน ๓ ของคณะกรรมการทั้งหมดซึ่งเป็นตัวแทนของสมาชิกทั้งหมดของสหกรณ์ ซึ่งเลือกจากที่ประชุมใหญ่ตามข้อบังคับของสหกรณ์ แล้วก็จะทำให้กรรมการได้มีการลงมติหรือได้มีการนำเอาเงินไปฝากในทางที่เห็นว่าเป็นความเห็นของคนส่วนใหญ่ในสหกรณ์นั้น ก็จะเกิดความเป็นธรรมแก่บรรดาสมาชิกและผู้เกี่ยวข้องกับสหกรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการซึ่งตัดออกทั้งหมด กระผมยังไม่เข้าใจเหตุผลของคณะกรรมการเลยว่า ทำไมจึงต้องตัดออกทั้งหมดทุกอนุมาตรา เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ส่งวนคำแปรญัตตินี้ไว้ แต่ถ้าหากคณะกรรมการได้ชี้แจงให้กระผมเข้าใจได้ว่าเหตุใดท่านจึงตัดออกทั้งหมดแล้ว เป็นที่พอใจของกระผม กระผมอาจจะขอถอนก็ได้ กระผมขอเรียนเหตุผลที่กระผมขอแปรญัตติไว้แต่เพียงเท่านี้ ท่านผู้เป็นประธาน ขอขอบคุณครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา กรรมาธิการ เหตุผลที่คณะกรรมการตัดข้อความในมาตรานี้ ออกก็เพื่อให้ใช้มาตรา ๓๓ ของพระราชบัญญัติเดิม เพราะข้อความที่ขอแก้ไขนั้นมีเพิ่มมา แต่เพียงว่าฝากในสถาบันการเงินใด พระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นให้ฝากในธนาคาร การที่จะให้ไปฝากในสถาบันการเงิน เราก็ได้ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในปัจจุบันนี้

สถาบันการเงินนั้นมีสภาพไม่ค่อยมั่นคงเหมือนกับธนาคาร เพราะฉะนั้นคณะกรรมการกิจการก็เห็นว่าถ้าหากสถาบันการเงินนั้น ๆ เกิดไปประสบปัญหาล้มละลายไปเสีย เงินของสมาชิกสหกรณ์ก็จะพลอยสูญไปด้วย แล้วก็เคยมีตัวอย่างสหกรณ์ของจุฬาลงกรณ์ซึ่งฝากเงินในสถาบันการเงิน ปัจจุบันนี้ยังมีปัญหาอีกอยู่ อันนี้คณะกรรมการก็เลยคงร่างไว้เหมือนกับพระราชบัญญัติเดิมที่ใช้อยู่

อีกประการหนึ่ง ร่างเดิมที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนสหกรณ์นั้น นั้นก็เป็นแต่เพียงความเห็นชอบเท่านั้น เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการซึ่งได้พิจารณากันแล้วว่า จะฝากธนาคารใด เพียงแต่เสนอให้นายทะเบียนได้เห็นชอบด้วยเท่านั้นเอง อำนาจของกรรมการนั้นสมบูรณ์อยู่แล้ว ขอขอบพระคุณครับ

นายเซวณศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุปราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เซวณศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุปราชธานี ผู้แปรญัตติ เพื่อประหยัดเวลาแห่งสภาฯ ท่านกรรมการได้ชี้แจงแล้ว กระผมเห็นว่าเป็นเหตุผลที่ถูกต้อง คณะกรรมการก็ตัดออกทั้งหมดในมาตรานี้ กระผมจึงไม่ตั้งใจที่ขอสงวน ขอถอนครับท่านผู้เป็นประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาครับ

นายประยูร สตาเซตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๘ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พิจารณามาจบร่างแล้วนะครับ มีอะไรอีกหรือไม่ในถ้อยคำต่าง ๆ ถ้าไม่มีก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปนี้ก็เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุม ท่านผู้ใดที่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเป็นเอกฉันท์ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็พิจารณาตามสมควรแล้วนะครับ แต่ว่าเรายังมีเรื่องค้างค้ำอยู่มาก ก็ขอประชุมต่อตอนบ่ายเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ขอพักประชุม

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๓ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร และนายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ไม่อยู่ นายเทียม ไชยนันท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุม แลขอเปิดการประชุมต่อไป

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการคมนาคม พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาในวาระนี้จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง จะอภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่มีผู้แปรญัตติที่ขอสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมการสงวนความเห็นไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างอื่น ขอเชิญประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม กิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ จากจังหวัดอุดรธานี สังกัดพรรคชาติไทย ประธานคณะกรรมการ คณะกรรมการการคมนาคม ซึ่งได้รับมอบหมายจากสภาให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. ใครขอโอกาสแถลงถึงผลการดำเนินงานพิจารณาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของท่านสมาชิก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาได้ลงมติรับหลักการรวม ๘ ฉบับ โดยได้ถือร่างของคุณหอม ทองประเสริฐ กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา คณะกรรมการได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างรอบคอบถี่ถ้วน โดยมีการประชุมทั้งสิ้น ๑๔ ครั้ง ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้ศึกษาหาข้อมูลประกอบจากเอกสารที่ได้รับจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนของส่วนราชการเหล่านั้น ตลอดจนได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๘ ฉบับ รวมทั้งคำแปรญัตติของสมาชิกซึ่งเสนอต่อคณะกรรมการรวม ๘ ท่านแล้ว สรุปผลการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมลงในร่างพระราชบัญญัติที่คุณหอม ทองประเสริฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอตั้งที่ได้เสนอให้สมาชิกได้พิจารณาอยู่ในขณะนี้ ทั้งที่คณะกรรมการได้ยึดถือหลักการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง และบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ได้รับจากผลของการปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราต่าง ๆ นั้น ทางสมาชิกท่านใดมีความสงสัย คณะกรรมการจะได้ชี้แจงเหตุผลให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบต่อไป

อนึ่ง คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความในตัวร่างพระราชบัญญัติที่ได้เสนอให้สมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านไปแล้ว ในมาตรา ๙ ซึ่งคณะกรรมการขอให้ข้อความใหม่ตามเอกสารที่ได้แจกแก่ท่านสมาชิกไปแล้ว ในหน้า ๓ คณะกรรมการขอเพิ่มมาตรา ๙ วรรคสุดท้าย แล้วเพิ่มข้อความว่า “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีขนาดสัดส่วนของตัวถังกว้างหรือยาวเท่าที่กำหนด” นี้คือข้อความซึ่งคณะกรรมการขอเพิ่มเติม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

นายประยูร สตาเชตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง ได้ขอแปรญัตติมาตรา ๕ ในข้อความของมาตรา ๒๙ บทบัญญัติมาตรา ๒๓ ที่กระผมขอเพิ่มข้อความคำว่า “สหกรณ์การเกษตร” เข้าไปในมาตรา ๒๙ เพื่อเป็นการไม่ให้เกิดเวลาต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมคิดว่ากระผมให้เหตุผลไปอย่างไรก็คงไม่ประสบผลสำเร็จ กระผมเดิมข้อความว่าสหกรณ์การเกษตรน่าจะอยู่ในข่ายยกเว้นเช่นเดียวกับเทศบาล สุขาภิบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด วัด เพื่อประโยชน์ของสหกรณ์การเกษตรที่มีเกี่ยวกับยานพาหนะแต่ก็คิดว่าพูดไปก็คงจะไม่ประสบผลสำเร็จ เชื่อว่าคณะกรรมการก็คงจะยืนยัน และก็เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ออกเป็นผลใช้บังคับโดยรวดเร็วเพื่อการแก้ปัญหาของประชาชนที่ได้รับอยู่ขณะนี้ แต่ก็อยากจะต้องข้อสังเกตไว้ต่อสภาสักเล็กน้อยในเรื่องความเดือดร้อนของการขนส่ง ซึ่งกระผมได้เคยชี้แจงต่อสภาแห่งนี้แล้วว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานขนส่ง ซึ่งกระผมก็ได้ทำหนังสือยื่นไปถึงนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและท่านอธิบดีกรมการขนส่งแล้ว แต่ก็ได้รับตอบมาในลักษณะ

ไม่รับผิดชอบการเสียหายของประชาชนที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งท่านรับผิดชอบในงานส่วนนี้และท่านเองก็เป็นผู้แทนราษฎร ก็คงจะเห็นถึงความเดือดร้อนที่กระผมเสนอไปนั้น และก็อยากจะตั้งข้อสังเกตว่าส่วนราชการนั้นถ้าหากเกิดความบกพร่องทำให้ประชาชนเสียหาย เสียเงินเสียค่าธรรมเนียมนำไปแล้ว ค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมในการประกอบการขนส่ง ใบขับขี่ ซึ่งเสียเกินอัตราและเสียไปแล้ว เสร็จแล้วกรมการขนส่งทางบกแก้ปัญหาโดยย้ายเจ้าหน้าที่ส่งพัก แต่ส่วนราษฎรเสียเงินไปประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าราย เงินตั้ง ๓ ล้านกว่าบาทที่จังหวัดเพชรบูรณ์นั้นท่านจะทำอย่างไร ใครจะรับผิดชอบ และตอบหนังสือกระผมมานั้น รู้สึกว่าตอบในลักษณะว่าฝนตกเมื่อใดจะแจ้งให้ทราบ ว่าอย่างนั้น ก็ไม่รู้เลยว่าจะได้อย่างไร ไม่รับผิดชอบเลย เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งก็ก้าวขึ้นมาจากประชาชนเช่นเดียวกับกระผม เป็นผู้แทนราษฎร ท่านคงจะแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ และกระผมขอถอนที่แปรญัตติไว้ ขอขอบคุณครับ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ เมื่อร่างพระราชบัญญัติการขนส่งได้เสนอเข้าสู่สภารวม ๘ ฉบับ กระผมได้ประธานกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า กระผมเห็นด้วยในการที่จะแก้พระราชบัญญัติเกี่ยวกับน้ำหนักบรรทุก ๑,๒๐๐ กิโลกรัม เป็น ๑,๖๐๐ กิโลกรัม แต่กระผมมีข้อที่จะให้สภานี้ได้ทราบ เพื่อเป็นข้อสังเกตว่า กระผมไม่ขัดข้องในการที่คณะกรรมการหรือสภานี้จะถือปฏิบัติตามที่คณะกรรมการหรือสภาเห็นชอบ แต่ในฐานะที่กระผมมีความรับผิดชอบร่วมกับท่านรัฐมนตรีพลซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการขนส่ง จึงขอประธานกราบเรียนเพื่อเป็นการซักซ้อมความเข้าใจกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ในเรื่องรถขนส่งนี้เราทราบอยู่แล้วว่ามีรถอยู่ ๓ ประเภท ประเภทที่ ๑ ได้แก่รถขนส่งประจำทาง เช่น รถที่วิ่งจากกรุงเทพฯ ไปนครสวรรค์ เชียงใหม่หรือนครราชสีมา ประเภทที่ ๒ ได้แก่รถขนส่งไม่ประจำทาง เช่นรถทัวร์ที่วิ่งจากจังหวัดหนึ่งไปยังจังหวัดหนึ่ง และประเภทที่ ๓ คือรถขนส่งขนาดเล็ก รถประเภทนี้มีเป็นจำนวนมากที่มีน้ำหนัก เดิมกฎหมายกำหนดไว้ว่าไม่เกิน ๓,๕๐๐ กิโลกรัม เปลี่ยนเป็น ๔,๐๐๐ กิโลกรัม ตามมาตรา ๔ (๔) กระผมก็ไม่ขัดข้องและไม่ติดใจ ต่อมาก็มีรถการขนส่งส่วนบุคคลอันนี้แหละเป็นปัญหาซึ่งกระผมจะขอ

ประธานกรรปเรียนต่อท่านประธานว่า รถประเภทนี้หมายความว่า การขนส่งเพื่อธุรกิจหรือการค้าของตนเอง ที่นี้เมื่อน้ำหนักรถเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๕ ซึ่งท่านกรรมาธิการได้แก้จากกฎหมายเดิม ๗ คน เป็น ๑๒ คน รถยนต์ส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกิน ๑,๖๐๐ กิโลกรัมนี้เดิมจดทะเบียนที่กรมการขนส่งและมีใบประกอบการ ที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นที่รักใคร่ชอบพอกับกระผมก็ได้บอกว่า ได้รับความยุ่งยากในการจดทะเบียนและใบประกอบการอันนี้เป็นความจริง ซึ่งท่านรัฐมนตรีพล ได้บอกกระผมว่าจะพยายามแก้ไขอยู่แล้วทุกวิถีทางตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และจะพยายามกระทำให้ดีที่สุด ในฐานะที่มีความรับผิดชอบต่ออาณาประชาราษฎร์ แต่อย่างไรก็ตามกระผมขอประธานกรรปเรียนว่า ในการแก้มาตรา ๕ ตามที่ได้บัญญัติไว้จะมีผลดีและผลเสียอย่างไรบ้าง ขออนุญาตท่านประธานได้โปรดพิจารณาตั้งต่อไปนี้

ในการโอนอำนาจการจดทะเบียนและควบคุมการจัดระเบียบการขนส่ง กรมการขนส่งไปยังกรมตำรวจนั้น โดยปกติในขณะนี้อำนาจการจดทะเบียนอยู่กับกรมการขนส่งสำหรับรถประเภทนี้ แต่เมื่อโอนไปให้กับกรมตำรวจแล้ว กรมตำรวจก็มีหน้าที่จดทะเบียนรถ ปริมาณรถ จำนวนรถจะเพิ่มขึ้นอย่างไร ทางกรมตำรวจย่อมไม่อยู่ในวิสัยที่จะพิจารณาปัญหาเรื่องการจัดระเบียบการขนส่งอยู่กับกรมการขนส่ง การจราจร การคับคั่งบนท้องถนน ความสูญเปล่าในทางเศรษฐกิจจะมีมากขึ้นเป็นทวีคูณ เพราะมิได้มีการควบคุมและตรวจสอบสภาพรถ เมื่อไปจดทะเบียนที่กรมตำรวจ กรมตำรวจมีหน้าที่จด ก็ทำหน้าที่จดต่อไป

ประการที่ ๒ กระผมเข้าใจว่าจะขัดกับหลักการที่ต้องการกระจายอำนาจ หรือจัดระเบียบการขนส่งระหว่างกรมการขนส่งและหน้าที่ของกรมตำรวจ ในนานาอารยประเทศเราต้องยอมรับว่า ตำรวจมีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามโจรผู้ร้าย หรือผู้กระทำผิดกฎหมาย แต่การขนส่งตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการขนส่ง กำหนดให้เป็นอำนาจและเป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการนี้ ประเด็นจึงมีอยู่ว่า ท่านผู้มีเกียรติได้กล่าวว่า กรมการขนส่งทำไม่ดี เกิดความยุ่งยาก ประชาชนไปจดทะเบียนได้ช้า และต้องเสียเงินกินเปล่า อันนี้เป็นเรื่องของบุคคลไม่ใช่เป็นเรื่องหลักการ เป็นวิธีปฏิบัติที่เราจะแก้ไขกันได้ กระผมขอประธานกรรปเรียนข้อสังเกต

ประการที่ ๓ จะกระทบกระเทือนนโยบายรัฐบาลที่ผ่านมา และรัฐบาลนี้ที่จะบริหารจัดการงานซ้ำซ้อนกัน ซึ่งทุกรัฐบาลได้พยายามที่จะแก้ไขในปัญหานี้ เพื่อลดงบ

ประมาณประการหนึ่ง เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพประการหนึ่ง และเพื่อให้แต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบในหน้าที่โดยตรงของแต่ละหน้าที่ไป ไม่ให้มีการก้าวก้าวและซ้ำซ้อนกัน

ประการที่ ๔ การแก้ไขปัญหารถผิดกฎหมาย ซึ่งเรื้อรังมานานจะไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ เพราะเรามีได้แก่ที่สมุฏฐาน กรมตำรวจรับผิดชอบ แต่การจัดระเบียบการขนส่ง กรมการขนส่งเป็นผู้จัด เพราะฉะนั้นกระผมจะกราบเรียนท่านประธานว่ารถผิดกฎหมายใน ขสมก. ซึ่งวิ่งอยู่ในทุกวันนี้ ขอประทานโทษที่จะกราบเรียนตัวเลขว่าไม่ใช่เป็นจำนวนพัน ไม่ใช่เป็นจำนวนหมื่น เป็นจำนวนเกือบแสนคัน เป็นข้อสังเกตว่าปัญหานี้ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการจัดระเบียบการขนส่งอยู่เป็นอย่างมาก ประเด็นนี้ไม่สำคัญ แต่สำคัญที่สุดคือสูญเสียเศรษฐกิจเกี่ยวกับการจราจรไม่คล่องตัว ฯพณฯ หัวหน้าพรรคกิจสังคมเคยกล่าวที่ท่านมาประชุมไม่ทัน จากสวนพลูมานี่บางครั้งรถติดใช้เวลาเดินทางเกือบชั่วโมง ซึ่งตามปกติเราจะใช้เวลาเดินทางเพียง ๑๐ นาที หรือท่านผู้มีเกียรติอื่นๆ ก็ได้ปรารภอยู่เสมอว่า การจราจรของเราไม่มีความคล่องตัว เป็นการสูญเสียเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก เพราะเหตุที่เราไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมาย ต้นเหตุถ้าตำรวจจับก็จะอ้างได้ว่าตำรวจไม่มีหน้าที่ เป็นหน้าที่ของกรมการขนส่งที่จะจัดการเกี่ยวกับการขนส่งให้รถที่ผิดกฎหมายนั้นปฏิบัติตามกฎหมายโดยชอบ กระผมฝากที่ประชุมและท่านประธานไว้เป็นข้อสังเกต

ประการต่อมาเป็นประการที่ ๕ อัตรากำลังที่กรมการขนส่งได้รับงบประมาณอยู่แล้วในปีก่อน ๆ ตามลำดับมา เรื่องตัวบุคคลก็ดี เรื่องวัสดุก็ดี จะลดปริมาณงานที่จะต้องปฏิบัติหน่อยลง กระผมเข้าใจว่าเราจะทำเพื่อประชาชน ต้องคำนึงถึงความผาสุกของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ แต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ภาษีอากรมาจากประชาชนหรือเปล่า เราต้องยอมรับว่าเงินเดือนข้าราชการ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นงบประมาณแผ่นดินต้องสูญเสียไป แต่ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกระทำ เนื่องจากกรมตำรวจจะต้องรับรถประเภทนี้ไปทำการจดทะเบียนเป็นจำนวนถึง ๑๕๐,๐๐๐ คันโดยประมาณ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอประทานกราบเรียนต่อไปว่า รถที่มีน้ำหนัก ๑,๖๐๐ กิโลกรัมอยู่ในการควบคุมของกรมการขนส่งเดิมนี่ถ้าจดทะเบียนที่กรมการขนส่ง ขอประทานโทษถ้าเข้าใจกันโดยถูกต้องแล้ว จะถือว่าเป็นรถนอกประเภท หมายความว่าจะใช้บรรทุกส่วนตัว

หรือทำธุรกิจอื่นใดที่เป็นการค้าก็ได้ แต่ถ้ำรถประเภทนี้ไปจดทะเบียนที่กรมตำรวจ กรม
 ตำรวจจะระบุไว้ในใบอนุญาตจดทะเบียนว่า จดทะเบียนเพื่อการใดเพื่อใช้เป็นส่วนตัว
 หรือเพื่อประกอบธุรกิจการค้า ที่นี้กรมตำรวจก็ต้องพิจารณาว่าผู้ขอขอไปทำอะไรอย่าง
 กระทบได้กราบเรียน ถ้าหากว่ารถประเภทนี้ขอจดทะเบียนเป็นรถบรรทุกส่วนบุคคลก็ต้อง
 ใช้น้ำหนักเพียงแต่ที่ใบอนุญาตกำหนด ต่อไปจะเป็นอย่างไรนั้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้
 หรือไม่ ไม่เป็น เพราะอะไร เพราะเจ้าของรถจะไปดัดแปลงรถ ๑,๖๐๐ กิโลกรัมซึ่งน้ำหนัก
 รวมแล้วเป็น ๓,๒๐๐ กิโลกรัมมาต่อเป็นตัวถัง เป็นรถวิ่งตามตรอกตามซอกตามซอย
 ตามถนน เป็นจำนวนที่ในปัจจุบันนี้ตามตัวเลขนี้มีประมาณ ๑ แสนคัน จะเพิ่มจำนวน
 อีกเท่าไรนั้นท่านประธานขอได้โปรดทราบและพิจารณา กระทบมีน้ำหนักเพียงแต่ตั้งข้อสังเกต
 อาจจะมีท่านผู้ที่มีเกียรติได้ซักถามว่า เอ๊ะ ทำไมไม่ตกลงกันในพรรคเสียก่อนไม่ให้มีผู้แปร
 ญัตติ กระทบขอประทานกราบเรียนว่า พรรคกิจสังคมได้เสนอแปรญัตติ แต่คณะกรรมการ
 ธิการได้ผ่านเรื่องนี้ไปโดยท่านผู้แปรญัตติที่ไม่ได้สงวน ในฐานะที่กระทบมีความรับผิดชอบ
 ขอรวบรวมกันกับท่าน ท่านรัฐมนตรีพล ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่อง กระทบจึงฝากข้อสังเกตให้
 สภานิติได้ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่าการที่เราจะแก้ไขในมาตรานี้จะเป็นผลดีและผลเสีย ๑. ใน
 ทางสังคมเกี่ยวกับความคล่องตัวในทางจราจร ๒. ในทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการสูญเปล่า
 ในเรื่องน้ำมัน เพราะการจราจรไม่คล่องตัว ๓. ในทางการเมืองซึ่งปัจจุบันนี้เราต้องยอม
 รับว่าความปลอดภัยของประเทศชาติบ้านเมืองและความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี
 ของประชาชนนั้นย่อมอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ถ้ามีปัญหาอย่างนี้ซ้ำซ้อนเข้ามาใครจะเป็นคนแก้
 และในปัจจุบันนี้หลายรัฐบาลมาแล้วก็ยังแก้ไม่ได้ เราจะเพิ่มภาระนี้ต่อไปอีกหรือ กระทบ
 ขอประทานกราบเรียนหรือ และต่อมากกระทบก็มีความรู้สึกต่อไปว่า เป็นการโอนงาน
 ที่ได้อยู่กับกรมการขนส่งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ ที่ได้เคยควบคุมรถที่มีน้ำหนักและน้ำหนัก
 รถบรรทุกรวมกันตั้งแต่ ๒,๐๐๐ กิโลกรัม เท่ากับรถที่มีน้ำหนักอย่างเดียว พันกิโลกรัม
 ไปเป็นของกรมตำรวจทั้งหมด เพราะได้แก้ไขเป็นรถ ๑,๖๐๐ กิโลกรัม หรือ ๓,๒๐๐ กิโลกรัม
 ไปเป็นของกรมตำรวจ ซึ่งจะเป็นผลให้การจัดระเบียบลดหย่อนลงไปกว่าปี ๒๔๙๗ ซึ่งกรม
 การขนส่งได้ดำเนินการมาแล้วเป็นเวลา ๒๐ ปีเศษ ก็ยังปรากฏผลดังที่ท่านประธานได้เห็น
 ในปัจจุบันนี้ ถ้าหากเราจะแก้ไขกฎหมายลดหย่อนไปถึงปี ๒๔๙๗ ผลในอนาคตเราจะพอ
 วาดภาพได้หรือไม่ กระทบขอความเห็นใจสภานิติและท่านประธานเพียงเท่าที่กระทบได้

กราบเรียนมานี้ ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนสภาจะมีความเห็นเป็นประการใดนั้น กระทบได้ถือว่ากระทบได้ทำหน้าที่ในฐานะรับผิดชอบร่วมกับท่าน รัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่นี้ โดยตรง เป็นการฝากสภานี้ไว้หากจะมีการแก้ไขต่อไปในภายหน้าหรือไม่อย่างไร กระทบก็ถือว่ากระทบได้ทำหน้าที่แล้วอาจจะบอกว่ากระทบไม่ทำหน้าที่ตามขั้นตอน นับตั้งแต่มีการตกลงกันในพรรคในอะไรต่ออะไรต่าง ๆ กระทบขอประทานกราบเรียนว่า เรื่องขนส่งนี้ท่านรัฐมนตรีพล เป็นผู้ติดต่อและบังเอิญการประสานงานในตอนนั้นอาจจะมีการเข้าใจผิดคลาดเคลื่อนไปประการใดกระทบไม่ทราบ แต่ท่านก็มีความเห็น ดังที่กระทบได้ประทานกราบเรียนท่านประธานจึงได้ขอให้กระทบได้กราบเรียนชี้แจงต่อสภา ทั้งนี้และทั้งนั้นในฐานะที่กระทบก็มาจากประชาชน และท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายก็มาจากประชาชน ความเห็นใจของท่านและของพวกเราที่มีความเห็นใจประชาชนเหมือนกัน แต่ในข้อเท็จจริง ท่านอาจจะบอกว่ากระทบมีข้อเท็จจริงแตกต่างกับท่าน แต่อนาคตจะเป็นเครื่องตัดสินใจว่า ข้อเท็จจริงที่กระทบได้ประทานกราบเรียนท่านประธานนี้จะผิดหรือถูกให้เวลาเป็นเครื่องตัดสิน ถ้าหากว่าการตัดสินในวันนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างอื่น กระทบขอขอบพระคุณท่านประธานและท่านกรรมาธิการที่กรุณาให้กระทบได้ชี้แจง และกระทบจะถือว่าข้อชี้แจงของกระทบยุติ ขอบพระคุณ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ บัญจะ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม ด้วยความเคารพ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมที่ได้ชี้แจงข้อสังเกตในสภานี้เมื่อกี้ แต่กระทบคิดว่าอาจจะเป็นเพราะไม่ทันหรืออย่างไรไม่ทราบ เมื่อกี้ท่านเลขาได้อ่านไปจนถึงมาตรา ๕ แต่ท่านมาว่ามาตรา ๓ ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มเติมสภาผ่านไปแล้ว เพราะไม่ได้โหวตไม่ได้อะไรกัน เพราะฉะนั้นกระทบคิดว่าท่านมาตั้งข้อสังเกต จะย้อนมาโหวตใหม่หรืออย่างไรกระทบไม่ทราบเจตนารมณ์ของท่าน กระทบขอประทานกราบเรียนว่า ที่ท่านพูดนี้เน้นหนักในมาตรา ๓ (๔) ซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเติมเข้ามา แต่การผ่านไปเมื่อกี้ท่านเลขาผ่านไปจนมาตรา ๕ ที่กระทบสงวนไว้แต่ผู้เดียวในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอมามาตรา ๕ เลยครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เพราะฉะนั้นท่านก็มีข้อสังเกตอย่าง ยืดยาว กระทบก็ขอตั้งข้อสังเกตสักเล็กน้อยครับ ในฐานะที่คณะกรรมการแก้ไข

ท่านย้อนกลับมา กระผมก็อยากตั้งข้อสังเกตเล็กน้อย เพราะว่าเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เมื่อกี้กระผมฟังได้ว่าท่านประธานก็บอกว่าพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรากันไป นี้อีกกันจนมาตรา ๕ ท่านกลับจะให้ย้อนมามาตรา ๓ กระผมก็ไม่ทราบที่ท่านมีเจตนาอย่างไร แต่กระผมขอประธานกราบเรียนว่า การที่สภานี้จะได้แก้ไขกฎหมายเพื่อให้ประชาชนได้รับสิทธิและความคล่องตัวในการประกอบอาชีพโดยรณชนสิ่งนี้หน้าที่ที่พึงกระทำ กระผมขอยอมรับว่าท่านขึ้นไปนั่งอยู่ในตำแหน่งตรงนั้นท่านก็จำเป็นเหลือเกินถ้าท่านไม่พูดเข้าราชการส่วนกรมการขนส่งทางบกก็อาจจะว่าท่านไม่ทำหน้าที่ แต่ที่ท่านชี้แจงมาเมื่อกี้ อ่างภาชีอะไรต่ออะไรเหล่านั้นแล้วว่าข้อบกพร่องอยู่ที่ตัวบุคคลนั้น ก็เพราะตัวบุคคลของกรมการขนส่งของท่านซิคครับ จึงทำให้สภานี้ต้องหยิบยกขึ้นมาแก้ กระผมประธานกราบเรียนแล้วว่า เพชรบูรณ์ของกระผมนะ ๓,๐๐๐ กว่ารายเสียเงินไปตั้ง ๓ ล้านกว่าบาท แต่ก็ไม่ได้ให้เขา ไปรีดไปไถ ไปอะไร กลไกของกรมการขนส่งทั่วประเทศชนะครับเสีย กระผมไม่อยากจะพูดเลย ตัวกระผม นายบัญชา ไม่อยากจะโจมตีข้าราชการครับ แต่ท่านพูดขึ้นอ่างภาชีอากกร กินของเขาใช้แล้วงานจะไม่คุ้ม อย่าไปคิดเลยครับ ก็เพราะเราจ้งวันนะซิ เข้ามาทรมายศต่อประชาชนมาคอรัปชั่นมารีดมาไถมาสร้างความสะดวกร้อนให้เขา แล้วพระราชบัญญัติขนส่ง ท่านไปดูให้ดีนะครับ ถ้าอยู่ในกรมการขนส่งแล้วท่านไปดูมาตรการประกอบการ การจดทะเบียน การต่อใบขับขี่ เมื่อก่อนอยู่ตำรวจ ปรับ ๕๐ บาท ๒๐๐ บาท กลับบ้านได้ พออยู่กรมการขนส่งท่านมีโทษปรับสูงต้องส่งศาล ต้องประกันตัว ไม่เชื่อถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยดูก็ได้ ถูกจับต้องส่งฟ้องศาลทุกราย เปรียบเทียบปรับไม่ได้ เพราะโทษสูง เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องแก้ไขมาอยู่ที่กรมตำรวจถูกจับใบขับขี่จะได้ขึ้นโรงพักปรับ ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท กลับบ้านไป เดี่ยวนี้ต้องขังต้องหาหลักทรัพย์มาประกันตัว เสร็จแล้วตำรวจปรับไม่ได้ต้องส่งอัยการฟ้องศาล อัยการก็เลี้ยงไม่ได้ ไม่ฟ้องไม่ได้ ก็ต้องฟ้องศาลตามกฎหมาย ศาลไม่ปรับก็ไม่ได้ ต้องปรับตามกฎหมายเป็นรายละ ๑,๐๐๐—๒,๐๐๐ บาทนะครับ กระผมเห็นใจท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านรับผิดชอบ ท่านนั่งอยู่คู่นั้นนั้นละครับ ก็จำเป็นที่ท่านจะต้องพูดอย่างนั้น แต่กระผมพูดอย่างถอดหัวใจเลยครับว่าประชาชนเดือดร้อน ท่านอย่าไปคิดเลยเรื่องงานกรมการขนส่ง ตราบใดว่าทั้ง ๒ ท่านซึ่งไปจากประชาชนนี้ แก้กกลไกของกรมการขนส่ง

เสียให้เรียบร้อย เอากลับไปไม่ว่าครับสภานี้ทำใหม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนกระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ กระผมก็ไม่อยากเสียเวลาสงวนไว้แล้วยังถอนครับ แต่เสร็จแล้วในเมื่อจะเสียก็ต้องว่ากันไป ขอขอบคุณครับ

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ อาจจะมีการเข้าใจผิด กระผมขอประทานกราบเรียนว่า มาตรา ๓ มาตรา ๔ กระผมไม่ได้ตั้งใจ เพราะกระผมเป็นผู้อภิปรายตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้เสนอเข้ามาสู่สภาว่ากระผมไม่ขัดข้องที่จะเพิ่มน้ำหนักจาก ๑,๒๐๐ กิโลกรัม ถึง ๑,๖๐๐ กิโลกรัม และยิ่งกว่านั้นกระผมยังไม่ตั้งใจที่จะเพิ่มน้ำหนักรถจากกฎหมายเดิม ๓,๕๐๐ กิโลกรัม มาเป็น ๔,๐๐๐ กิโลกรัม ซึ่งกระผมยืนยันว่า กระผมได้พูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อถึงมาตรา ๕ กระผมก็มีข้อสังเกตฝากไว้ดังที่ได้ประทานกราบเรียน มิใช่ที่เราได้ตกลงกันผ่านมาตรา ๓ มาตรา ๔ แล้วกระผมมาพูดมาตรา ๓ แต่กระผมพูดว่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้เข้ามาสู่สภา กระผมเป็นผู้อภิปรายแทนท่านรัฐมนตรีพล ว่ากระผมเห็นด้วยในการที่จะเพิ่มน้ำหนักรถจาก ๑,๒๐๐ กิโลกรัม เป็น ๑,๖๐๐ กิโลกรัม เพราะกฎหมายฉบับนี้เสนอโดยพรรคกิจสังคม และกระผมจึงได้พูดว่า กระผมเห็นด้วยและสนับสนุน และกระผมสนับสนุนมาตั้งแต่พรรค แต่ประเด็นที่กระผมนำมากราบเรียนนี้เฉพาะมาตรา ๕ ที่มีได้มีการตกลงกันมาก่อน แต่อย่างไรก็ตามกระผมพูดฝากไว้ว่า ถ้ามีการแก้ไขต่อไปข้างหน้าเพียงแต่ว่ากระผมได้ทำหน้าที่และหมดความรับผิดชอบของกระผมแล้ว ส่วนผิดหรือถูกกระผมจะไม่พูดว่ากระผมผิดหรือกระผมถูก แต่กระผมจะพูดว่า ท่านผู้แทนเพชรบูรณ์ท่านอาจจะถูกแต่เวลาจะเป็นเครื่องตัดสิน กระผมขอประทานกราบเรียนเท่านี้ครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับพอเป็นข้อสังเกตเชิญกรรมการมีอะไรครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ กรรมาธิการ กระผมอยากจะขอชี้แจงสักนิดว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านสภาเข้ามาในวาระแรก รวมทั้งหมด ๘ ฉบับ ปัญหาที่ผ่านสภาเข้ามานั้นใกล้เคียงกันทั้งหมด ไม่ได้ผิดแผกแตกต่างกันมากมายในสาระสำคัญ สภานี้ได้อภิปรายกันมากมายทั้งเหตุและผลในเรื่องต่าง ๆ ทั้งหมดรวมทั้งตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงคมนาคมได้ชี้แจงมาด้วยก็ได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน วิเคราะห์ผลดีผลเสีย
ทั้งหมดแล้ว สภาก็ได้รับหลักการเข้ามาให้คณะกรรมการได้พิจารณา คณะกรรมการ
ก็ได้พิจารณาตามแนวที่ได้รับมอบหมายจากสภามาแล้วก็ได้แก้ไขในสาระสำคัญ เพียง
แต่เพิ่มเติมหรือว่าปรับปรุงคำพูดต่าง ๆ ให้เหมาะสมเท่านั้นเอง ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงคมนาคมได้ชี้แจงไว้ว่าได้มีการแปรญัตติและก็ขอแปรญัตติแก้ไขไปตามที่
ต่าง ๆ ที่ว่าไว้ ผู้แปรญัตติก็ได้มาชี้แจงกับคณะกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการก็ได้อธิบาย
ไปอย่างละเอียดถี่ถ้วน จนผู้แปรญัตติเหล่านั้นพอใจในเหตุผลที่คณะกรรมการได้ชี้แจง
ให้ฟัง ก็ถอนคำแปรญัตติไปทั้งหมด เพราะฉะนั้นหน้าที่ทั้งหมดที่คณะกรรมการได้รับ
มอบหมายจากสภา ก็ถือว่าได้ทำไปตามภารกิจที่สภาได้มอบหมายให้เราทำแล้วก็ถือว่าเราได้
ทำแล้วเสนอเข้ามาในวาระ ๒ วาระ ๓ ก็เป็นหน้าที่ที่เราต้องทำกันต่อไปตามที่ได้รับ
มอบหมายไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา
ครับ

นายประยูร สตาเขตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอประทานอนุญาตเรียนหรือว่า ในมาตรา ๗
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๒ นั้น เมื่อคณะกรรมการได้ไปตัดวรรคสองออกแล้ว ความ
ทั้งหมดจะเป็นเหมือนกับกฎหมายปัจจุบัน ในทางปฏิบัติเท่าที่ผ่านมาในกรณีที่คณะ
กรรมการเห็นว่ากฎหมายปัจจุบันดีอยู่แล้วก็น่าจะตัดมาตรานี้ออกทั้งมาตรา อันนี้ด้วย
เหตุใดก็ตามคณะกรรมการตัดแต่เฉพาะวรรคส่วนที่เพิ่มขึ้นมา จึงทำให้ส่วนที่เหลือนั้น
คือกฎหมายปัจจุบันนั่นเอง จะมีทางใดที่จะแก้ไขเป็นว่าให้ตัดมาตรา ๗ นี้ทั้งมาตราหรือไม่
กระผมอยากจะหารือ เพราะมิฉะนั้นแล้วจะเกิดเป็นปัญหาว่าแล้วมาตรานี้แก้ไขอะไรครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ กรรมาธิการ กระผมอยากขอชี้แจงสักนิดนะครับ คือในมาตรา

นี้ทางผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นได้เพิ่มวรรคสองเข้ามาอีก ๑ วรรค ทางคณะกรรมการการ
ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการเพิ่มวรรคสองเข้ามานั้นยังไม่มีเหตุผลสมควรที่จะนำเข้าไป รวม
ทั้งอาจจะมีผลเสียบางประการด้วยซ้ำไปที่จะเพิ่มเข้ามา คณะกรรมการก็ตัดออก เมื่อตัด
ออกแล้วเราก็ได้คำนึงถึงการที่จะมีมาตรา ๗๒ ซึ่งจะเหมือนกับของเดิมทุกประการนั้นก็คง
จะทำได้ เพราะเราได้รับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้แก้ไขมาตรา ๗๒
ด้วย ถ้าจะไม่แก้ไขอะไรเลย คณะกรรมการก็เห็นว่าอาจจะเป็นการผิดหลักการของ
พระราชบัญญัติคณะกรรมการก็ได้แก้ไข แต่อาจจะเป็นการแก้ไขถ้อยคำที่มีอยู่บางคำ
ซึ่งก็ถือว่าเป็นการแก้ไขตามที่ได้อยู่ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติทุกประการ และ
ได้แก้ไขไว้ ๒-๓ คำนะครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมไม่ได้ตั้งใจอะไร แต่ว่าการแก้ไขถ้อยคำเพียง
อย่างนั้นโดยมิได้มุ่งหมายที่จะให้เปลี่ยนความหมายไปจากของปัจจุบันนั้นในทางดีความ เมื่อ
ถึงเวลาคราวที่จำเป็นที่จะต้องตีความ ถ้าเกิดปัญหาเกี่ยวกับส่วนนี้ เขาจะต้องตีความว่าฝ่าย
นิติบัญญัติมีความประสงค์จะให้มีความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากปัจจุบัน จึงได้แก้ไขถ้อยคำ
เหล่านี้เสีย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราเพียงแต่แก้เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับหลักการที่รับมา
นั้น ผลในภายหลังอาจจะไม่เป็นไปตามที่ต้องการ ในทางออกที่เคยทำกันมาอย่างคราวที่
พิจารณากฎหมายการเลือกตั้งนั้น ทางคณะกรรมการขออนุมัติต่อสภาขอเปลี่ยนหลักการ
เรื่องนี้ โดยตัดเรื่องนี้ออกไป นี่ก็สุดแต่จะพิจารณา กระผมเรียนเป็นข้อสังเกตเท่านั้น
ขอขอบคุณครับ

นายประยูร สตาเขตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
รัฐสภา) : มาตรา ๘ มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ กรรมการเพิ่ม
ขึ้นใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมการ) ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย
มนตรี พงษ์พานิช สมาชิกจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรรมการ สำหรับมาตรานี้

๕๐๐

เดิมที่ไม่ได้บัญญัติไว้ ตามที่ผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ได้เสนอเข้ามาให้สภารับหลักการ ต้องการที่จะให้มีรถประเภทนี้ คือรถที่เคยต่อตัวถังเพิ่มเติมต่อแชสซี (Chassis) เพิ่มเติม ต่อโครงเพิ่มเติมไว้ให้ใช้ได้ไปจนกว่าจะสิ้นสภาพ ทางคณะกรรมการก็ได้เชิญทางกรมการขนส่งทางบกมาชี้แจง ทางกรมการขนส่งทางบกเองก็ไม่ขัดข้องในเรื่องนี้เพราะรถประเภทนี้ในขณะนี้มีมากเหลือเกิน เช่นรถขนอ้อย รถขนข้าว รถขนอะไรที่ต่อขึ้นมาแล้วตัวถังนี้กว้างยาวกว่าที่ในกฎกระทรวงกำหนด ทางคณะกรรมการต้องขอทราบอภัยต่อสภาแห่งนี้ที่ว่าไม่ได้ทำให้เรียบร้อยในมาตรานี้ เนื่องจากว่าเพิ่งค้นพบเมื่ออาทิตย์ที่แล้วเมื่อตอนที่พบทวนกัน เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอประทานอนุญาตสภานี้เพิ่มเติมมาตรา ๑๐ ซึ่งจะอ่านได้ข้อความเป็นดังนี้ “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ซึ่งมีการแก้ไขตัดแปลงโครงรถที่เพิ่มเติมนี้ นะครับ หรือขนาดสัดส่วนของตัวถังกว้างหรือยาวกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง ออกตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ใช้ได้ต่อไปตามสภาพเดิมจนกว่าจะสิ้นสภาพ จึงกราบเรียนต่อสภานี้เพื่อขออนุมัติ ทวนนะครับ มาตรา ๑๐ “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ซึ่งมีการแก้ไขตัดแปลงโครงรถหรือซึ่งมีขนาดสัดส่วนของตัวถังกว้างหรือยาวกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ใช้ได้ต่อไปตามสภาพเดิมจนกว่าจะสิ้นสภาพ” ส่วนมาตรา ๙ นั้น เราได้แจกกระดาษเพิ่มเติมขึ้นมา หวังว่าท่านสมาชิกก็คงจะได้รับแล้ว ถ้าหากมีอะไรหรือท่านสมาชิกยังไม่ได้รับหรือยังสงสัย คณะกรรมการก็พร้อมที่จะชี้แจงในรายละเอียดขอขอบคุณครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์ พรรคประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ตามที่คณะกรรมการได้ขอแก้ไขข้อความดังที่ได้เรียนให้สภาทราบนั้น กระผมใคร่จะปรึกษาว่า ถ้าหากมีการแก้ไขตามถ้อยคำดังนั้นแล้ว เราจะทราบได้อย่างไรว่า รถนั้นได้มีการแก้ไขไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ เพราะว่าการที่คนจะแก้ไขรถให้มีขนาดกว้างใหญ่

ยาวกว่าที่กฎหมายใช้บังคับนั้น เขาย่อมแก้ไขโดยพลการอยู่แล้ว กระผมใคร่จะเรียนขอ
ปรึกษาท่านนั้นว่า จะเอาอะไรไปว่าแก้ไขออกไปนี้ทำไว้ก่อนหน้าแล้ว หรือทำหลังจากที่
พระราชบัญญัตินี้อนุญาตให้

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย
มนตรี พงษ์พานิช กรรมาธิการ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้
สงสัยในเรื่องรถที่เคยแก้ไขมาแล้วก่อนหน้าพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ หรือกำลังแก้ไข
อยู่ กระผมเข้าใจว่าเรื่องนี้ ถ้าท่านสมาชิกได้โปรดกรุณาทวนในมาตรานี้อีกครั้งหนึ่ง ท่าน
จะเห็นเราเขียนไว้ว่า “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” ก็หมายความว่าเช่น รถชนอ้อย รถชนข้าว อะไรเหล่านี้ ที่มี
โครงรถผิดในกฎกระทรวงที่ได้เคยจดทะเบียนไว้ก่อนหน้าที่พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ
ซึ่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ออกมาในขณะที่รถพวกนี้ไม่
สามารถจะไปจดทะเบียนได้ เพราะว่าไม่ถูกในกฎกระทรวง แล้วรถพวกนี้ในขณะที่จดทะเบียน
ทะเบียนไว้ในพระราชบัญญัติรถยนต์ก่อนหน้านั้นแล้ว แต่เมื่อพระราชบัญญัติการขนส่งทาง
บก พ.ศ. ๒๕๒๒ ออกมา รถพวกนี้บางทีต้องกลับเข้ามาที่พระราชบัญญัติการขนส่งทาง
บก พ.ศ. ๒๕๒๒ บางคันหรือส่วนมากอาจจะยังไม่ได้จดทะเบียน หรือบางคันก็จดทะเบียนแล้ว เพราะ
ฉะนั้นถ้ามาตรานี้เราไม่ระบุไว้อย่างนี้ ก็จะทำให้คนที่มาจดทะเบียนกับกรมการขนส่ง
หรือตามพระราชบัญญัติการขนส่งฉบับนี้ไม่สามารถจะจดทะเบียนได้ คือถ้ายังไม่เข้าใจแจ่มชัด
กระผมจะยกตัวอย่าง ได้มีรถอยู่คันหนึ่งเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว กระผมซื้อรถมาเสร็จ กระผมก็
ไปจดทะเบียนว่าด้วยรถยนต์ เสร็จแล้วกระผมก็มาแก้ไขใหญ่เลย ให้มันเพิ่มให้มันกว้าง
ยาวออกไป แล้วก็ไปบรรทุกของ ที่นี้พอพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
ออกใช้บังคับ รถพวกนี้จำเป็นจะต้องมาขึ้นที่กรมการขนส่งทางบก เมื่อมาขึ้นกรมการขนส่ง
ทางบก จดทะเบียนไม่ได้ ในพระราชบัญญัติ ฉบับ ๒๕๒๒ ไม่ได้บัญญัติอย่างนี้ไว้
เราก็เห็นว่ารถประเภทนี้มีมาก โดยเฉพาะพวกชาวไร่ ชาวนา รถประเภทนี้จำเป็นจะต้อง
มาจดทะเบียนกับกรมการขนส่งทางบก ถ้าไม่ตราอันนี้ขึ้นมา ก็จดทะเบียนไม่ได้ ส่วนที่จะ
ไปแก้ไขร่างขึ้นใหม่นั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สามารถจะให้กระทำได้ สมมุติว่าจะซื้อรถ

๕๐๒

มาใหม่คันหนึ่งแล้วก็มาแก้ไขตัดแปลงแล้วไปจด ตอนนี้อยู่ไม่ได้แล้ว เพราะยังไม่เคยจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้ก่อนพระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับ เพราะฉะนั้น กระผมจึงขอกราบเรียนชี้แจงเท่านี้ก่อนครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก ตามที่ทางคณะกรรมการได้ชี้แจงข้อความที่คณะกรรมการได้แก้ไข ยิ่งทำให้กระผมสับสนและงงจริง ๆ ครับ เพราะว่าการตรวจสอบรถยนต์ก่อนที่จะไปขอจดทะเบียนนั้น เราได้มีกำหนดมาตรฐานของรถยนต์ไว้ในกฎกระทรวง การที่กระทรวงจำเป็นจะต้องออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานสัดส่วนของรถไว้ั้น เพื่ออะไร เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้รถ บรรดาผู้ที่ไปต่อเติมรถขึ้นมาั้น มักจะคำนึงถึงประโยชน์ที่จะใช้ว่า ขอให้ใช้บรรทุกได้มากขึ้น โดยไม่ได้คำนึงถึงความปลอดภัย พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่มีเจตนาเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้รถยนต์ด้วย เพราะฉะนั้นการที่ไปแก้ไขลดความปลอดภัยให้รถหลังจากจดทะเบียนแล้วใช้ได้ต่อไปโดยสิ้นสภาพ เท่ากับคณะกรรมการคณะนี้ส่งเสริมให้เจ้าของรถยนต์ไปสู่ปรโลกโดยเร็วขึ้น ทำให้ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้รถ เพราะรถที่ผิดขนาดและสัดส่วนตามที่ออกกฎกระทรวงกำหนดไว้ั้น เขาคำนึงถึงความปลอดภัย การจะออกกฎกระทรวงมาต้องกำหนดจากผู้ที่รอบรู้อลักษณะของรถอย่างนี้ ถ้ามีกำลังเท่านี้ควรจะบรรทุกน้ำหนักได้เท่าไร เมื่อกำหนดบรรทุกน้ำหนักได้แล้ว ยังจะต้องกำหนดสัดส่วน กำหนดสิ่งของอุปกรณ์หรือส่วนควบที่จะนำมาใช้กับรถนั้นอีกด้วย กระผมอยากจะให้คณะกรรมการได้คำนึงถึงความปลอดภัยด้วย ไม่ใช่ไปเจตนาให้เกิดความสะดวกับผู้ใช้แล้ว ผู้ใช้เอาไปใช้แล้วเกิดอันตราย อย่างที่ท่านกรรมการได้ยกตัวอย่างเกี่ยวกับรถบรรทุกอ้อย ถ้าท่านได้ทราบสถิติในการบรรทุกอ้อยแต่ละปีว่ามีรถเกิดอุบัติเหตุเท่าไร เป็นเรื่องที่น่าสยดสยองมาก นำความเสียหายทั้งทรัพย์สินมาสู่ประเทศชาติมากน้อยเท่าไร ก็ขอให้คำนึงถึงอันนี้ด้วย ไม่ใช่คำนึงถึงแต่การมุ่งให้คนไปใช้ประโยชน์รถที่ต่อเติมแล้ว และอีกประการหนึ่ง ให้ใช้ต่อไปได้ตามสภาพเดิมจนกว่าจะสิ้นสภาพ เมืองไทยเราไม่ได้กำหนดการสิ้นสภาพของรถยนต์ไว้เลยครับ ลักษณะของรถยนต์ ถ้าหากจะมีส่วนหนึ่ง

ส่วนใดชำรุดทรุดโทรมไป เขามักจะไปต่อเติมแก้ไขในส่วนที่ชำรุดก็ใช้ต่อไปได้อีก หรือว่าใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นสภาพ มันจะพาเจ้าของลงไปหกคะมำค้ำคะเมนตายไปทั้งหมด นั้นแหละถึงจะเรียกว่าสิ้นสภาพจนซ่อมไม่ไหว ทำไมถึงได้ปล่อยอย่างนี้ครับ ท่าน กรรมการฯ ขอได้โปรดคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้ด้วยเถอะครับ ลองหาถ้อยคำอันนี้ เสียใหม่ อย่าไปส่งเสริมรถที่ต่อเติมไปโดยผิดลักษณะของกฎกระทรวง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแล้ว เราจะทำอย่างไรกัน ได้โปรดพิจารณาใหม่เถอะครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญญา เกสรทอง ส.ส. เพชรบูรณ์ แห่งพรรคเกษตรสังคม กระผมมีความไม่เข้าใจในการที่คณะกรรมการมาเติมในวรรคท้ายเข้ามา แล้วเมื่อคืนกระผมได้ยินแว่ว ๆ ว่ามีมาตรา ๑๐ ซึ่งกระผมก็ยังไม่เห็นว่าอยู่ตรงไหน และมีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๙ ให้เลิกความในมาตรา ๑๖๕ อันนี้กระผมก็สับสน เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ กระผมสนับสนุนคำอภิปรายของคุณประเทือง วิจารณ์ปรีชา ซึ่งการเขียนอย่างนี้เป็นการยกเว้นในลักษณะบทเฉพาะกาล และเฉพาะกาลตลอดไปเลยครับ เพราะฉะนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้วจะสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่เจ้าของรถทั้งหลาย เพราะว่าท่านไปยกเว้นให้เลยว่า รถที่ทำผิดกฎหมายมาตั้งแต่เก่าก่อนนั้นให้ใช้ได้จนกว่าจะสิ้นสภาพ กระผมก็จะเสริมเลยว่า คำว่า “สิ้นสภาพ” นี้ท่านกำหนดในตอนไหน ขั้นตอนในการที่จะต้องมาแก้ไขเปลี่ยนแปลง คำว่า “สิ้นสภาพ” จนกว่ารถคันที่เขาทำผิดกฎหมายนี้พังไปหรือใช้การไม่ได้ทั้งไปถึงจะสิ้นสภาพ การที่จะออกพระราชบัญญัติยกเว้นให้คนกระทำผิดกฎหมายมีความถูกต้องตามกฎหมายนั้นจะเป็นสิ่งที่เหมาะสมหรือไม่ เราแก้พระราชบัญญัติรถยนต์เพื่อแก้ปัญหาของคนเดือดร้อน ที่นี้คนเดือดร้อนเขาทำผิดกฎหมาย ท่านกลับไปยกเว้นให้ถูกกฎหมายเสีย กระผมก็ว่าเป็นเรื่องที่น่าแปลก คณะกรรมการนี้ท่านใจกว้างขวางมากเหลือเกิน กระผมคิดว่าไม่น่าจะต้องไปแก้ไข เขาผิดเราต้องแก้ไขเขาถูก กระผมว่าน่าจะเป็นอย่างนั้น นี่ท่านยกเว้นคำว่า รถที่จดทะเบียนมาแล้ว ที่ใช้มาแล้วตั้งแต่ที่กำหนดไว้ นั้นเป็นอันว่าถูกกฎหมายต่อไปจนกว่าจะสิ้นสภาพ ท่านรัฐมนตรีจำกัดความคำ “สิ้นสภาพ” ให้กระผมซิคครับว่าอย่างน้อยแค่ไหน หรือว่าจะสิ้น

๕๐๔

สภาพจนกว่าเจ้าของรถตายไปก็เป็นมรดกตกทอดต่อไปอีก แล้วอย่าลืมนำตัวถังรถนี้มาขึ้นทะเบียนที่เคาน์เตอร์ เปลี่ยนแปลงพังไปแล้วก็ต่อกันใหม่ ก็ต่อกันอยู่อย่างนั้นละครับ ท่านไม่ได้บอกว่า สิ้นสภาพของเก่าหรือสิ้นสภาพอย่างไร แม้แต่แฉะหรือสึกก็ต่อออกไปได้ พอต่อออกไปแล้วตัวถังก็ต่อได้ ไม่มีวันสิ้นสภาพหรอกครับ ยกตัวอย่าง ๓ ล้อเมืองไทย ท่านเห็นหรือไม่ กระทรวงมหาดไทยจะเลิกมาตั้งนาน สภาพไม่เหมาะสม กระทบก็เห็นต่อกันอยู่เรื่อย ไม่เห็นมีสิ้นสภาพ กระทบก็อยากจะตั้งข้อสังเกตว่า กรรมการที่เคาน์เตอร์ของกรมนั้น พิจารณาให้ถ่องแท้นะครับ ท่านออกพระราชบัญญัติเดิมอันนี้เข้าไป ไปยกเว้นให้คนที่กระทำผิดกฎหมายได้เปรียบคนที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย ก็น่าคิดเหมือนกันนะครับ ขอขอบคุณ กระทบเลยไม่เห็นด้วยที่จะเพิ่มเติม ขอขอบคุณครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคาน์เตอร์ บุญเทียม เขมาภิรัตน์ ประชากรไทย เมื่อก็นี้ก็ยังสงสัยอยู่แล้วก็ไม่เห็นด้วย คืออย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาแล้วถึงรถซึ่งได้ทำผิดกฎหมาย แล้วได้ตัดตัวถังกว้างยาวเอาไว้แล้ว ท่านกรรมการก็จะทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย ที่นี้ผมมาคิดว่าสำหรับรถที่เขาทำถูกต้องตามกฎหมายที่ยังไม่ได้ต่อตัวถังให้กว้างยาวออกไป ในเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้อนุญาตให้ เขาก็ต้องรีบไปต่อตัวถังให้กว้างยาวออกไป เพราะไม่ได้มีการกำหนดว่าเขาจะต่อตัวถังอันนั้นเมื่อไร ถึงเขาจะต่อตัวถังหลังจากพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้แล้ว เขาก็สามารถทำได้ เพราะเขาก็บอกว่า นี่เขาต่อมาก่อนแล้ว เราจะเอาอะไรไปพิสูจน์ได้ว่าเขาต่อก่อนหรือหลังพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ เมื่อกันท่านกรรมการได้ยกตัวอย่างว่ามีรถอยู่คันหนึ่ง ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วนะครับ ผมก็มีเพื่อนที่เขาทำธุรกิจเกี่ยวกับการก่อสร้างเสาเข็ม แล้วเขาก็มีรถขนส่งเสาเข็มของเขาเอง เขาก็ต่อรถขนส่งของเขาให้ยาวผิดปกติ โดยที่เขาไม่ต้องไปขออนุญาต เพราะเขารู้ว่าถ้าไปขออนุญาตกรมการขนส่งแล้วเขาไม่ยอมให้แน่ เพราะไม่ปลอดภัย ที่นี้เมื่อเขาต่อแล้ว ท่านก็อนุญาตให้สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ถ้าเขามีอีก ๒-๓ คัน หรือเขาไปซื้อใหม่มา เขาก็สามารถจะต่อได้ให้ผิดกฎหมายไปอีก เพราะว่าเขาสามารถใช้พระราชบัญญัติตามที่ท่านกรรมการต้องการนี้ต่อตัวถังให้กว้างและยาวออกไปได้ ซึ่งไม่ปลอดภัยอย่างยิ่ง ผมไม่เห็นด้วย ขอบพระคุณครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ กรรมธิการ กระผมขอชี้แจงสักนิดหนึ่งว่า ที่เขียนมาทั้งหมดนี้ ไม่ได้หมายความว่าถึงรถผิดกฎหมายเลยแม้แต่นิดเดียว ทั้งหมดนี้เป็นรถถูกกฎหมาย แต่ว่าบังเอิญไม่ได้อยู่ในกฎหมายนี้บางส่วนนี้จะไปอยู่ในพระราชบัญญัติรถยนต์ ในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติรถยนต์ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนกับออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่นและกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้ ลักษณะ ขนาด กำลังของเครื่องยนต์ และอะไรอีกหลายอย่าง รถดังกล่าวนี้ได้จดทะเบียนเรียบร้อยแล้ว มีจำนวนขนาดกว้างยาวเรียบร้อย แต่ว่าอยู่ในพระราชบัญญัติรถยนต์ ส่วนพระราชบัญญัติขนส่งซึ่งรถเหล่านั้นจะต้องกลับมาขึ้นอยู่กับกรมการขนส่งทั้งหมด ก็จะมีส่วนหนึ่งที่ว่ารถที่มีขนาดกว้างยาวเกินกว่าที่กฎกระทรวงกำหนดในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกได้กำหนดไว้ รถเหล่านั้นถ้าจะให้เขาเรือเขาถอนกันไปทั้งหมดก็เห็นจะยุ่งยาก เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้เพิ่มเติมเพื่อจะแก้ไขปัญหานี้ว่า อย่างน้อยๆ รถเหล่านั้นได้ถูกกฎหมายอยู่แล้วนั้น ให้ใช้ต่อไปตามเดิมจนกว่าจะสิ้นสภาพ คำว่า “จนกว่าจะสิ้นสภาพ” คือหมายความว่าสิ้นสภาพของตัวถังกว้างยาวอะไรทำนองนั้น ไม่ได้หมายความว่าให้ต่อเติมหรือว่าเอาไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ เพราะฉะนั้นอันนี้เขียนมาเพื่อจะแก้ไขเพิ่มเติมเท่านั้นเอง

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง ส.ส. จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคเกษตรสังคม กระผมยังไม่เข้าใจใหญ่ครับ ท่านกรรมธิการชี้แจงนั้นนะครับ ท่านชี้แจงว่ารถนี้จดทะเบียนจากพระราชบัญญัติรถยนต์ โดยกฎกระทรวง แล้วก็มาโอนขึ้นกรมการขนส่งก็โดยกฎกระทรวงอีก ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นก็ไม่ต้องเขียนใส่ครับ ก็กฎกระทรวง ๒ ฉบับไม่ตรงกัน กระทรวงก็ไปแก้กฎกระทรวงให้คลุมในสิ่งเหล่านี้ จะไม่เป็นการยกเว้นในกฎหมายนี้ไม่ดีกว่าหรือครับ ถ้าท่านว่าอย่างนั้น เพราะท่านชี้แจงบอกว่ารถประเภทที่แก้ไขตามพระราชบัญญัติรถยนต์มีความกว้างยาวตามกฎกระทรวงประกาศขณะนั้น แต่รถจำพวกเหล่านั้นจะต้องกลับมาขึ้นกรมการขนส่งโดยพระราชบัญญัติกรมการขนส่ง ปี ๒๕๒๒ กฎกระทรวงของพระราชบัญญัติ

การขนส่งนั้นคงจะแตกต่างกัน กระผมเข้าใจเจตนาารมณ์แตกต่างกับพระราชบัญญัติรถยนต์ ในเมื่อเป็นอย่างนั้นก็น่าที่จะเป็นเรื่องของรัฐบาล ท่านออกพระราชบัญญัติมา ๒ ฉบับ กฎกระทรวงไม่ตรงกัน ท่านก็ควรจะแก้ไขที่กฎกระทรวงนี้เดี๋ยวเท่านั้น ทำไมจะต้องมาเติมในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยกเว้นให้เขา ซึ่งใครอ่านตามนี้ไม่เข้าใจตามท่านกรรมาธิการเทอดพงษ์หรือครับ อ่านตามนี้จะต้องเข้าใจว่าเป็นการยกเว้นเลยครับ เมื่ออีกที่ท่านบอกกระผม ท่านประธานที่เคารพ จนกว่าจะสิ้นสภาพของตัวฉันนี้ไม่มีสิ้นหรือครับ กระผมรับรองไม่มีสิ้นครับตัวฉันนี่ก็ต่อใหม่ บ้ายข้าง ๆ ท่านฝันหวานเลย ฟันเมื่อไรก็ได้ ที่จดทะเบียนกันไว้นั้นล่ะครับจะไม่มีสิ้นสภาพ จะไม่หมด แล้วท่านเขียนไว้อย่างนี้เป็นช่องว่างต้องวกไปหากรรมการขนส่งที่จะหา কিনหาประโยชน์ ถ้าเขียนไว้อย่างนี้กฎหมายของท่านเพราะฉะนั้นอันนี้กระผมคิดว่าน่าจะพิจารณาให้ติดต่อกฎกระทรวง ๒ ฉบับ ระหว่างพระราชบัญญัติรถยนต์กับพระราชบัญญัติการขนส่งไม่ตรงกัน ท่านน่าจะตั้งเป็นข้อสังเกตให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาไปยังรัฐบาล ให้แก้กฎกระทรวงเสีย กระผมว่าจะง่ายกว่า ท่านไปเติมเข้าไป มองลักษณะให้อภิสัทธ์คนที่ทำผิดกฎหมาย เป็นข้อสังเกตครับ คณะกรรมาธิการมีอำนาจตั้งข้อสังเกตในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้รัฐบาลว่าปัญหาที่ขนาดแตกต่างกัน เมื่อตอนพระราชบัญญัติรถยนต์ขึ้นอยู่กรมตำรวจนั้น มีกฎกระทรวงอย่างหนึ่ง แต่พอขึ้นมาพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ปี ๒๕๒๒ กฎกระทรวงอีกอย่างหนึ่ง ควรจะให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงคมนาคมแก้กฎกระทรวงให้สอดคล้องต้องกันเสีย ก็ไปได้สวยไปด้วยเซลล์ ขอขอบคุณครับ

นายหอม ทองประเสริฐ (ระยอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายหอม ทองประเสริฐ ส.ส. จังหวัดระยอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๐ ซึ่งกระผมได้เสนอไปนั้นเป็นเรื่องที่กระผมได้เสนอเอง เพราะปัญหาความเดือดร้อนนั้นกระผมได้ทราบดี จากเดิมนั้นเคยอยู่กรมตำรวจ เราดีทะเบียนได้ทุกปี พอครั้งมาประกาศใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ นั้นเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน รถที่เคยดีทะเบียนที่กรมตำรวจมาเป็นเวลาถึง ๑๐ ปี ๒๐ ปี พอประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้แล้วดีไม่ได้ แล้วกระเบที่กว้างยาวไปข้างละ ๓ เซ็นต์ ๕ เซ็นต์เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น

เรื่องนี้พวกเจ้าของรถยนต์ก็ได้ร้องเรียนมาทางกรมการขนส่งทางบกขอให้แก้ไขกฎ-
 กระทรวง แต่กรมการขนส่งทางบกไม่ยอมแก้ไขมีทางเดียวที่จะให้เจ้าของรถยนต์ไปตัด
 ส่วนที่กว้างยาวทิ้งไปเท่านั้น เพราะฉะนั้นทางกรมการขนส่งทางบกก็ได้อนุโลมให้ดี
 ทะเบียนอีก ๑ ปี ซึ่งในขณะนั้นเขาอนุโลมให้ ๑ ปี พอครบ ๑ ปีแล้วต้องให้ไปตัดทิ้งอีก
 แต่ในทางข้อเท็จจริงแล้วเจ้าของรถยนต์ไม่ยอมไปตัด อย่างไรก็ตามก็ตัดไม่ได้ครบส่วนเกิน ๓
 เซ็นต์แล้วก็ยาวไปบางที่ ๕ เซ็นต์ ๑๐ เซ็นต์ ไม่ได้สร้างปัญหาความเดือดร้อนในด้านการ
 จราจรหรือการขนส่งทางบกเลย ส่วนที่เกินนั้นไม่เคยไปเฉียวไม่เคยไปทำความเดือดร้อน
 ให้แก่ประชาชนผู้สัญจรไปมาทางถนน ปราบกฏว่ารถยนต์ที่โดนกันนั้นส่วนใหญ่แล้วจะตัด
 กันเต็มหน้าตายกันไปหลาย ๆ ศพ เพราะฉะนั้นปัญหานี้ไม่เป็นปัญหาที่หนักใจ และทาง
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้เสนอต่อสภาว่า ถ้าอย่างนั้นก็เปิดโอกาสให้คนที่ยังไม่ได้ต่อ
 ขณะนี้จะต่อขึ้นภายหลังได้นั้น เรื่องนี้กระผมขอเรียนยืนยันว่า เป็นไปไม่ได้ เพราะหลัง
 จากที่ประกาศใช้กฎหมายนี้แล้ว รถที่ถูกต้องตามมาตรฐานของกรมการขนส่งชาติได้หมด
 เวลานี้ไม่มีปัญหา แต่รถที่มีขนาดกว้างยาวหรือต่อช่วงแฉกชิอะไรพวกนี้ไม่ได้สเปคเขา
 เขาไม่ยอมตีให้เลยครับ รถประเภทนี้จะอยู่ในบัญชีเขา เพราะฉะนั้นปัญหานี้ไม่เป็น
 ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะต้องหนักใจ และรถประเภทนี้ส่วนใหญ่จะใช้อยู่ในชนบท
 ทั้งนั้น ที่วิ่งจากต่างจังหวัดเข้ากรุงเทพ ฯ หรือจากกรุงเทพ ฯ ไปต่างจังหวัดนั้น
 รถประเภทนี้ไม่มีครับ ส่วนใหญ่รถที่วิ่งรับการขนส่งเป็นอาชีพนั้น จะเป็นรถที่ได้มาตร-
 ฐานจริง ๆ ถ้าไม่ได้มาตรฐานจริง ๆ แล้วไม่สามารถที่จะมาวิ่งรับจ้างบรรทุกขนส่งสินค้าได้
 เพราะฉะนั้นปัญหานี้ไม่เป็นปัญหาเดือดร้อน และถ้าหากว่าไม่แก้ เป็นกฎหมายไว้อย่างนี้ก็
 เป็นปัญหาเกิดช่องว่างทำให้เจ้าหน้าที่ขนส่งปฏิบัติโดยมิชอบได้ ถ้าไม่เขียนตามที่คณะ-
 กรรมการเขียนไว้ที่มาเพิ่มเติมข้อความจากที่กระผมได้เสนอไว้ก่อนนั้น กระผมเห็นว่า
 เป็นการถูกต้องและเหมาะสมที่สุด ถ้าไม่เขียนเพิ่มเติมไป เจ้าหน้าที่ขนส่งทางบกจะถือ
 โอกาสในเมื่อเอากระบะกว้างยาวไม่ได้ก็จะหันมาเล่นกับแฉกชิ เพราะฉะนั้นปัญหานี้เป็น
 ปัญหาที่น่าจะผ่อนผันได้ และท่านบอกว่าจะเปิดโอกาสให้รถที่กระทำความผิดให้ถูกต้อง
 ตามกฎหมาย ความจริงเรื่องนี้สภาฯก็ได้พิจารณา อารุขปิ่นเถื่อน เราเคยยอมรับว่าใคร

๕๐๘

มีปืนอยู่ที่ไหนซึ่งยังไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ที่เรียกว่า ปืนเถื่อน รัฐบาลก็ยอมให้อุ่นโหลมเอาปืนเถื่อนมาจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย เราก็คเคยกระทำกันมาแล้ว และก็ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างก็คงจะเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นรถยนต์ประเภทที่ว่ากว้างยาวไปตามที่พิจารณากันอยู่นี้ ไม่ได้เป็นปัญหาทำให้สังคมหรือทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้รับความเดือดร้อนเลย กลับจะเป็นผลดีและคิดว่าปัญหาารถกว้างยาวนี้คงไม่มีแล้ว คนที่จะต่อตัวถังใหม่หลังจากที่เราประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ไปแล้วก็ทำไม่ได้ ใครจะไปทำกระบะกว้างแล้ว สมมติว่า ๒ เมตร ๒๐ เซ็นต์ จะไปต่ออีก ๑๐ เซ็นต์ ต่อได้หรือไม่ครับ จะต้องรื้อโครงสร้างทั้งหมดไปวางไม้ตามแฉะซี ตัวถัง และก็เลื่อนกระบะ. กระผมคิดว่าไม่ต้องอธิบายมากก็คงจะเข้าใจ จะไปไปข้างละ ๓ เซ็นต์ ๕ เซ็นต์ หรือไปไปด้านหลังอีก ๑๐ เซ็นต์ ทำไม่ได้ครับ ในทางข้อเท็จจริง ถ้าจะทำได้ก็ต้องรื้อหมด ส่งไม้มาได้ขนาด เช่นว่าจะต่อไปอีก ๑๐ เซ็นต์ จากเดิม ๒ เมตร ๒๐ เซ็นต์ก็ต้องส่งไม้มา ๒ เมตร ๓๐ เซ็นต์อะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเรื่องนี้ไม่น่าจะต้องสงสัยนะครับ แต่ดิแล้วครับที่ซักถามเพื่อความเข้าใจ เพราะฉะนั้นในทางข้อเท็จจริงเป็นไปไม่ได้ และที่กระผมกราบเรียนชี้แจงมานั้นก็คิดว่าคงจะมีความเข้าใจกันมากพอสมควรและก็คงจะให้ผ่านไปได้ เพราะเวลานี้รถประเภทนี้มีอยู่ในประเทศไทยประมาณหมื่นกว่าคันกำลังรอคอยผลการพิจารณากฎหมายฉบับนี้อยู่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดตั้งใจ จะให้ลงมติหรือไม่ครับ ถ้าไม่มีมติใจลงมติ

นายมิชย์ ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถึงเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๐ ที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นนี้แล้ว ก็คิดว่าเป็นเจตนารมณ์ที่ชอบด้วยเหตุผล แต่บังเอิญร่างมาตรา ๑๐ ที่เขียนไว้นี้อาจจะแปลความไกลไปกว่าที่ท่านต้องการได้ ที่กระผมว่าเจตนารมณ์ของท่านมีเหตุผล ก็เพราะว่าสมัยก่อนนั้นก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติการขนส่ง ๒๕๒๒ ออกมานั้น มีรถหลายชนิดที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์แล้วไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถเหล่านั้นในขณะที่อยู่ภายใต้บังคับ

กฎหมายรถยนต์นั้น สามารถที่จะแก้ไขตัดแปลงได้บางส่วน โดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อแก้ไขตัดแปลงไปแล้ว เมื่อจำเป็นที่จะต้องโอนมาจดทะเบียนตามกฎหมายขนส่งก็ไม่สามารถที่จะจดทะเบียนได้ เพราะได้มีการกำหนดกฎกระทรวงให้มีขนาดและสัดส่วนผิดแผกไปจากที่ยอมรับได้ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ในกรณีอย่างนั้นเราคงจำเป็นต้องยอมรับให้เขาจดทะเบียนได้ ถ้าการแก้ไขตัดแปลงนั้นเป็นการแก้ไขตัดแปลงที่ชอบด้วยกฎหมายในขณะนั้น แต่บังเอิญร่างที่เขียนมานี้ทำให้เข้าใจเป็นอย่างอื่นไปได้ กระผมจะขอประทานเสนอเพื่อโปรดพิจารณาว่าจะแก้ไขเป็นอย่างนี้เพื่อให้ตรงตามเจตนารมณ์จะได้หรือไม่ กระผมจะลองอ่านซ้ำ ๆ เป็นว่า “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามีการแก้ไขตัดแปลงโครงสร้าง หรือขนาดสัดส่วนของตัวถังกว้างหรือยาวกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และการแก้ไขตัดแปลงนั้นกระทำโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นรถที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๗๑” ถ้าแก้อย่างนี้ก็ตรงตามเจตนารมณ์ของท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่ อ่านเฉพาะตอนที่แก่นะครับ บรรทัดแรกไม่แก้เลย บรรทัดที่ ๒ คำว่า “ซึ่งมี” นั้นแก้เป็นว่า “ถ้ามี” แล้วต่อว่า “การแก้ไขตัดแปลงโครงสร้างหรือ” แล้วไม่แก้เลยในบรรทัดนี้ มาบรรทัดที่ ๓ หลังจากคำว่า “พ.ศ. ๒๕๒๒” เติมว่า “อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และการแก้ไขตัดแปลงนั้นกระทำโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นรถที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๗๑” กระผมอ่านทวนนะครับ “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามีการแก้ไขตัดแปลงโครงสร้างหรือขนาดสัดส่วนของตัวถังกว้างหรือยาวกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และการแก้ไขตัดแปลงนั้นกระทำโดยชอบตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นรถที่ถูกต้องตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๗๑”

๕๑๐

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายมนตรี พงษ์พานิช กรรมาธิการ ทางคณะกรรมการได้หารือกันแล้วก็ด้วยความ ขอบคุณต่อท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เราเองเป็นสมาชิกสภาอยู่ด้วยกัน ๑๙ คน คือน้อมรับความคิดเห็นของสมาชิกทั้ง ๓๐๑ คน ด้วยความเคารพ ซึ่งหน้าที่ที่เรา ได้กระทำไปนั้นก็ได้กระทำไปอย่างสุดความสามารถ ถ้าท่านสมาชิกเห็นด้วยและได้ท้วงติง มา บางครั้งคณะกรรมการก็อาจจะชี้แจงได้ไม่เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งนัก และตามที่ท่าน สมาชิกคุณหอม ทองประเสริฐ ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนาม ได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ กระผมเข้าใจว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายก็คงจะเข้าใจตามที่ท่านสมาชิกผู้นั้นได้ชี้แจงแล้ว คณะ กรรมการเห็นว่าข้อความที่เพิ่มเติมเข้ามานี้รัดกุมดีมีความหมายให้ผู้ที่จะทำให้รถซึ่งจะไป จดทะเบียนใหม่ ต้องการที่จะต่อเพิ่มเติมเข้าไปที่จะทำผิดกฎหมายนั้นไม่สามารถจะกระทำ ได้ ยกเว้นแต่เฉพาะรถที่ได้เคยจดทะเบียนไว้แล้ว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงขอ น้อมรับข้อความนี้ แล้วขอแก้ไข ขอความเห็นจากสภาแห่งนี้ว่าถ้าหากยินยอม เราก็จะขอ แก้ไขตามนี้ครับ ขอบพระคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะแก้ไข อย่างไร

นายมนตรี พงษ์พานิช (กรรมาธิการ) : แก้ไขตามที่รัฐมนตรีเสนอเมื่อกี้ นี้ ครับ อ่านจะเป็นข้อความแบบนั้นนะครับ “บรรดารถที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย รถยนต์ไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” อันนี้ไม่ได้แก้ะครับ ต่อไปจะแก้ “ถ้ามีการแก้ไขดัดแปลงโครงรถหรือขนาดสัดส่วนของตัวถังกว้างหรือยาวกว่าที่กำหนดใน กฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และการแก้ไขดัดแปลงนั้นกระทำได้ โดย ชอบตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ที่ใช้บังคับในขณะนั้น ให้ถือว่าเป็นรถที่ถูกต้องตามกฎหมาย กระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๑”

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน ก็เห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติม ความจริงกระผมก็ตั้งใจว่าจะไม่พูด

ที่นี้กระผมยังติดใจคำพูดของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมที่ท่านให้ข้อสังเกตไว้ ในเมื่อท่านแก้ คือท่านแก้ไขตามที่เราแก้ไปเมื่อครั้ง กระผมเกรงว่าจะจะเป็นปัญหาจริงอยู่ส่วนใหญ่ปัญหากรอบนอกอาจจะไม่มีปัญหาในต่างจังหวัด ที่นี้เมื่อครั้งข้อสังเกตของท่านก็คือว่ารถที่อยู่ในกรุงเทพมหานครในขณะนี้เริ่มแรกมาจากทางตำรวจ คือไม่ได้เป็นรถขนส่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย ก็มีรถ ๒ แถว รถอะไรต่ออะไร พูดกั้นตรง ๆ อย่างนี้ดีกว่า ที่นี้ก็มาขัดแย้งกับรถเมล์ใหญ่ ถึงต้องทำเส้นทางของรถเมล์ขึ้นมาโดยเฉพาะ ที่นี้เมื่อเรายอมรับอย่างนั้นขึ้นมา คือหมายความว่าทางรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมท่านจะแก้ไขปัญหาการคมนาคมในกรุงเทพมหานครได้หรือไม่ เพราะเมื่อยอมรับก็แสดงว่ายอมรับให้รถเมล์ต่าง ๆ รถเล็กต่าง ๆ ที่ทำตัดแปลงสภาพมาเป็นรถโดยสาร ไม่อยู่ในมารยาท ขับสูดสูดขึ้นมากลางรถเหล่านี้ส่วนใหญ่ จริงอยู่อาจจะไม่ใช่เป็นของบริษัทอาจจะมาเป็นตัวบุคคลตัดแปลงขึ้นมา แต่เมื่อทางสภายอมรับเขาขึ้นมา กระผมอยากทราบว่าทางกระทรวงคมนาคมท่านเห็นพุดเมื่อครั้งนั้นว่าเสี่ยงประมาณ เสียอะไรต่ออะไร รถติดอะไรต่ออะไร แต่ถ้ายอมรับรถขึ้นมานี้ปี รถต่าง ๆ นี้ถูกต้องตามกฎหมายหมด รถเมล์ทั้งหลายที่อยู่ในประเทศนี้ถูกต้องตามกฎหมาย นี้กระผมมีข้อข้องใจตรงนี้มีปัญหาหรือไม่ให้ข้อสังเกต กระผมก็อยากจะถามทางท่านรัฐมนตรีด้วยครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมพิภพ อะสีติรัตน์ กรุงเทพมหานคร กรรมาธิการ กระผมอยากจะขอเรียนที่ว่าเพิ่มความในมาตรา ๑๐ อย่างนี้ กระผมไม่ขัดข้องนะครับ คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง แต่ว่าเราจะเพิ่มความเป็นมาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๑๖๕ วรรคสอง หรือว่าจะเพิ่มเป็นมาตรา ๑๐ ถ้ามาตรา ๑๐ จะเพิ่มต้องเขียนข้อความใหม่ เป็นต้นว่า มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖๕ ทวิ แล้วจึงมาตรา ๑๖๕ ทวิ ข้อความอย่างที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเมื่อครั้งจะเพิ่มเป็นมาตรา ๑๐ เฉย ๆ ไม่ได้ครับ แต่ถ้าทางที่ถูกต้องแล้วไม่ต้องเพิ่มเป็นมาตรา ๑๐ ก็ได้ใช้ข้อความในมาตรา ๑๖๕ วรรคสองนั่นเอง เพิ่มเป็นวรรคสองเข้าไป คณะกรรมาธิการก็จะขอเป็นมาตรา ๑๖๕ วรรคสอง ข้อความเมื่อครั้ง

๕๑๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าอันนี้ก็เป็นการเพิ่มเติมข้อความตามที่คณะกรรมการขอเพิ่ม ตามที่อ่านให้ฟังเมื่อครั้ง ก็เป็นการเพิ่มขึ้นมา ไม่ใช่เป็นการเพิ่มมาตรา ๑๐ ก็ถือว่าเป็นวรรคสองไป ถือว่าเป็นอย่างนั้น เพราะว่าเป็นเรื่องต่อจากอันต้นมา เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะถามที่ประชุมเลยว่า จะยอมให้เพิ่มตามที่คณะกรรมการได้ขอเพิ่มตามที่อ่านเมื่อครั้ง ซึ่งมีข้อความแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อยนั้นบ้างหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรเพิ่มตามที่คณะกรรมการขอเพิ่ม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรให้คณะกรรมการเพิ่ม โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรดแจ้งว่าที่ประชุมลงมติให้เพิ่มข้อความตามที่คณะกรรมการขอเพิ่ม เพราะฉะนั้นก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ก็จะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรใช้บังคับเป็นกฎหมาย แล้วส่งวุฒิสภาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ส่งวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ๕.๑ พิจารณาญัตติ เรื่อง การนำอาวุธปืนติดตัวของประชาชน (นายประวิทย์ เนียรภาค กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ขอเชิญผู้เสนอแถลงครับ

นายประวิต เนียรภาค (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ เนื่องจากอุบัติเหตุของกระผมเกิดไปพร้อมกับของบรรดาเพื่อนสมาชิกอีก ๒ ท่านแล้วกระผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอุบัติเหตุของกระผมนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกันเป็นอย่างมาก กระผมอยากจะขอความกรุณาต่อท่านประธานและสภานี้ ให้หยิบยกปัญหาอุบัติเหตุของเพื่อน

สมาชิกอีก ๒ ท่าน กระทบต้องขอประทานโทษที่ต้องกล่าวนาม คือ ญาติแรกของคุณทรงธรรม บัญญัติ ส.ส. เชียงราย แล้วอีกญาติหนึ่ง ของคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ส.ส. จังหวัดสุโขทัย ขึ้นมาพิจารณาก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าคนละเรื่องนะครับ คนละเรื่อง อันของคุณนี่เรื่องตั้งกรรมการตั้งอะไร แต่ว่าที่นี้ของท่านทั้งสองนั้น เป็นเรื่องต้องใช้มติครึ่งหนึ่งของสมาชิก คนละเรื่อง ญาติคนละแบบกัน เอาเถอะครับ คุณแกลงเถอะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระทบขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๓๗ (๒) กระทบขอให้ยกระเบียบวาระอื่นขึ้นพิจารณา คือ ระเบียบวาระ ๕.๓ กับ ๕.๔ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองครบแล้ว ผมก็ขอรอถามมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนแปลงเลื่อนเอาญาติตามที่ผู้เสนอนั้นขึ้นมาพิจารณาก่อน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามระเบียบวาระเดิมไม่ควรเปลี่ยนแปลง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ เป็นไปตามระเบียบวาระเดิมไม่ควรเลื่อน

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กระทบขอเสนอให้นับใหม่ครับ เพราะว่าใกล้เคียงกัน ขอให้ท่านประธานได้พิจารณานับใหม่ และท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดยืนยันขึ้นรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

๕๑๖

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบแล้วครับ ก็
เป็นอันว่านับใหม่หะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผมขอความกรุณาถ้าเรียกชื่อ
ได้ก็จะดี ขอความกรุณาเถอะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่จำเป็นหรอกครับจะยุ่งยาก
ครับ ก็เป็นอันนับคะแนนใหม่ ก็ขอได้โปรดยื่นขึ้นหะครับ การลงคะแนนขอได้โปรด
ยื่นขึ้น ท่านผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ผู้เสนอญัตติเสนอ โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๕๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรเปลี่ยน
ระเบียบวาระ ให้เป็นไปตามระเบียบวาระเดิม โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้น ๘๐ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
เป็นไปตามระเบียบวาระเดิม

จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
จำสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กระผมดูผลการ
นับคะแนนแล้ว ผู้ให้เลื่อน ๕๕ คน ผู้ไม่ให้เลื่อน ๘๐ คน รวมแล้ว ๑๓๕ คน เกรงว่า
จะไม่ครบองค์ประชุม กรุณาให้เจ้าหน้าที่นับดูก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เจ้าหน้าที่นับครับ บาง
ท่านเขาอาจจะไม่ลงคะแนนบ้างก็ได้ มีผู้มาประชุม ๑๗๑ คนก็ครบเป็นองค์ประชุม ดำ
เนินการต่อไปเชิญผู้เสนอแถลงครับ

นายประวิต เนียรภาค (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประวิต เนียรภาค จากจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มการเมืองเกษตรสังคม ท่านประธาน
เนื่องจากภาวะการณ์ปัจจุบันที่กระผมได้ประสบมา ปรากฏว่าประชาชนผู้หากินโดยสุจริตใน
สัมมาอาชีพนั้น เมื่อเวลาเขาไปติดตามควายที่ขโมยได้ย่องลักของเขาไป หรือนำอาวุธติด

ตัวไปเนื่องจากการทำไร่ ทำนาของเขา เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจพบเห็นเข้าก็ดำเนินการจับกุมคุมขังบุคคลเหล่านั้นไปดำเนินคดี เป็นการสร้างรอยต่างปร้อยในวงการเจ้าหน้าที่ตำรวจและประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ประชาชนเหล่านั้นมักจะเข้าใจกันว่าตำรวจแกล้งจับเขาผู้สุจริตไปดำเนินคดี ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้เขาเป็นอย่างยิ่ง และยังมีเหตุผลหลายประการซึ่งกระผมและพวกจะได้เสนอเรียนต่อสภานี้ต่อไปว่า ในการพกพาอาวุธหรือนำอาวุธติดตัวไปไร่ไปนาดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนั้น สร้างความผิดหวังให้แก่เขาเป็นอย่างยิ่ง เพราะการขออนุญาตพกปืนนั้นขั้นต้นเราก็คยื่นคำขอไปว่า เพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สินอันเป็นผลประโยชน์ของเขา แต่เมื่อเขาได้นำไปนอนอยู่ในห้างนา กระท่อมนาอยู่กลางทุ่ง แม้แต่ในระหว่างที่เขาไปประกอบธุรกิจในทุ่งไร่นาของเขา นั้น บางทีมีเด็กเฝ้าห้างอยู่คนเดียว จากนาย ก. นำไปฝาก นาย ข. ถ้าหากเจ้าหน้าที่ไปพบก็มักจะจับกุมเขาในข้อกล่าวหาว่าเขาพกอาวุธผิดมือ และเรื่องเหล่านี้เป็นการสร้างรอยต่างปร้อยไว้ระหว่างตำรวจกับประชาชนเป็นอย่างยิ่งอย่างที่จังหวัดนครสวรรค์ของกระผม พวกที่มีรถยนต์แล้วรับซื้อข้าวเปลือกไปขายยังจังหวัดสุพรรณบุรีบ้าง ในเขตจังหวัดนครสวรรค์ของกระผมบ้าง ข้าวเปลือกคันรถหนึ่ง ๑๐ กว่าเกวียน ถ้าตีราคาเป็นเงินก็ ๒๐,๐๐๐—๓๐,๐๐๐ บาทหรือกว่านั้น ขากลับนำรถผ่านด่านเจ้าหน้าที่ตำรวจเขาก็จะตรวจคัน ทั่ว ๆ ที่เจ้าของรถนั้นนำปืนไว้ในกระเป๋างาน้ำรถ เจ้าหน้าที่ก็จับกุมเขาไปคุมขังดำเนินคดีในข้อหาว่าพกพาอาวุธผิด ไม่มีใบอนุญาตพกพา อย่างนี้เป็นต้น แล้วที่สำคัญที่สุดเหตุที่เกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้มีนาย ก. คนหนึ่ง ซึ่งกระผมจะสมมุติขึ้น ถูกขโมยย่องเบาลักควายเอาไปในเวลากลางคืน เขาก็ปลุกบรรดาญาติพี่น้องหรือพรรคพวกที่อยู่ใกล้เคียงกับเขาไปติดตามควายที่ขโมยได้ลักของเขาไป มันเป็นความช่วยของเขาเป็นอย่างยิ่งที่ขบวนการติดตามควายนั้นไปพบเจ้าหน้าที่สายตรวจซึ่งเป็นตำรวจชั้น เจ้าหน้าที่เหล่านั้นก็จับกุมเขามาในข้อหาที่มีความผิดว่าเขาพกพาอาวุธไม่มีใบอนุญาตพกพา จับกุมเขามาดำเนินคดีเหมือนเป็นการเปิดโอกาสให้ขโมยที่ลักควายเขาได้นำควายหนีไปได้สะดวกขึ้น และพวกเขาเหล่านั้นแทนที่จะติดตามควายต่อไปก็ไม่มีโอกาสกลับมาเป็นผู้ต้องหาของตำรวจเสีย โดยเหตุนี้เองละครับกระผมจึงอยากใคร่จะขอความกรุณาว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อจะจับกุมบุคคลใดในข้อหาที่กระผมได้กราบเรียนมานี้แล้วก็ขอ

๕๑๘

ได้โปรดใช้ดุลพินิจพิจารณาให้รอบคอบ สิ่งที่กระผมได้กราบเรียนต่อที่ประชุมและต่อท่านประธานสภานี้เป็นเหตุผลเพียงบางส่วนเท่านั้น ที่มากไปกว่านี้ยังมีอีกมากมาย ซึ่งบรรดาท่านสมาชิกที่ได้ร่วมเสนอญัตตินี้กับกระผมจะได้เรียนเสนอต่อสภา เพื่อให้ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่านรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ และกระผมไม่เข้าใจว่าเมื่อประมาณอาทิตย์ที่แล้วนี้เอง กระผมอ่านหนังสือพิมพ์รายวันฉบับหนึ่งเป็นคำสัมภาษณ์ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่า ทางรัฐบาลมีแนวนโยบายที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนเข้าพิจารณาในสภาอีกครั้งหนึ่งโดยกำหนดไว้ว่า บุคคลใดพกพาอาวุธไปจะมีโทษได้รับโทษสถานหนัก กระผมไม่เข้าใจครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจจะมีเจตนาดีต่อบ้านต่อเมืองมากมาย แต่ว่าในความรู้สึกของกระผมที่เป็นตัวแทนของบรรดาประชาชนในฐานะผู้แทนราษฎรนั้น กระผมคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนคนไทยทั่วประเทศนั้นมีส่วนสัมพันธ์กันน้อยมาก ไม่คุ้มกันอย่างยิ่ง ส่วนสัมพันธ์ไม่สมดุลงันเคยเหตุผลที่ว่าประชาชนที่อยู่เนชเนชบทีเนชเยบี่เขาเยเขา เนท่งเว่ท่งน เนน เขาจะหวังพึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้ ทั้งนี้กระผมไม่ได้หมายถึงว่าเจ้าหน้าที่เหล่านั้นหย่อนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของเขาแต่โดยเหตุที่เราต้องยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ตำรวจกับประชาชนมีส่วนสัมพันธ์ไม่เท่ากันโดยเหตุที่ตำรวจจะให้ความคุ้มครองในสวัสดิภาพหรือสวัสดิการต่อประชาชนนั้นมีน้อยมาก ด้วยเหตุนี้กระผมไม่เข้าใจว่าทำไมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการพระราชบัญญัติฉบับดังที่กระผมได้กราบเรียนนี้จึงมีความเห็นเช่นนั้นจริงอยู่ใจผู้ร้ายที่มีอาวุธในราชการสงครามมาใช้呢 อันนี้กระผมไม่เถียง กระผมอยากจะให้เป็นเช่นนั้นหรือถ้าหากว่ากฎหมายนี้จะให้ประชาชนที่มีอาวุธปืนเก็บไว้ในบ้านกราบเรียนเถอะครับ ท่านประธานก็เป็นผู้แทนจังหวัดตาก สภาพสิ่งแวดล้อมจังหวัดตากกับจังหวัดนครสวรรค์ของกระผมนั้นคงจะมีสภาพคล้ายคลึงกัน มีหลายรายในจังหวัดตากของท่านประธานจะมีหรือไม่กระผมไม่ทราบ แต่ในจังหวัดอุทัยธานี จังหวัดนครสวรรค์ของกระผมปรากฏว่าประชาชนที่มีปืนไม่กล้าที่จะพกพาอาวุธปืนออกนอกบ้านได้แล้ว เอาเก็บไว้ในบ้านเฉย ๆ เขาก็ต้องไปประกอบอาชีพยังทุ่งไร่ทุ่งนา บางครั้งก็เก็บไว้ที่บ้านหรือมีเด็กเล็กๆ ที่เฝ้าบ้านอยู่ เด็กเหล่านั้นอาจจะง่วงนอนหลับไปหรือหิวขนมอาจไปซื้อขนมนอก

บ้าน ขโมยก็ถือโอกาสในระหว่างเด็กไปทำธุระกิจนอกบ้านปล่อยให้บ้านไม่มีคนเฝ้าดูแลรักษา
นั้น เขาก็เข้าไปปล้นทรัพย์สินแล้วก็ขโมยปืนไปเสียด้วยอย่างนี้เป็นต้น กระผมก็อยากจะ
กราบเรียนต่อสภานี้และต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยและท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้โปรดทราบ
ในปัญหานี้ไว้ด้วย ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ กระผมคิดว่าบรรดาสมาชิกที่ได้ร่วมเสนอญัตตินี้
กับกระผมจะได้เรียนชี้แจงต่อสภานี้เพื่อความเข้าใจอันถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอกราบ
ขอบพระคุณครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
กระผมต้องขอประทานอภัยที่ต้องเอย่นาม คือคุณประวิติ เนียรภาค ได้เสนอญัตติเรื่อง
การนำอาวุธปืนติดตัวของประชาชนเข้ามาพิจารณาในสภานี้ ก่อนอื่นกระผมอยากจะ
ประทานกราบเรียนท่านประธานก่อนว่า คำว่า “อาวุธปืน” นั้นโดยสภาพแล้วเป็นวัตถุ
ซึ่งมีอันตรายอยู่ในตัว เมื่อเป็นเช่นนั้นทางราชการจึงได้ออกพระราชบัญญัติกำหนดให้มี
และใช้อาวุธปืนโดยให้มีการขออนุญาตต่อทางราชการ เมื่อปรากฏว่าราษฎรทั้งประเทศ
นั้นได้ขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัวอยู่เกือบทั่วไปทุกจังหวัด ไม่ว่าในท้องถิ่นชนบทก็มี
อาวุธปืนติดตัวอยู่ ปัญหาอยู่ที่ว่าราษฎรเหล่านั้นเมื่อขออนุญาตมีอาวุธปืนแล้ว เขาเอา
ไว้ทำไม ปัญหาข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่าราษฎรมีความประสงค์ต้องการอยากจะมีอาวุธ
ปืนเหล่านั้นไว้เพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน นี่คือวัตถุประสงค์โดยทั่วไปของราษฎรทั้ง
ประเทศ และไม่มีราษฎรคนใดซึ่งมีความปรารถนาที่จะเอาอาวุธปืนนั้นไปเช่นฆ่าผู้หนึ่ง
ผู้ใดโดยไม่มีเจตนาจำเป็น เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏอย่างนี้
ก็เป็นความจำเป็นที่ราษฎรมีอาวุธปืนโดยชอบด้วยกฎหมายแล้วจะต้องนำอาวุธปืนเหล่านี้
ติดตัวไปเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน แต่ข้อจำกัดเหล่านี้ก็ปรากฏชัดแจ้งต่อประชาชน
ทั้งประเทศ เมื่อคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ให้เพิ่มเติมข้อความ
ในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๒ จำกัดสิทธิราษฎรผู้มีและใช้อาวุธปืนไม่ให้นำอาวุธปืนที่
ตัวมีอยู่โดยชอบด้วยกฎหมายนั้นติดตัวไปเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สินได้ ทั้ง ๆ ที่กฎหมาย

อาญาก็ได้บัญญัติความผิดไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ได้นำอาวุธปืนซึ่งได้รับอนุญาตพกพาไปในที่สาธารณะหรือในที่มึนงานรื่นเริงก็มีความผิดปรากฏชัดแจ้งอยู่ ก็สามารถที่จะจับกุมคุมขังลงโทษได้ นี่คือขั้นตอนในการกลั่นกรองกรณี ซึ่งราษฎรนำอาวุธปืนไปโดยไม่มีใบพกพาติดตัวโดยชอบด้วยกฎหมาย ท่านผู้เป็นประธาน เมื่อความเป็นจริงปรากฏอย่างนี้ ความเดือดร้อนของราษฎรทั้งประเทศจึงเกิดขึ้นในกรณี ซึ่งราษฎรผู้ยากไร้ได้นำอาวุธปืนติดตัวไปเพื่อติดตามโค กระบือ หรือติดตามโจรผู้ร้าย ก็ถูกเจ้าหน้าที่จับกุม คุมขัง นำมาดำเนินคดีโดยอ้างว่าไม่มีใบอนุญาตพก ซึ่งทั้ง ๆ ที่ราษฎรก็อ้างเหตุว่า มีเหตุจำเป็นจึงได้นำอาวุธปืนติดตัวไป เพราะติดตามโจรผู้ร้าย ติดตามโค กระบือ ซึ่งถูกโจรผู้ร้ายลักเอาไป แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็หาทางกลั่นแกล้งราษฎรได้โดยบอกว่าให้รับสารภาพเสียดี ๆ ว่านำอาวุธปืนไปนี้ไม่มีเหตุอันสมควร รับแล้วจะง่าย รับสารภาพเสีย ราษฎรผู้ไม่รู้เรื่องราวก็รับสารภาพไป ผลปรากฏว่าเมื่อคดีถึงโรงศาล ราษฎรจะต้องถูกลงโทษจำคุกคนละ ๙ เดือนฐานรับสารภาพนะครับ ลดแล้วกึ่งหนึ่งตามมาตรา ๗๘ จำคุก ๙ เดือน ซึ่งผู้พิพากษาเองก็รู้สึกตะขิดตะขวงใจไม่เข้าใจนโยบายที่แท้จริงของรัฐบาลว่าจะเอาอย่างไร จะให้ความผ่อนปรนราษฎรเพียงใดหรือไม่ ผู้พิพากษาผู้หนึ่งบัลลังก์ก็อาศัยข้อกฎหมายดำเนินไปตามขั้นตอนเท่านั้น จะช่วยราษฎรมากกว่านั้นก็ยอมทำไม่ได้ นี่คือความเป็นจริง ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะเรียนด้วยว่า ในการที่จะปราบปรามโจรผู้ร้ายก็ดี ในการที่จะปราบปรามอาชญากร อาชญากรรมไม่ให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ ไม่ใช่อยู่ที่การพกพาอาวุธปืน กระผมอยากจะเรียนท่านว่า อยู่ที่ กระผมจะต้องประทานอภัยที่ใช้คำไม่สุภาพ อยู่ที่สันดานของบุคคล ซึ่งมีสันดานเป็นโจรอยู่แล้วต่างหาก เพราะฉะนั้นกระผมไม่เข้าใจเลยว่าทางรัฐบาลซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านบอกว่า ถ้าหากไม่ให้ราษฎรพกพาอาวุธปืนแล้วจะลดคดีฆ่าแกงลงได้ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานด้วยว่า การฆ่าแกงกันเกิดอยู่ทุกวันนี้ นอกเหนือจากประชาชนไม่มีสิทธิที่จะเอาอาวุธปืนป้องกันตัวแล้ว ก็ยังมีสิ่งแหวดล่อมหลายอย่างเป็นเครื่องบีบบังคับและเร่งเร้าให้มีการฆ่ากันตายเกิดขึ้น เช่นการขัดผลประโยชน์กันในทางด้านการค้า เศรษฐกิจ และการเมืองก็มีส่วนที่จะโน้มน้าวให้มีการเช่นฆ่ากันในบ้านเมืองนี้ ไม่ได้อยู่ที่การพกพาอาวุธปืนหรือว่าพกหรือไม่พก กระผมจะ

เรียนท่านประธานว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลมีเจตนาธรรมณ์ที่แท้จริงต้องการอยากจะปราบปรามโจรผู้ร้ายทั่วประเทศ ให้เกิดความสงบราบคาบจริงแล้ว ประเด็นสำคัญไม่ได้อยู่ที่การพกพาประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่ารัฐบาลจริงใจหรือไม่ละ ถ้ารัฐบาลจริงใจก็ประกาศยกเลิกไม่ต้องให้มีการใช้และมีอาวุธปืนทั่วประเทศ ไม่มีการขายอาวุธปืนทั่วประเทศให้ราษฎร ใครมีอาวุธปืนก็ให้รีบเอากลับมา ทำลายทิ้งเสีย หรือจ่ายเงินชดเชยไป ให้ราษฎรทั่วประเทศไม่มีปืน แต่ปัจจุบันนี้หาเป็นเช่นนั้นไม่ ให้ราษฎรซื้อปืนได้ อนุญาตให้มีได้ แต่ไม่ให้ใช้ก็เหมือนกับว่าให้ราษฎรซื้อไม้ค้อนอันหนึ่งไปเฝ้าบ้าน จะมีประโยชน์อะไร เมื่อเป็นเช่นนั้นกระผมเองเห็นเจตนาธรรมณ์แล้วก็เหมือนกับว่ารัฐบาลจะปกป้องเจ้าของร้านปืนเอาไว้ ซึ่งอยู่หลังกระทรวงมหาดไทยว่าต่อไปนี้ คุณชายปืนขายได้แต่พกพาไม่ได้ ถ้าหากว่าเลิกไปเสียไม่ต้องมีการขายปืน ให้มีได้แต่เจ้าหน้าที่บ้านเมือง คือเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองอย่างปลัดป้องกันอย่างนี้ การเข่นฆ่ากันในบ้านเมืองก็จะจับผู้ร้ายได้ง่าย เพราะถ้าหากมีการยิงราษฎรตาย ก็แน่นอนละครับ ต้องเป็นตำรวจ ไม่เป็นตำรวจก็เป็นปลัดอำเภอ พุดกันง่ายแล้วหาผู้ร้ายได้ง่าย กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผ่านท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรว่า ถ้าหากมีความจริงใจต้องการอยากจะปราบปรามการอลเวง การเข่นฆ่าในบ้านเมืองนี้ ท่านออกกฎหมายเถอะครับรับปืนทั่วประเทศ อย่าให้ราษฎรมีอาวุธปืน ท่านอย่าลืมนะครับ โจรผู้ร้ายเขาไม่ได้อาศัยกฎหมายนี้ในการพกพา ไม่ได้อาศัยกฎหมายนี้ในการที่จะมีปืนหรือไม่มีปืน ผู้ร้ายเขาไม่กลัวหรอกครับ ถ้าจะมีเสียอย่างกฎหมายควบคุมไม่ถึง เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านว่า อาวุธปืนร้ายแรงที่กระจายอยู่ในหมู่บ้าน ตำบลต่าง ๆ มากมายนักถึงจะออกกฎหมายพกพา มีโทษถึง ๒๐ ปี ดังที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านได้ให้สัมภาษณ์ทางหนังสือพิมพ์ ไปกัดี กระผมเห็นว่าก็ยังคุมไม่ถึง ที่คุมไม่ถึงเพราะปืนเหล่านี้อยู่ในมือโจรแล้วไม่ใช่อยู่ในมือสุจริตชน เพราะเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วกฎหมายจะคุมถึงได้อย่างไร กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในประเด็นนี้ด้วย เพราะฉะนั้นด้วยความสุจริต ด้วยความเคารพในความคิดของท่าน และด้วยความเคารพที่ท่านมีเจตนาดีต่อบ้านเมือง กระผมก็อยากจะชี้ประเด็นที่ว่า การพกพาอาวุธปืนนั้น ถ้าหาก

เราทำตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างรอบคอบแล้ว โดยให้ราษฎรผู้สุจริตได้มีโอกาสถือปืนไปป้องกันตัวและทรัพย์สินของเขาก็จะทำให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่สามารถที่จะกลั่นแกล้งราษฎรผู้สุจริตได้ เมื่อเขาถือปืนไป เขาก็โดยมีกฎหมายคุ้มครองไว้ว่าถือได้ แล้วก็ไปแก้ประมวลกฎหมายอาญาเสียในข้อที่ว่าพกพาไปในเหตุอันไม่สมควรอะไรนี้เลิกไปเสียที ถ้าหากทำอย่างนี้แล้วกระผมเชื่อเหลือเกินว่าการเข่นฆ่ากันก็จะลดลง เพราะมีการควบคุมกันอย่างทั่วถึง กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า การเข่นฆ่ากันราษฎรสุจริตไม่มีใครคิดจะฆ่าใครหรอกครับ การฆ่ากันที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองมีแต่พวกทรชนทั้งสิ้น ผู้มีใจเหี้ยมโหดทารุณและพวกเหล่านี้มีปืนอยู่ในมือแล้ว แต่เจ้าหน้าที่บ้านเมืองไม่สามารถที่จะสำรวจหรือติดตามเอามาได้ อันนี้คือความจริง เพราะฉะนั้นถ้าเราจะแก้กันในหลักโดยกฎหมายแล้ว กระผมอยากจะประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ก็สมควรที่จะให้ราษฎรเขามีโอกาสพกพาติดตัวไปเถอะครับ ให้เขาไป เมื่อให้เขามีได้ ใช้ได้แล้ว ไม่ให้เขาพกไปจะมีประโยชน์อะไร มันร้ายกว่าค้อนครับท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นถ้าหากให้เขามีและใช้ให้เขาพกไปได้ อย่างนี้ซิครับจึงจะเป็นการให้สิทธิราษฎร ไม่เป็นการลิดรอนสิทธิ แต่ถ้าหากไม่ให้เขาพกก็อย่าให้เขามีเขาใช้ ให้รัฐบาลออกกฎหมายมาริบทั้งหมด เหมือนประเทศอื่นที่เขาทำ ริบทั้งหมด อย่าให้ร้านค้าปืนได้ประกอบอาชีพป็นต่อไป เอาอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ รัฐบาล กระผมเห็นด้วยทุกประการ นี่แหละครับคือความคิดสุจริตของกระผมอาจจะก้าวร้าวท่านบ้างก็ขออภัยให้ท่านคิดว่าเป็นความคิดสุจริตของผู้แทนราษฎรคนหนึ่งซึ่งมาจากชนบทเท่านั้น กระผมขอให้ความคิดเห็นต่อสภาเพียงเท่านี้ กระผมขอขอบคุณครับท่านผู้เป็นประธาน

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมชื่อประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก ในญัตติที่ท่านผู้มี้เกียรติได้เสนอเข้ามาในสภานี้ กระผมเชื่อว่าปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรที่ได้ทราบจากการที่พกพาอาวุธออกไปสู่ในที่สาธารณะหรือในที่ชุมชน จะโดยมีเหตุความจำเป็นหรือไม่จำเป็นอย่างไรนั้น ได้ถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รักษากฎหมายนี้ แล้วก็ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบปรับราษฎรผู้พกพาอาวุธเหล่านี้ให้เป็นที่เดือดร้อน ความเดือดร้อนเหล่านี้กระผม

ก็ทราบดีว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบดีถึงปัญหาเหล่านี้ จนกระทั่ง ๒ ข้างหนึ่งแทบจะไม่มีที่จะใส่เสียงของประชาชนเหล่านี้แล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่ เราจะต้องลุกขึ้นมาพูดกันให้ยาวความ ปัญหาความเดือดร้อนเดี๋ยวนี้กระผมอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ในฐานะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั่งอยู่ที่นี้ และร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนที่ยังค้างการพิจารณาอยู่หลังจากที่ถูกยับยั้งโดยวุฒิสภายังไม่ได้นำเข้ามานั้น ในช่วงที่เป็นช่องว่างอยู่อย่างนี้ ประชาชนเกิดความเดือดร้อนอย่างนี้ ทางกระทรวงมหาดไทยมีแนวความคิดที่จะแก้ไขอย่างไรหรือไม่ เพราะเราเคยหวังกันว่า ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนที่เสนอแก้ไขกันขึ้นมาจะได้รับการสนับสนุนจากสภามาถึง ๒ ครองแล้วก็ไม่เป็นที่ยืนยันว่าจะได้รับการสนับสนุนต่อไปเสียแล้ว เพราะฟ้าเปลี่ยนสีแผ่นดินเปลี่ยนแปลงไป คนที่เคยนั่งในสภานี้ขึ้นไปนั่งข้างบน ก็มีความคิดไปอีกอย่างหนึ่งเสียแล้ว เพราะฉะนั้นก็อยากจะรับฟังความคิดเห็นของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่องที่จะต้องให้ความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของประชาชนโดยตรงอย่างนี้จะดำเนินการแก้ไขอย่างไรบ้าง เพื่อสภานี้จะได้ไม่ต้องเสียเวลาลุกขึ้นมาอภิปรายกันให้ยาวมากความต่อไป ยังมีเรื่องที่จะต้องพิจารณาสำคัญกว่านี้กันอีกมาก กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

นายประเทือง กิริติบุตร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน และการพกพาอาวุธปืนติดตัวของประชาชน กระผมอยากจะเรียนด้วยความเคารพว่า เราต้องแยกประเด็นพิจารณากันเสียก่อนว่าเราจะพูดถึงพระราชบัญญัติอาวุธปืนฉบับเก่าคือขณะนั้นที่กำลังใช้อยู่หรือกับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนฉบับใหม่ซึ่งรัฐบาลกำลังจะเสนอขึ้นมาสำหรับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฉบับเก่านี้เขามีปัญหาอยู่ ๒ อัน คือว่า ให้มีอาวุธปืนได้เพื่อป้องกันทรัพย์สิน เพื่อป้องกันตัว อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดไว้ และอีกอย่างหนึ่งให้พกพาโดยขออนุญาตจากเจ้าหน้าที่หรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามระเบียบที่เขากำหนดไว้ ก็มีอยู่ ๒ ใบ คือว่า ใบอนุญาตให้มีปืนกับอนุญาตให้พกปืน ที่นี้ในกรณีที่ว่า ไม่ได้ขออนุญาตพกพาอาวุธปืน นี้กระผมพูดถึงพระราชบัญญัติเก่า นะครับ แต่ที่นี้มีแต่ใบอนุญาตมีปืนใน

ครอบครอง เมื่อพาออกไปก็ผิดพกพาโดยผิดกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๓๗๑ เขายังออกทางให้ว่าถ้าพกไปโดยไม่เปิดเผย คือมิดชิดห่อหุ้มไม่ให้เป็นที่
เปิดเผยหวาดเสียวแก่ประชาชนอย่างนี้ ไม่ผิด หรือในกรณีที่น่าจะเป็นอะไรต่าง ๆ ที่นี้ปัญหาที่
เกิดขึ้นเกี่ยวกับการจับกุมของเจ้าพนักงานตำรวจ อันนี้ผมอยากจะเรียนด้วยความสุจริตใจ
และยอมรับว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจก็รุนแรงเกินไปเหมือนกันคือไม่ได้พิจารณาลงไปว่าการที่เขา
พกพาออกไปนั้น มีความจำเป็นรีบด่วนเกี่ยวกับการติดตามทรัพย์สินป้องกันทรัพย์สิน
และเขาได้ห่อมิดชิดอย่างไร อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ถกเถียงกัน และเคยมีสำนวนคดีเข้ามา
สู่สำนักงานอัยการ เราก็สอบเพิ่มเติมแล้วก็ปล่อยไปมาก นอกจากจะรับสารภาพ อันนี้ก็
ต้องมานั่งทบทวนกันใหม่ว่า ที่รับไปถูกข้อมิดชิดอะไรกันต่าง ๆ ก็พยายามจะช่วยเหลือเพื่อ
จะให้ไปเข้าข้อยกเว้นของกฎหมายอาญาว่า ได้พกพาเพราะเหตุจำเป็นและในเรื่องนี้เจ้า-
พนักงานตำรวจในขณะปัจจุบันนี้ได้พยายามวางแนวปฏิบัติเหมือนกันว่า ให้พิจารณาดูว่า
ผู้ที่พกพาอาวุธปืนออกไปมีใบอนุญาต ปืนร้ายแรงหรือไม่และพาไปเพื่ออะไร เพื่อป้องกัน
ทรัพย์สินก็ให้หาทางผ่อนปรนในผู้ที่มีอาชีพสุจริตและอยู่ในเขตพื้นที่ห่างไกลจริง ๆ อันนี้
ได้มีคำสั่งไปแล้วในหมู่ตำรวจ แต่วิธีนี้วิธีปฏิบัติของตำรวจนี้ผมก็ขอสารภาพว่า อาจจะมี
รุนแรงและรุนแรงแน่ ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวหามาเมื่อกี้ นี้เราก็จะต้อง
กวดขันในเรื่องของตำรวจ แต่ที่นี้พอมาถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ที่เราจะเสนอนี้
ผมก็มีความคิดอย่างท่านผู้มีเกียรติเสนอว่า เราจะออกกฎหมายเสียเลยว่าจะไม่ให้ใครมีปืนเลย
ก็มาถึงถึงว่าเราจะกระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพเกินไป จึงยังมีว่า มิได้ ปืนธรรมดา มิได้
ไว้ในบ้าน แต่ว่าพกพาไม่ได้ นอกจากเจ้าพนักงานเท่านั้นที่ปฏิบัติหน้าที่ ที่นี้ปัญหาก็เกิด
ขึ้นว่าถ้าอย่างนั้นผู้ร้ายก็พกปืนได้ซิ ใครที่พกปืนถ้าหากเราปล่อยให้ทุกคนพกปืนได้เรา
ไม่รู้ว่าจะคนไหนคนดี คนร้าย ถ้าเราออกกฎหมายเสียว่าห้ามพกพาออกไป ใครที่พกนั้นละ
คือคนร้าย นอกจากเจ้าพนักงาน นั้นจับได้ ที่นี้เรามีบทยกเว้นไว้สำหรับกฎหมายใหม่ที่
กำลังเสนอเข้ามา เว้นแต่เจ้าทรัพย์จะนำออกไปติดตามทรัพย์สิน ติดตามวัว ควาย
อย่างที่ท่านยกตัวอย่างมานี้ก็ไม่มีผิด มีบทยกเว้นนะครับ ไปป้องกันทรัพย์สิน ไปเฝ้าควาย
ยังจะมีบทยกเว้นไว้ในนั้น สำหรับชาวบ้านนอกที่ห่างไกล ในบทใหม่ที่เรามี แต่เฉพาะ

ปีนสงครามห้ามเด็ดขาด นี่ผมจะได้เสนอเข้ามาสู่สภานี้ ที่จะเสนอก็มียุ่อย่างนี้ แต่ทีนี้ ในระหว่างที่ยังจะเสนอฉบับใหม่ฉบับเก่าขึ้นมาเราก็ออกหนังสือเวียนไปบอกทางกรมตำรวจ เหมือนกันว่า ขณะนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกับราษฎรก็ร้องเรียนมาอยู่ว่า ถูกเจ้าพนักงาน ตำรวจกลั่นแกล้งเวลาพกพาปีนออกไปเผ่าควายหรือไปเลี้ยงควาย ติดตามควาย อันนี้ก็ขอให้ทางตำรวจกดขันสอบข้อเท็จจริงให้แน่ชัดเสียก่อนว่า ผู้ที่ถูกจับมาอย่างนั้น เขานำไป เพื่อบ้องกันตัวหรือเพื่อบ้องกันทรัพย์สินหรือเปล่า ถ้าอย่างนั้นให้ปล่อยไป ถือว่าเป็นเรื่อง จำเป็นและบ้องกัน อันนี้กระผมเรียนได้เท่านี้ แต่ขอยอมรับว่าอาจจะมีข้อบกพร่อง และ ถ้าเมื่อพบต้องลงโทษเจ้าพนักงานตำรวจเด็ดขาดและเจ็บขาดแน่นอน กระผมเรียนเท่านี้ ขอขอบคุณมากครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ไม่สังกัดพรรค การเมือง กระผมเป็นอีกคนหนึ่งทีเสนอร่างพระราชบัญญัติอาวรุปีนเข้ามาสู่สภานี้ และ กระผมยังจำได้ว่าในวันที่เราพิจารณากันนั้น สภาแห่งนี้ได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้กฎหมาย ฉบับนี้ผ่านไปถึงวุฒิสภา และถูกวุฒิสภายับยั้ง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ วรรคสอง กระผมมาได้ฟังท่านรัฐมนตรีชี้แจงในวันนี้ กระผมก็ยังไม่สบายใจที่ท่านจะแก้ไขกฎหมาย เข้ามา ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกล่าวได้ว่า ทุกวันนี้ประชาชนผู้ซึ่งมีอาวรุปีน แต่ไม่มีสิทธิที่จะพกพาอาวรุปีนไปบ้องกันทรัพย์สินนั้น ยังไม่ได้รับความคุ้มครอง ยังไม่ ได้รับความเป็นธรรมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจของท่าน กระผมขอกราบเรียนตรง ๆ ว่า เจ้าหน้าที่ ตำรวจของกระทรวงมหาดไทยภายใต้การนำของนายประเทือง กิริติบุตร ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้ทำการรื้อดเถกกลั่นแกล้งประชาชนอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน กระผมเป็นผู้แทนราษฎรที่เดินทาง กลับบ้านทุก ๆ ครั้งหลังจากเสร็จการประชุม และออกเยี่ยมเยียนราษฎรอยู่ตลอด ได้รับคำ ร้องเรียนจากราษฎรอยู่ตลอด ที่จังหวัดเชียงใหม่ นายอำเภอสั่งให้ตั้งกรรมการดูแลสายตรวจ ของหมู่บ้านขึ้นมา โดยนายอำเภอออกบัตรอนุญาตให้พกปีนเป็นการชั่วคราว เจ้าหน้าที่ ตำรวจไปตรวจพบสายตรวจประจำหมู่บ้านกำลังติดตามวัวควายอยู่ เจ้าหน้าที่สายตรวจของ หมู่บ้านบอกกับตำรวจว่าวัว ควายถูกลักไปตรงนี้ ขโมยไปตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ แทนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะติดตามวัว ควายไป กลับค้นตัวของสายตรวจพวกนั้นเจออาวรุ

ปิ่น ซึ่งไม่มีใบอนุญาตพก แต่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปิ่น รับผิดชอบไปที่โรงพักและ
ก็ปรับเรียกเขาคืนนั้นเลย ๕,๐๐๐ บาท นี่แหละครับมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง กระผมถึงบอก
ตรง ๆ ว่า กระผมนี้เศร้าใจและสะเทือนใจอย่างยิ่ง และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยท่านบอกว่าในยุคในสมัยที่ท่านเป็นรัฐมนตรีนี้ มีตำรวจต้องไม่มีโจร เชื้ออะ
ตำรวจนั้นแหละครับเป็นโจรเสียเอง โจรในเครื่องแบบท่านรู้ไว้ด้วย ท่านไปตรวจดูซิครับ
ในเรือนจำทุกแห่งมีตำรวจที่เป็นโจร ถูกจับในคดีฆ่าคนตาย รับจำคุกเป็นมือปืน ปิ่นเอ็ม ๑๖
ที่ยิงกันทุกวันนี้ ที่ปล้นที่ฆ่าเอามาจากใคร เป็นของ นปพ. เป็นของ ตชด. ตชด. นั้น
แหละครับคือตัวการเป็นมือปืนรับจ้างยิงคนตายแล้วหนีกลับเข้าไป ก่อนจะยิงก็ทำขึ้นว่า
เป็นเข้าเวรเข้ายาม คนถึงไม่เชื่อแน่นัดว่ามีตำรวจต้องไม่มีโจร ก็ตำรวจเป็นโจรเสียเอง
และขอเรียนกับท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานให้ทราบไว้ด้วยว่า ทุกวันนี้ราษฎรต้องอยู่
กันอย่างขมขื่นและตัวใครตัวมัน มีคดีขึ้นมาส่งอัยการ ตำรวจเรียกก่อน ก่อนจะประกัน
ตัวก็เรียกเงินก่อน ค่าประกันตัวท่านนั้นท่านนี้ พอถึงอัยการจะฟ้องเร็วหรือฟ้องช้า ต้องการ
ฟ้องเร็วก็จ้างฟ้อง ขอกราบเรียนให้ทราบในฐานะเป็นอธิบดีกรมอัยการ นี่แหละครับ
ความขมขื่น ทำไมละครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย กระผมเห็นด้วยกับคุณ
ประเทือง วิจารณ์ปริชา ขออภัยที่เอ่ยนาม ว่าพำมันเปลี่ยนสี ครั้งหนึ่งเมื่อท่านเป็นฝ่าย
ค้านอยู่ในสภาฯ ท่านพูดอภิปรายในสภาจนล้าลายจะท่วมสภา เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับ
นี้ แต่เมื่อเปลี่ยนเป็นรัฐบาลท่านกลับไม่เห็นด้วย กระผมเสียใจเหลือเกินที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่าง
มันเปลี่ยนแปลงจิตใจคนได้ และขอกราบเรียนว่า ที่ท่านพูดบอกว่ากฎหมายนั้นจะให้มีปืน
ไว้ในบ้านนั้นโดยไม่ให้พกพาออกไป ขอโทษที่ครับกระผมขอพูดกับท่านประธานว่าสมมุติ
ว่าใครสักคนหนึ่งมากระซอกสร้อยคอภรรยาของกระผม กระผมถือปืนออกไป วิ่งออกไปตาม
ผู้ร้ายแค่นั้น กระผมก็โดนจับแล้วครับ กระผมออกนอกบ้านไปแค่นั้นละครับ ติดตามผู้ร้าย
ไปเท่านั้น กระผมก็ออกจากบ้านโดยไม่มีใบอนุญาตพกปืน กระผมว่ามันขัด เป็นไปไม่ได้
หรอกครับ กระผมเห็นด้วยกับท่านอยู่อย่างหนึ่ง ใครมีอาวุธสงครามประหารชีวิต และที่
ท่านพูดเมื่อกี้ ท่านประธานที่เคารพ บอกว่าท่านเห็นด้วยกับการไม่ให้มีอาวุธปืน กระผม
ก็เห็นด้วยทุกคนไม่ให้มีอาวุธปืน แต่เจ้าหน้าที่ของท่านพร้อมแล้วหรือยัง เจ้าหน้าที่ของ

ท่านมีประสิทธิภาพแล้วหรือยัง เจ้าหน้าที่ของท่านพร้อมที่จะเป็นตัวปกป้องคุ้มครองประชาชนได้แล้วหรือยังให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุขได้แล้วหรือยัง กระผมขอถามว่าระเบิดตามทีกรุงเทพฯ ๒-๓ วันนี้ ท่านจับผู้ร้ายได้หรือยัง คดีนายไป-คาน ที่ลพบุรีนั้นจับนายสมพงษ์ไว้ได้หรือยัง คดียิงพันโท ชายชาญ นั้น ท่านจับผู้ร้ายได้หรือยัง นี่ละครับสมรรถภาพของตำรวจภายใต้การนำของท่านรัฐมนตรีผู้นี้ ขอขอบคุณครับ

เรืออากาศตรี ฉลาด วรฉัตร (ตราด) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเรืออากาศตรีฉลาด วรฉัตร ส.ส. จังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์ ผมฟ้ายังไม่เปลี่ยนสีนะครับ ผมยังเป็นสีเดิมอยู่ แต่ถ้าเราจะพูดถึงเหตุและผลในเรื่องอาวุธปืนนั้นผมสนใจมาก และผมคนหนึ่งที่เคยเสนอยกเลิกอาวุธปืนเข้าสู่สภา แต่ยังไม่ทันเข้า เวลานั้นก็ยังไม่รู้เป็นความอยู่ที่ไหน แต่เรื่องอาวุธปืนนั้นผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องตระหนักว่าต้นเหตุที่เกิดอาชญากรรมและการปล้นสะดมนั้นมาจากอะไร จริงอยู่เรื่องของสังคมนั้นเป็นเรื่องส่วนประกอบแต่ในสิ่งที่เกิดขึ้นทุกวันนี้อาวุธปืนนั้นไม่มีประโยชน์เลยสำหรับชีวิตมนุษย์ อาวุธปืนนั้นบางครั้งประชาชนที่ติดตัวเอาไปนั้นยังไม่คิดที่จะคิดไปปล้น แต่พอมีอาวุธปืนเข้า ปืนนั้นไม่รู้จะเอาไปใช้ประโยชน์อะไร อยู่นาน ๆ เข้าก็เลยเอามายิงกันเล่นเสียทีหนึ่ง แต่ในขณะเดียวกันที่รัฐบาลจะเสนอว่าให้มีปืนในครอบครองอยู่ในบ้านนั้นผมคิดว่าเป็นอันตรายอย่างที่สุด เพราะเหตุว่าตำรวจยังไม่มีคุณธรรมพอ ถ้าหากว่าไปสัมผัสชีวิตคนบ้านนอกจริง ๆ แล้วคิดทุกคดีในบ้านนอกนั้นจะประสบกับคนที่ยากจน ตำรวจไม่เคยให้คุณธรรมและไม่เคยวินิจฉัยเลยว่าความผิดของเขานั้นควรที่จะจับขนาดไหน ควรที่จะปล่อยขนาดไหน บางครั้งผมก็ยอมรับว่าประชาชนทำผิดกฎหมาย แต่บางครั้งก็มีความจำเป็น แต่ตำรวจนั้นขอให้ได้จับเถอะ แล้วก็ไม่มีมีการปล่อยด้วย ขณะที่คนจนต้องกั๊กหนียืมสินเขามาเพื่อประกอบคดีอย่างน้อยที่สุดก็ต้องมาต่อสู้อยู่ในคดี แล้วเรื่องอาวุธปืนนี้จะต้องเป็นที่ยอมรับกันว่า เป็นที่ทำมาหากินของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นอย่างมาก เพราะเห็นว่าการกินนั้นเป็นทีมและส่วนใหญ่อาวุธปืนนั้นถ้าหากว่าคนที่มีการพกพานั้นไม่มีใครติดคุก จะหลุด แต่คนที่ไม่มีพรรคพวกชึครับ ที่จะต้องติดคุก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลเห็นแล้วว่าถ้าไม่มีปืนก็

ควรจะยกเลิก การยกเลิกอาวุธปืนทั้งหมดนั้นไม่ใช่จำกัดสิทธิเสรีภาพอย่างแน่นอน แต่ถ้าหากการมีอาวุธปืนไว้ในบ้านก็คือจำกัดสิทธิเสรีภาพของคนเราเหมือนกัน ถ้าจะให้เสรีภาพของคนเราก็คงจะให้เสรีภาพอย่างที่ผมว่านั่นละ

ควรจะพกกันไปไหนก็ได้ถ้ามีใบซื้อขาย ถ้าเถื่อนก็ว่ากันไปตามตัวบทกฎหมายให้จริง ๆ จัง ๆ โดยที่ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชั่นเท่านั้น แต่ในขณะที่ยังให้มีปืนอยู่ ก็ยังสื่อเจตนาให้ประชาชนเห็นว่าปืนนั้นยังใช้ประโยชน์ได้ คนที่จะเก็บปืนไว้ในบ้านเฉย ๆ นั้นเป็นไปไม่ได้หรอก เพราะเหตุว่าคนที่มียืนนั้นคล่าปืนทุกคืนทุกวันว่าอยากจะเอาไปพก แล้วคนอื่นที่มี บ้านอื่นมีเราก็อยากจะมีแล้วอย่างบ้านนอกใครจะไปรู้ได้ล่ะครับว่าคืนนี้ใครจะเอาปืนไปยิงหัวใครก็เพราะว่าพกเอาออกจากบ้าน และเดี๋ยวเอามาเก็บไว้ที่บ้านก็ได้ เพราะฉะนั้นตราใบใดที่ยังมีอาวุธปืนอยู่ก็ควรจะให้มีเสรีภาพให้เขาพกกัน เขาป้องกันตัวได้ก็ให้เขาป้องกันกันไป สักวันหนึ่งกฎหมายที่ยกเลิกอาวุธปืนจะเป็นความสำเร็จ แต่จะมาประทัดก่ประเดิดกันอย่างนี้กระผมไม่เห็นด้วย

อย่างนี้จริงว่าเมื่อปี ๒๕๒๗ ได้ เป็นช่วงที่ความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองกำลังจะสงบนิ่งก็ขึ้นไปที่อีก ประชาชนต้องเดือดร้อนหนักเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าการยกเลิกนั้นเราระบุชัดว่าในประเทศไทยเราไม่มีปืน และประชาชนคนไทยยังบอกว่ามีปืนไว้ป้องกัน ทรัพย์สิน ป้องกันตัว กระผมบอกว่าดูคดีซิครับไปดูที่หน้าหนังสือพิมพ์ว่าป้องกันทรัพย์สินได้ก็เปอร์เซ็นต์ ป้องกันชีวิตได้ก็เปอร์เซ็นต์ แต่ปืนนั้นเป็นฐานอำนาจเท่านั้น อย่างบ้านกระผมมีปืน บ้านไหนก็บอกคนนี้ไม่ชอบหน้า ก็ต้องไปซื้อปืนมาเหมือนกัน ฉันทมีเงินมีปืนคือมีอาชีพรับจ้างเกิดขึ้น ปืนเคยป้องกันทรัพย์สินและป้องกันตนเองนั้น กระผมไม่เชื่อ เพราะประชาชนมีถึง ๕๐ กว่าล้านคน แต่ปืนนั้นมีล้านกว่ากระบอกเท่านั้นเอง คนที่เขาไม่มีปืนละเขาอยู่กันได้อย่างไร เราจะเห็นได้เลย สุภาพสตรีนี้มีปืนน้อยที่สุด แต่สุภาพสตรีก็อยู่ได้ ส่วนผู้ชายเสียอีกเขากำเนิดให้มีปืน แล้วมีลูก ๒ ลูกด้วย จะเห็นได้ชัด เพราะฉะนั้นจะมาอ้างอิงว่าปืนนั้นเป็นทรัพย์สินที่ป้องกันไม่ได้ แล้วคนบ้านนอกจะป้องกันได้อย่างไร ถ้ายกเลิกป้องกันได้ซิครับ ทำไมป้องกันไม่ได้ ก็ให้มีปืนของราชการในหมู่บ้านและตำบลนั้นพร้อมที่จะติดตามและแบ่งแยกออกไปได้เลยว่า คนดีคนเลว ที่นี้ละปืนประหารชีวิตนี้ครับ เหมือนอย่างเฮโรอินเป็นที่รู้กันและยอมรับว่าประเทศไทยไม่มีปืน แต่ใครมีก็คือ

ผกค. หรือโจรผู้ร้าย เรายอมรับหรือยังว่าโจรผู้ร้ายในเมืองไทยเรานั้นมีอาชีพหรือไม่ ถ้าไม่มีอาชีพ เขาจะแสวงหาที่ไหน เมื่อเราไม่มีการจำหน่ายปืน สิ่งเข้าจากต่างประเทศ และไม่มีร้านจำหน่ายปืน เพราะฉะนั้นจะต้องเป็นการเถื่อน ใครเห็นปืนก็ต้องกลัวปืน แล้วครับ เพราะว่าประหารชีวิตไม่มีทางเลี้ยง ไม่ใช่การจำกัดเสรีภาพ ถ้าหากว่าไปอยู่ในบ้านจำกัดเสรีภาพแล้ว มีปืนเหมือนมีเสือแต่ไม่ให้ใส่อกนอกบ้าน เวลาออกนอกบ้าน ต้องแก้ผ้าไปแต่ให้มีเสือได้ ผมก็ไม่เข้าใจ อันนี้ไม่ควรเลยที่ว่าถ้าหากเขามีกันได้ เราซื้อกันได้ มีปัญหาที่ระหว่างนี้จำกัดไม่ได้อยู่แล้วปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ ยังจะสร้างปัญหาให้ท่ามาหากินของตำรวจต่อไปอีก ก็การมีจะต้องซื้อ จะต้องพา จะต้องเอาไปโน่นไปนี่ แล้วยังมีปืนเถื่อนและปืนที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายยังคงล้นอยู่อย่างนี้ ก็แบ่งแยกออกไม่ได้ อันนี้เป็นสิ่งที่แน่นอน แล้วก็คอยดู ถ้ารัฐบาลจะอ้างเข้ามาอันนี้ ผมเองก็เป็นฝ่ายรัฐบาล แต่ผมเห็นว่ามีปัญหา เพราะคุณธรรมนี้แหละครับ เพราะข้อเท็จจริงของตำรวจครับ ผมเห็นชัด ๆ ว่าตำรวจนี้ไม่มีคุณธรรมและไม่ได้วินิจฉัยการจับ อย่างสมมุติว่าบางครั้งผู้แทนราษฎรหัวอกกัลลัตหนอง ถ้าเราจะไปขอ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็บอกว่าผู้แทน ขอคนทำผิดกฎหมาย ผู้แทนก็ขอไม่ได้ แต่ข้อเท็จจริงนั้นเราอาจจะเกิดความสงสารคนยากคนจนที่ตำรวจไม่ได้วินิจฉัยในข้อนั้น สมมุติง่าย ๆ ไม่ต้องปืน อย่างไม้นี้ทั้ง ๆ ที่สัมปทานป่าไม้ตัดไม้ไม่ได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย คนจนไปตัดไม้มาทำผนังเอามาปูเป็นพื้น ตำรวจไปขนหมด ชาวบ้านกลับมาจากทำไร่ ทำนา แผ่นเดียวในบ้านก็ไม่มีปู ตำรวจวินิจฉัยหรือไม่มาร้องผมในขณะที่เป็นผู้แทนราษฎรผมจะไปร้องตำรวจไม่ได้หรอก เพราะทำผิดกฎหมายว่าไม้นั้นเถื่อน ผมก็ยอมรับรู้ว่าไม้นั้นเถื่อน แต่ในข้อเป็นจริงนั้น ตำรวจวินิจฉัยหรือไม่ละ ตำรวจให้ความสำคัญของคุณธรรมหรือไม่ละ ถ้าตำรวจวันดีคืนดีขึ้นไปบ้านคนแล้วบอกว่านี่ตำรวจ ปืนกระบอกนี้เอาออกมาจากบ้าน แล้วคน ๆ นั้นจะว่าอย่างไร คน ๆ นั้นจะเกิดอะไรขึ้น จะต้องวิ่งเต้นเสียเงินเสียทองอีกมากมายก่ายกอง แล้วคนบ้านนอกมีเงินสักเท่าไร จะต้องไปหาเส้นหาสาย คนไม่มีพรรคพวกก็ติดตะราง เป็นเรื่องข้อเท็จจริงสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนและท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านรัฐบาล ถ้าหากตำรวจมีข้อวินิจฉัยและคุณธรรมนั้น กระผมเชื่อเหลือเกินว่าตำรวจกล้าตรวจหรือไม่ กล้าตรวจคนมี

เงินมีอิทธิพลในจังหวัดหรือไม่ มีป็นที่กระบอกถูกต้องตามกฎหมายก็กระบอก แต่เคยตรวจบ้างหรือไม่ แต่คนที่ถูกตรวจนั้นคือคนที่ไม่มีพรรคพวกไม่มีอิทธิพล คนที่มีอิทธิพลมีป็นตั้งก็กระบอก มีมือป็นเท่าไรแล้วยังคุ้มครองพวกมีป็นอีกด้วยว่า ถ้าถูกจับแล้วหลุดอันนี้แหละคือคุณธรรมที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มี ถ้าหากเราบังคับไปว่าเราไม่มีป็นในประเทศแล้วนั้นแหละคือความสงบ เราไม่เริ่มต้นเดี๋ยวนี้เราจะเริ่มต้นเมื่อไร ถ้าเราไม่เริ่มเราก้ไม่ต้งเริ่ม เราก้ปล่อยคนที่ขออนุญาต มีใบอนุญาตซื้อขายแล้ว เจ้าหน้าที่ก็วินิจฉัยแล้วว่าเป็นคนที่มีคุณสมบัติควรที่จะซื้อป็นได้ มีอาชีพ แล้วทำไมจะต้องไปขอใบอนุญาตทุกป็นซ้ำซ้อนมาอีก เป็นช่องทางใช้หรือไม่ ถ้าหากใครมีพรรคพวกก็ขออนุญาตไปพกได้ทันที แต่คนไม่มีพรรคพวกยึดเยือกกันอยู่นั้นแหละ บางทีไม่ให้ แต่ในขณะที่เดียวกันไม่ดูว่าใบอนุญาตซื้อขายนั้นออกมาให้เขาได้อย่างไร คุณสมบัติเขาไม่พอที่จะมีไปพกป็นได้ อันนี้แหละที่ผมนคิดว่าถ้าหากรัฐบาลนั้นเสนอกฎหมายฉบับนี้มา ผมคิดว่าให้มองให้ลึกซึ้งก้แล้วกัน ผมขอฝากไว้เท่านี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้ท่านผู้เสนอก็เสนอเพื่อจะให้ทางรัฐบาลได้แก้ไขกับคนที่ไล่ต้อนวัวควายไปไร่ไปนาบ้าง เกี่ยวกับมีป็นติดตัวไป และรัฐบาลท่านก้แถลงแล้ว และมีเรื่องอาวุธป็นที่เราจะพูดกันในวันพรุ่งนี้อีกตั้ง ๒ ฉบับ เพราะฉะนั้นขอให้พูดกันสั้น ๆ เพียงเล็กน้อยก้น่าจะพอกระมังครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ศิริ หุ่นทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุทัยธานี เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการพกนำอาวุธป็นติดตัวของประชาชนนั้น เป็นปัญหาที่สร้างความเดือดร้อนและสร้างความแตกแยกให้กับประชาชน ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและตำรวจ เป็นความจริงที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไปว่า ตำรวจเราเดี๋ยวนี้ไม่มีคุณธรรมครับ เฉพาะปัญหาที่จังหวัดของกระผม กำนัน ผู้ใหญ่บ้านยังถูกตำรวจจับพกป็นไม่มีใบพก และเมื่อวานขึ้นนี้เอง เมื่อวันที่ ๑๕ นี้เองครับ ยังถูกจับ ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งมาขอร้องกระผม ชื่อผู้ใหญ่เทิงครับ และผู้ใหญ่บ้านนั้นได้รับฝากป็นจากประชาชนที่มาตลาด ผู้ใหญ่บ้านก้เอามาเกิดมาถูกจับขึ้น มาหากระผมให้ประกัน กระผมบอกกระผมช่วยไม่ได้ เพราะกระผมเป็นผู้แทนราษฎร

กฎหมาย นี่แหละครับเราจะทราบว่าการตรวจเราไม่มีคุณธรรม แม้แต่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ และกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถ้าเป็นกำนันอย่างกระผม ผู้ใหญ่บ้านอย่างกระผม กระผมก็แก้ตัวได้ กระผมเป็นเจ้าหน้าที่ก็สามารถที่จะมีปืนได้ พกได้ แต่ผู้ใหญ่บ้านซื่อรับรองซ่งไปเสียแล้ว และมีผู้ใหญ่บ้านอีกคนหนึ่งอยู่อำเภอตากลิ จังหวัดนครสวรรค์ ไปไกลไว้ที่จังหวัดอุทัยธานี นำรถไปหิวข้าวเข้าตลาดหนองฉางของกระผม หิวข้าวก็เอารถไปจอดแล้วพักอย่างเรียบร้อยเอาลูกออกไปใส่กระเป๋า แต่ตำรวจเราไปจับเขาอีก ต้องหาคนประกันกันวันวาย บ้านแกไม่ได้อยู่ที่นั่น ต้องไปจ้าง ไปให้สมาชิกสภาจังหวัดมาประกัน นี่ตำรวจเราไม่มีคุณธรรมครับ เวลานี้ปัญหาสร้างแตกแยกให้กับประชาชน ระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่จะเป็นสายลับปราบโจร เป็นหูเป็นตาให้แก่ทางราชการ แต่ตำรวจเราไม่มีคุณธรรม และอย่าลืมว่ากระผมขอภัยด้วยครับในสภานี้ น่าเสียใจอย่างกระผมเป็นผู้แทนราษฎรก็พกปืนไม่ได้ คนทั้งจังหวัดเลือกกระผมเป็นผู้แทนราษฎรต้องมีใบพก แต่ขอโทษ กระผมมีลูกเป็นตำรวจไปอบรม อายุ ๑๘ ปี ๘ เดือนออกไปพกปืนได้เนาะ มีอภิสิทธิ์ดีกว่าผู้แทนราษฎรอีก เราจะรู้ว่าข้าราชการทุกวันนี้มีอภิสิทธิ์เหลือเกิน เราให้อภิสิทธิ์เหลือเกิน ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยครับ และตำรวจนี้ไม่แต่งเครื่องแบบพกปืนแบบจ๊กโกเลยครับ ปืนปลอกก็ไม่มีฝักปืนไม่มีหอรอกครับ ด้ามไฟล่อออกข้างหลัง พวกนี้เป็นปากกา และข้าราชการไม่ใช่เฉพาะตำรวจหอรอกครับ ปลัดอำเภอก็เช่นกัน ทั่วไปหมดเดี๋ยวนี้ วงการแพชชั่นของข้าราชการสร้างความเสื่อมเสีย ทำให้ประชาชนในฐานะภาพพจน์ราษฎร กระผมมองว่าเวลานี้ถ้าจะพกปืนกันไม่ถูกต้องคือตำรวจหรือว่าข้าราชการครับ และที่นี้พกปืนยาวครับท่านประธาน บ้านนอกต้องเห็นใจเวลานี้ความปลอดภัยในส่วนตัวเขาไม่มีแล้ว ความอารักขาเขาไม่มี ควาย ถ้าไม่มีปืนก็เดือดร้อน แม้แต่จะไปหาท่านประธานคือเอาควายไปหานี้ต้องสะพายปืนไปด้วย ไม่อย่างนั้นถูกแย่ง แล้วไปเจอตำรวจ เขามีดบอกว่าจะไปทำนา มาเจอตำรวจ ตำรวจเล่นปืนเสียอีกแล้ว ปืนยาวก็เอาครับ แล้วทรัพย์สินความปลอดภัยให้เขาไม่ได้ เขาเอาไปก็จับ แล้วปืนยาวจะพกมิดชิดอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าได้ยังไงครับ ยาวตั้งว่า ลูกซองไปมั่วใส่ฝักกว่าจะควักออกมาเขาก็กระชากปืนไปกินแล้ว ขอโทษเถอะครับ การฆ่ากันยิงกันเดี๋ยวนี้เป็นแพชชั่นเสียแล้ว

ลูกของไม่เคยมีหรือครับ เอ็ม. ๑๖ ลูกระเบิดทั้งนั้น ไม่รู้ว่ามาจากไหน นี่ละครับแพชชั่นต่าง ๆ มาจากไหน ต่างจังหวัดเหมือนกัน ช่างกัน เดียวนี้ไม่มีแล้วคำว่า “ลูกของ” มีแต่ เอ็ม. ๑๖ แล้วนี่ละครับ ป็นราชการมาจากไหน ถ้าจะพูดกันแล้ว เวลานี้ตำรวจเรานะครับ ตำรวจ กระทบเห็นว่ายังมีทั้งหมดที่กระทบจำได้มี ๗ ตำรวจ คือ ตำรวจภูธร ตำรวจนครบาล ตำรวจ ตชด. ตำรวจป่าไม้ ตำรวจทางหลวง ตำรวจเทศกิจ ตำรวจสันติบาล ที่เห็นดีตำรวจรัฐสภาไม่ได้พักป็นนะครับ ตำรวจรัฐสภาไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับใครครับ แต่ นอกนั้นอยู่ในความควบคุมของรัฐมนตรียมหาดไทย อยู่ในความควบคุมของอธิบดีกรมตำรวจ แต่ตำรวจไม่สามารถจัดการตำรวจได้ แม้แต่ทางหลวงครับท่านประธาน ใครครับ โจรทางหลวงก็คือตำรวจทางหลวงครับ ท่านจะเห็นเวลานี้ที่รีดไถอยู่ในทางหลวงก็คือตำรวจทางหลวง มีรถทางหลวง มีรถราชการให้ใช้แล้วก็ยังมีป็นให้พัก แล้วรีดไถคนที่ทำมาหากินที่มีรถ ๑๐ ล้อ ถ้ามดูได้ครับ ที่มีรถ ๑๐ ล้อ กระทบเคยพูด ถ้ากระทบมีอำนาจที่จะปราบปรามตำรวจได้ กระทบจะตั้งต้นตั้งแต่จังหวัดเชียงใหม่ บรรทุกควายสักคันรถหนึ่ง กว่าจะถึงกรุงเทพฯเอาออกเป็นร้อยครับท่านประธานทุกด้านนะครับ เห็นควายเห็นรถหมู เห็นรถไม้ ยังกะเห็นอะไรครับ วึ่งปราดเข้าใส่ ถ้ากลางคืนไฟแว็บมานี้ขอโทษเถอะครับ ถ้าไม่หยุดโดนข้อหา หว่าหนืออีก นี่เราทำไมไม่จัดการกัน ใครว่าไม่จริงล่ะครับ ใครว่าไม่จริงไปกับกระทบ กระทบจะขับรถ ๑๐ ล้อจากอุทัยธานีบรรทุกควายสักคันก็ได้ กระทบขับเอง ว่าจริงไหม และนี่เมืองไทยเราแปลกจริง ๆ มีป็นพักไม่ได้ ป็นยาวก็น่าจะให้ความเป็นธรรมเขา อยู่มา ป็นบอกให้อยู่กับบ้าน ที่นี้เขาออกไปหน้านาเวลาน้อยนักก็ต้องไปเฝ้าควายที่นา ไปคัน ไป ๆ มา ๆ เจอตำรวจที่นา เอาอีกแล้วผิดอีกแล้ว เอา เฝ้าเดี๋ยวนี้ขอโทษโจรปล้นกระทั่งเครื่องบริกส์ เครื่องคูโบต้า ยันมาร์ ที่อยู่นารถไถไปจี้แล้วก็เอาเครื่องคูโบต้าถอดเอาไป ถ้าไม่มีป็น และตำรวจเราไปแจ้งความกว่าจะตามได้ก็ไม่ไหวแล้ว ไปไหนต่อไหนแล้ว บ้านเมืองเราเจริญแล้ว โจรเจริญกว่าตำรวจ แต่ตำรวจเราเจริญในทางรีดประชาชนผู้สุจริต แต่ทำไมเราไม่ปราบปรามท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ชอบใจท่านที่ดำริว่ากฎหมายที่ท่านเสนอมาใหม่ท่านบอกว่าต่อไปนี้ตำรวจจะต้องพักป็น จะต้องแต่งเครื่องแบบ ถ้าไม่แต่งเครื่องแบบก็ผิดเหมือนกัน นี่ความเป็นธรรมของท่าน กระทบ

ขอสนับสนุนด้วย อย่าลืมนำตำรวจเดี๋ยวนี้น่าจะเป็นเทวดาหมดแล้ว แล้วก็อย่าลืมนำ
 ปืนต่าง ๆ พวกปืนคาร์บิน ปืนเอ็ม. ๑๖ ซ้ำกันตายก็มาจากตำรวจนะครับ ท่านประธาน
 ใครจะกล้ามีปืนไว้ ปืนอย่างนี้ เพราะว่าผิดจำคุก แล้วอย่าลืมนำจับไปแล้วเป็นโอกาส เอาละ
 ตำรวจ ถ้าคดีจับปืน งานไหน ถ้ามีงานวัด คดีจับปืนเป็นแพชั่นเลย จับปืนไม่มีใบพก
 จับราษฎรขังกันจนไม่มีกรงจะใส่ เพราะเขามามีรถเครื่องเขาก็ต้องมีปืนมา เพราะความ
 ปลอดภัยของเขา เขาเก็บไว้ดีก็ดักเอากลางทาง เวลาตำรวจจะส่ง โน้นส่งวันศุกร์ คดีปืน
 เอาแล้วไปส่งวันศุกร์ ฟ้องไม่ทันหาประกันอีกยุ่งละ ทำความเดือดร้อนถ้าทำไร่ ทำนา
 ทำมาหากินเดือดร้อนไปหมด คนสุจริตเดือดร้อน ถ้าจะพูดกันเดี๋ยวนี้นานายประกันอีกแล้ว
 ที่นี้ทำไมเราจะแก้กันได้ อยู่ที่ไหนครับ อยู่ที่พลตำรวจที่ไม่มีความเป็นธรรม หรือตำรวจ
 ไม่มีความยุติธรรม คือก่อนจะจับ เราดูหรือไม่ว่าคนที่ถูกจับนั้นเป็นคนทำมาหากินหรือไม่
 อยู่ในดุลพินิจ พนักงานอัยการสอบสวนที่ลูกน้องจับมานั้นควรจะมีดุลพินิจว่า เออ
 นายคนนี้เป็นคนดีทำมาหากินเป็นคนมีหลักมีฐาน พกมาสมควรหรือไม่ อยู่ในดุลพินิจของ
 ตำรวจพนักงานสอบสวนกับผู้จับครับท่านประธาน อยู่ที่นี้ ที่นี้ไม่อย่างนั้นซีครับ ตำรวจ
 ทำคดีได้เท่าไรได้เลื่อนยศเท่านั้น แล้วกฎหมายฉบับนี้เมื่อก่อนนี้เขียนว่าใครพกปืนปรับ
 ๕๐ บาทที่อำเภอเท่านั้น ถ้าจะจับกันจริง ๆ ก็ปรับที่อำเภอ แต่ที่นี้กฎหมายปฏิรูปการ
 ปกครองแผ่นดินของรัฐบาลนายถนอมกรัยวิเชียร ออกมา กฎหมายฉบับนี้สร้างความ
 เดือดร้อนทั้งประเทศ ผู้แทนราษฎรถึงเดือดร้อนว่าอยากจะให้พกกันได้มี ป. ๔ พกได้
 กระผมในฐานะที่กระผมเป็นผู้ใหญ่บ้านมาแล้วก็เป็นมาถึงผู้แทนนี้ กระผมก็ไม่มีความเห็น
 อย่างนั้นด้วย เพราะว่ากระผมเองยังเคยถูกจับกุมเมื่อสมัยเป็นผู้แทน ตำรวจพญาไทจับปี
 ๒๕๑๒ แต่ที่นี้การพกปืนก็มีคนดีคนชั่ว กระผมเห็นด้วย ถือพกปืนเถื่อนนั้นแหละครับ
 เป็นพวกนักเลงที่ได้ขึ้นทะเบียนเข้าไว้ อันนั้นก็ควรจะให้พก เพราะได้มาโดยไม่ได้มีการ
 การสอบสวนของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เราออกกันมา ๒ ครั้ง ปืนเถื่อนเป็นล้านกระบอก
 นะครับ เฉพาะจังหวัดอุทัยธานีของกระผมนี้เป็นแพชั่นเลย เพราะว่าใครอยากจะซื้อไปซื้อ
 กันสมัยนั้นจนผู้ผลิตปืนค้อนอีกตั้งลูกชื่อนี้ครับ นี่กระผมเอาความจริงเข้ามาพูดในสภา
 เดียวว่ากระผมพูดเท็จอีกครับท่านประธาน แล้วอย่าลืมนำ ท่านประธานปัญหาต่าง ๆ ที่

กระผมกราบเรียนมานี้ ทำไมเราจะแก้ไขได้ ไม่ต้องไปแก้ไขหรอก ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ยกเลิกกฎหมายปฏิรูปการปกครองแผ่นดินเสีย ปรับแก้อำเภอ ไม่สร้างความเดือดร้อนให้เขา นี่ต้องมาฟังศาล ฟังศาลแล้วมีหน้าซ้ำ ถ้าถูกอัยการดีก็ดี ถ้าอัยการไม่ดีไม่คืนปิ่นให้เสียอีก แล้ว ต้องเสียสตางค์อีกแล้ว ต้องวิ่งกันอีกแล้ว นี่เป็นอำนาจที่ไม่ถูกต้องเลยครับ ปิ่นของเขาถูกจับดีไม่ดีอัยการไม่ให้ปิ่นคืนละครับ ต้องวิ่งเสียหน่อย ต้องมีน้ำมันหล่อลื่นเสียหน่อยก็ออกได้ไว นี่เป็นช่องทางหากินเห็นคนไทยด้วยกันเป็นโจรไปหมดเสียแล้วไม่ต้องไปปราบโจร มัวมาปราบพวกมีอาวุธปิ่น เครื่องแบบตำรวจเดี๋ยวนี้จำได้เมื่อไรตำรวจ นปพ. ก็แต่งตัวอย่างหนึ่งและโจรเดี๋ยวนี้ถือโอกาส บางทีขอโทษเถอะครับ กระผมจะเป็นโจร กระผมก็หาซื้อเครื่องแบบ เครื่อง อส. อะไรสีเขียว สีลายไม่รู้ว่าเป็นตำรวจ กระผมบางทีไม่ยอมให้ตรวจตามทาง ขอโทษ ขับรถไปนี่ กระผมไม่รู้จักนายตรวจ แม้แต่ที่หน้า นครสวรรค์เมื่อวานขึ้นนี้กระผมขับรถ ๒ แถวไปเองครับ อีกอ้อก็ให้กระผมหยุด กระผมจะไปหยุดอย่างไรไม่ได้แต่งตัวแบบตำรวจสุภาพนี่ครับ ขอโทษ พอแจ้วเข้าไปกระผมก็หยุด เอาเลยยัดใบขบขีเลย ยัดใบขบขีเลย นิกระผมไปคนเดียว กระผมก็กลัวเหมือนกันกลางคืนนี้ เรากล้าพูดความจริงว่าทำไมจะแก้ไขไม่ได้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย กระผมขอสนับสนุน ท่านที่ท่านสามารถปราบคอร์รัปชันได้ แต่ตำรวจท่านปราบไม่ได้หมด ความสามารถ ถ้าท่านปราบไม่ได้มาชวนกระผม กระผมจะพาไปนั่งรถ ๑๐ ล้อ กับกระผมสักเที่ยวเดียวละครับ กระผมจะขับให้ท่านนะครับ ท่านประธาน แล้วก็ยังมีอีกครับ ใบอนุญาตพกปืน ก็ทำไม ละครับปีหนึ่ง ให้สัก ๒ ปีไม่ได้หรือ ปีหนึ่งยังไม่ทันไรเลยต้องมาต่ออีกแล้ว ก็นี่คนถ้าไม่ผิดก็ให้เขาต่อ การต่อก็เหมือนกับการขอละครับ กว่าจะขอได้ต่อได้นี่วิ่งออกจากกองทะเบียนถึงกรมตำรวจ จากกรมตำรวจถึงกองทะเบียน จากกองทะเบียนมากรมตำรวจ ก็กลับ แหมลำบากเหลือเกินครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับพอแล้วครับ

นายศิริ ท่งทอง (อุทัยธานี) : เอาละครับ กระผมอภิปรายมาก็อยากจะเรียนว่า ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ขอให้เข้มงวด ถ้าท่านไม่มีคนใช้ปราบตำรวจ มาบอก กระผมสักหน่อยครับ กระผมจะพาไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเราพูดกันมากพอสมควรแล้วเอาอีกสักหน่อยหรือครับ ขอให้สั้น ๆ หน่อยครับ

ร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวคุปต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากอุบลราชธานี ผมจะไม่ลุกขึ้นมาอภิปรายหรือกล่าวว่าการมีอาวุธปืนก็ดี การไม่มีอาวุธปืนก็ดี หรือการจะพกปืนโดยอิสระเสรีก็ดี สิ่งเหล่านี้ผมจะไม่หยิบยกขึ้นมาพูดว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะอย่างน้อยที่สุดสภานี้ก็ได้มีการพิจารณากันไปแล้ว ได้มีการตั้งคณะกรรมการกันไปแล้ว วั้รວັນที่ทางรัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับใหม่ของรัฐบาลเข้ามา นั้นแหละครับผมถึงจะอภิปรายว่าผมจะสนับสนุนหรือคัดค้านอาวุธปืนฉบับนี้ได้อย่างไร แต่วันนี้เหตุที่ผมต้องลุกขึ้นมาพูดนี้เนื่องจากผมรู้สึกไม่สบายใจว่าคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกที่ผมเคารพ และถือว่าเป็นผู้มีความสำคัญหลายเป็นผู้มีเกียรติ ทุกท่านที่ลุกขึ้นมากล่าวถึงหน่วยราชการไม่ว่าจะเป็นตำรวจภูธร ตำรวจตระเวนชายแดน หรือว่าฝ่ายปกครอง ทุกคำที่กล่าวมานั้นผมรู้สึกว่าไม่สบายใจเหมือนกับเราลุกขึ้นมาประมาณว่าตำรวจทั้งหมดมันเลวมันชั่วแล้วใช้คำว่า “ตำรวจตระเวนชายแดน ตชด. เป็นมือปืนรับจ้าง” สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าผมไม่อยากจะให้เป็นการปรักปรำกับหน่วยราชการอย่างนั้น เพราะอย่างน้อยที่สุดผมก็คิดว่าภาพใดก็ตามเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วภาพนั้นจะเป็นสิ่งที่ขัดแย้งและหลอกหลอนเราตลอด เหมือนอย่างภาพเมื่อวันที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ได้พูดว่า มีสมาชิกไปรับเลี้ยงจากบริษัทที่ผลิตเหล้า สมาชิกทั้งหลายต่างลุกขึ้นและก็โวยวายว่า ให้ระบอบออกมาว่าเป็นใครบ้าง เพราะจะทำให้เสียภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ผมคิดว่าถ้ามีตำรวจอยู่ในที่นี้ไม่ว่าจะเป็นตำรวจหน่วยใดก็ตามเขาก็ต้องรักษาภาพในส่วนรวมเหมือนกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้เหตุการณ์ชายแดนเราคิดว่าตำรวจตระเวนชายแดนนั้นเป็นส่วนที่ประเทศชาติหวังพึ่งพิงได้ ผมไม่อยากจะให้ภาพที่ออกไปมองเห็นว่าตำรวจตระเวนชายแดนถูกประมาณว่า เป็นมือปืนรับจ้างใช้อาวุธของทางราชการประหารคนหรือประชาชนดังที่ท่านทั้งหลายบางท่านได้อภิปรายขึ้นมา อันนี้ผมขอพูดในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และมีความรับผิดชอบพอ

๕๓๖

สมควรว่าตำรวจหรือหน่วยราชการใดก็ตาม ถ้าจะพูดกันแล้วเรายอมรับว่ามีส่วนที่เลวมีคน
ที่เลว แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเลวทั้งหมด ผมขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับเราได้พูดกันมา
มากแล้ว พอแล้วครับเรื่องนี้ เพราะว่ายังมีกฎหมายอื่นที่เราจะพูดกันต่อไปอีก สำหรับ
เรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีก็ได้รับทราบแล้ว ผู้เสนอญัตติก็น่าจะมีอะไรที่จะพูดต่อไป ไม่ต้องการที่
จะให้ตั้งกรรมการอะไรต่ออะไรก็เป็นอันเสร็จสิ้นการพิจารณาในเรื่องนี้ ถึงเวลาพอสมควร
แล้วขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

ผู้จตุรายนงานการประชุม

อภรณ์ พงษ์นาค
 สรัญญา จันท์เรีย
 พัทธนี คล้ายสุวรรณ
 สุภาภรณ์ มาลัยทัต
 พรรณบุบผา วิไลวงษ์
 ทิพรัตน์ สาดประดับ
 อัมพา กันทิโกวิทย์
 สัมฤทธิ์ คงเลิศ
 พัชรี ไชคำพา
 วัฒนีย์ เหมือนรัตน์
 รุจิรา เมล็ดแดง
 ภูษชงค์ เอกบุตร
 อรสา เจียมเจริญ
 นนทลี จำปีคง
 ปราณี เอกรัตนากุล

เปรมจิต บุญหล่อ
 บังอร แก่นกุล
 รัชณี ชันธิโชติ
 สุจิตรา ทองมา
 เยาวเรศ นवलสกุล
 ประเสริฐ ปิ่นสิน
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ
 สมบัติ จันท์ไพจิตร
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 สติมา คุ่มมงคล
 ประไพศรี แดงอินทวัฒน์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 สมชาย ดาวอุดม
 สมศรี ใจอ่อนนุ่ม

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร

มนตรี ด้านไฟบูลย์

ณรงค์ บุญสิทธิ์

เอนก ทับสุวรรณ

สำรวล มหิทธิบุรินทร์

ประสงค์ วงษ์สุนทร

สำอังก์ พ่วงรอด

ชัย สีลขอม

โกศล แวงวรรณ

ถวิล จันท์ประสงค์

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔

บุญเท่ง ทองสวัสดิ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร